1979 நவம்பர் 8]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சொல்கின்ற பதில்தான் அடங்கியிருந்தாலும் அடங்கலாம். இருந்தாலும் இது அந்த நேரத்திலே எழுப்பப்படவேண்டிய பிரச்னை. முதலமைச்சரவர்கள் சொல்கிற பொழுது, வீருப்பம் இருக்குமானால் அப்பொழுது எழுப்பலாமே தவிர, இப்பொழுது எழுப்பக் கூடாது.

(3) அமைச்சரவையின் கொள்கையை நிராகரிக்கும் தீர்மானம் விவாதம் (தொடர்ச்சி).

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தின் மீது பதில் சொல்கின்ற தொடர்ச்சியாக அண்மையில் நடந்த காவலர் போராட்டத்தைப் பற்றி நான் சில உண்மைகளை இங்கே சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். காவல் துறை போராட்டத்தில் காவல் துறையினர் எந்த அளவிற்கு அதிலே பங்கு கொண்டார்கள் என்பதையும், அதிலே வெளியார்கள் எந்த அளவிற்கு அவர்களைத் தூண்டி விடுவதற்கு உடன்பட்டார்கள் என்பதைப்பற்றியும் நான் முன்னமேயே வாய்ப்புக் கிடைத்த பொழுதெல்லாம் வெளியிட்டிருக்கிறேன். அதைப்பற்றிப் பல்வேறு எதிர்க் கருத்துக்களையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களிலே பலரும், அதைப்போல வெளியே இருக்கின்றவர — இந்த மாமன்றத்திலே இல்லாதவர்களும்கூட கருத்துக்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

சங்கம் வைக்கின்ற உரிமை வேண்டுமென்ற பிரச்னை எழுந்து, அதைப்பற்றி இந்த அரசு தன்னுடைய கவனத்தைச் செலுத்தி, முதலமைச்சரவர்கள் மாநாடு டெல்லி மாநகரத்திலே கூட்டப்பட்ட பொழுது, வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று முடிவெடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்து அதிலே கலந்து பேச வேண்டுமென்ற வகையில், அதைப்பற்றிக் குறிப்பாகக் குறிப்பிடாவிட்டாலும், நாட்டிலே ஒட்டுமொத்தமாக, இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுவதும் இருக்கின்ற இதைப்போன்ற பிரச்னைகளைப்பற்றி, போராட்டங்களைப்பற்றியெல்லாம் முடிவெடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்து, சட்டம்—ஒழுங்கு காப்பாற்ற எப்படி வழிவகை காண்பது என்ற நல்லெண்ணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அந்தக் கூட்டம் அங்கே கூட்டப்பட்டது.

நான் அதற்குச் செல்வதற்கு முன்பாகவே, எங்களுடைய அமைச்சரவையிலே இருக்கின்ற பொறுப்பு வாய்ந்தவர்களையெல்லாம், பொறுப்பிலே இருப்பவர்களையெல்லாம் கலந்து, அதிகாரிகளையும் கலந்து, சங்கம் வைப்பதற்கு அனுமதி அளிப்பது என்ற கருத்தை வெளியிட்டுவிட்டு நான் அங்கே சென்று, நாங்கள் என்ன முடிவு எடுத்திருக்கிறோம் என்பதைச் சொன்னேன். ஒவ்வொரு மாநிலத்திலேயிருந்து வந்திருந்த பல்வேறு முதலமைச்சர்கள், அதிகாரிகள், அவரவர்கள் கருத்தை அங்கே வெளியிட்டார்கள். இறுதியாக, எங்களுடைய முடிவை நாங்கள் பின்பற்றுவதிலே ஆட்சேபனை இல்லை என்கின்ற வகையிலே

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 8

அங்கே ஒரு முடிவு—தீர்மான வடிவத்திலே இல்லாவிட்டாலும், அவரவர்கள் விரும்பினால், வாய்ப்புக்கேற்ப, சட்டப்படி செய்யலாம் என்கின்ற கருத்து நிலவி, நாங்கள் அதைப் பின்பிற்றினோம்.

இதே அவையில், அப்படிப்பட்ட ஒரு சங்கம் அமைக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் போன்றவர்களும், மற்றவர்களும் வற்புறுத்தியபொழுது நான் சொன்ன கருத்தை இங்கே மீண்டும் சொல்ல விழைகின்றேன்.

தொழிலாளர்களைப் போல, மற்ற பிரச்னைகளை உள்ளடக்கி போராட்டங்களுக்கு ஆளாகவேண்டிய நிர்பந்தத்திற்கு தள்ளிவிடப்பட்டவர்கள் என்கிற எண்ணத்திற்குச் சொந்தமானவர்கள், அல்லது அப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு தங்களை இணைத்துக் கொள்ளவேண்டிய அவசியத்திலே இருந்தவர்கள் என்ற வகையிலே பல்வேறு தரப்பினர்கள் போராட்டங்களை, மறியல்களை நடத்துகின்றார்கள். வேலை நிறுத்தம் செய்கின்றார்கள்.

ஆனால், இங்கே நான் குறிப்பிட்டபொழுது, சங்கம் என்று யூனியன் போன்ற ஒரு முறையிலே அமைக்கப்பட்டு காவல் துறையினர்கள் தங்களுடைய அதிகாரத்திற்கு அடையாளமாக இருக்கிற தொப்பியைக் கழட்டி வைத்துவிட்டு, வெளியே ஊர்வலம் வந்தார்கள் என்றால், சட்டம், ஒழுங்கு என்ன ஆகும், தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று நான் குறிப்பிட்டது, இதே வார்த்தைகள் அல்ல, என்றாலும் இந்தக் கருத்தை நான் வெளியிட்டது அனைவருக்கும் நினைவிருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையிலேதான் இங்குமும் இந்த அரசு தன்னுடைய கொள்கைகளை வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிடுவதிலே தயங்கவில்லை. சங்கம் வைத்துக் கொள்ளவேண்டிய உரிமை அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கு ஏன் வந்தது? அப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தை மாமன்றத்திலே சொல்லி அவர்களுக்கு என்ன தேவையோ அதை அவர்கள் கேட்பதற்கு முன்னதாகவே இந்த அரசு தானாகவே செய்யும்; அந்த சங்கம் அமைக்கிற நிலைமை ஏற்படாது என்று இந்த மன்றத்திலே குறிப்பிட்ட நான் பிறகு அவர்களுக்கும் ஒரு சங்கம் தேவைதான் என்ற ஒரு எண்ணம் என்னுடைய எண்ணத்திலே உதித்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

ஒரு வழக்குரைஞருக்கும் ஒரு காவல் துறை அதிகாரிக்கும் ஏற்பட்ட தகராறில் யார் மீது குற்றம் என்பவை பற்றியெல்லாம் வழக்குமன்றத்திற்கு வந்து விசாரிக்கப்பட வேண்டுமென்ற நிலைமை உருவாக்கப்பட்ட நேரத்தில் வழக்குரைஞர்கள் சார்பாக பல்வேறு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், இந்த

1979 நவம்பர் 8] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மாமன்றத்திலே முதிர்ந்த அனுபவம் பெற்ற தலைவர்கள் எல்லோரும், தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். வழக்கு மன்றத்திலே என்ன, என்ன நடந்தது? வழக்குரைஞர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யும் நிலைமை உருவாக்கப்பட்டது; அவர்களுடைய சங்கங்கள் தீர்மானங்கள் போட்டன் என்பதை எல்லாம் இங்கே நான் நினைவு கூற விரும்புகிறேன். இதை நான் திரும்ப, திரும்ப வற்புறுத்தி, என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லிய பிறகும், மிகப்பெரிய அளவிலே, நாட்டிலே, நீதி மன்றமே நடைபெறாது என்கின்ற அளவுக்கு ஒரு சூழ்நிலை உருவாகிவிடும் என்ற அவல நிலை ஏற்பட்டபொழுது, நான் உண்மையிலேயே வேதனைப்பட்டேன். காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், இந்த நாட்டிற்காக தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் அர்ப்பணிக்கவில்லையா என்று கேட்கலாம், உண்மை. ஆனால், மற்றவர்களைவிட அதிகமான பொறுப்பும் கடமையும் காவல் துறையைச் சேர்ந்த வர்களுக்கு இருக்கிறது. மற்றவர்களைப் போல வேலை நிறுத்தம் என்கிற எண்ணத்திற்கு அவர்கள் ஆட்படுவார்களானால், இந்த நாட்டிலே சட்டம் ஒழுங்கைப் பாதுகாக்க வேண்டியவர்களே வேலை நிறுத்தம் செய்து விட்டால், சட்டம் ஒழுங்குக்குப் பாது காப்பு இருக்காது என்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அப்படி காரியம் செய்கின்றவர்கள் மீது அவ்வப்போது பல்வேறு குற்றச்சாட்டுக்கள் வருவது இயற்கை தான், தவிர்க்க முடியாததும் கூட, எல்லோரும் சரிவரப் பணி யாற்றிவிட்டார்கள் என்று நான் உத்தரவாதம் தந்து விட முடியாது. அதற்காகப் பாராட்டி, உண்மை என்று சொல்லி விட முடியாது என்றாலும் மிகத் திறமையான போலீஸ், காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுடைய கடமையை எந்த அளவிற்கு, அவர்களுடைய சக்திக்கு உட்பட்டுச் செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்கின்ற காரணத்தால்தான் மற்ற மாநிலங்களைவிட தமிழகத்திலே சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி சரியாக இருக்கிறது. அந்த மாநிலங்களில் நடைபெறுகின்ற குழப்பங்கள், போராட்டங்கள், கொள்ளைகள், கலவரங்களை விட மிகமிகக் குறைவாக தமிழகத்திலே இருக்கிறது என்று சொல்லும்படியான நிலைமை தமிழகத்திலே இருக்கிறது என் பதை நான் சொல்ல வேண்டியது கடமை என்று கருதுகிறேன். அப்படிப்பட்டவர்கள் தங்களுடைய பிரச்னைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு, தங்களைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு, யாராவது இருக்கின்றார்களா என்று அவர்கள் எண்ணத்திற்குப் பதிலாக நான் எண்ணிப்பார்த்த பொழுது, அவர்கள் நிலையிலே இருந்து எண்ணிப்பார்த்தபோது எனக்குக் கிடைத்த பதில், அப்படி யாருமே இல்லை என்பதுதான்.

[முற்பகல் 10-20]

தொழிற் சங்கம் தொழிலாளர்களைப் பற்றிப் பேச இருக் கிறது. என். ஜி. ஒ-க்கள் சங்கம் அவர்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொள்கிறார்கள். காவல்துறையைப் பற்றிப் பேசமுடிவதில்லை.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 8

பொதுவாகப் பேசிக் கொள்ளலாம், பொதுவான கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது, சில பலன்கள் கிடைக்கிறபோது, இவர்களுக்கும் அதில் பங்கு கிடைக்கும். ஆனால், தங்களுடைய தேவைகளை, குறைகளை எடுத்து வைக்க அவர்களுக்கு தங்களிடத்திலே ஏதாவது ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்றால், இல்லை என்பதை நான் எண்ணிப்பார்த்து அதற்கு என்ன செய்வது என்பதைப் பல நாட்களாக, கேள்வியாக உருவாக்கி கொண்டதன் விளைவாக, பதில் தேடித் தேடி கிடைக்காத நிலையில், ஒரு தொழிற்சங்கம் என்கிற அளவில் இல்லாமல் அவர்களுடைய குறைகளை, தேவைகளை, அவர்களுக்காக வாதாடுவதற்காக என்ற நிலையில் அவர்களுக்கு ஒரு சங்கம் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கருதினேன். விவரம் தெரிந்த, சட்ட நுணுக்கம் தெரிந்தவர்கள், மிகப் பெரிய பிரச்சனை ஆக்கி, தலைமை நீதிபதி செல்கின்ற காரை வழி மறித்து நிறுத்துகிற நிகழ்ச்சிகூட அங்கே நடந்ததை நாம் கண்டோம். அந்தத் தலைமை நீதிபதிக்கும்கூட பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டியவர்கள் காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள். அந்தக் காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் தவறு செய்கிறார்கள் என்பதற்காகத்தான் அந்தப் போராட்டம். அந்தப் போராட்டங்கள் நடந்த பொழுது, அந்தப் போராட்டங்களில் யார், யார் பங்கு பெறுகின்றார்கள் என்று தெரிந்தால்கூட அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறவர்கள் காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள்தான்.

ஆனால், அவர்களுக்காக நான் கூட சாட்சி சொல்கிறேன் என்று கூட சொன்னேன். என் முன்னால் நேராக சொன்னதைத் தான் நான் சொல்வதாக எடுத்துச் சொன்னேன்.

அப்படி இருந்த நேரத்தில் என் உள்ளத்தில் தோன்றிய எண்ணத்தின் விளைவாகத்தான் ஒரு முடிவிற்கு வந்து, அமைச்சரவை, என்னோடு கூட்டுப் பொறுப்பாக இருப்பவர்களைக் கலந்து, அதிகாரிகளைக் கலந்து, சங்கம் அமைக்கலாம். அதில் மேலதிகாரிகளுக்கு ஒன்று, மற்றவர்களுக்கு ஒன்று என்று உருவாக்கலாம், அவர்கள் அமைக்கலாம் என்ற நிலைமைக்கு நாங்கள் வந்தோம். ஆனால் விளைவு எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக, ஒரு தொழிற்சங்க ரீதியில் வேலை நிறுத்தம், மறியல் போராட்டம், ஏதோ தார்னா என்கிறார்களே அதைப்போல் வேலைக்குப் போகின்றவர்களை தவிர்ப்பது, இவைகளையெல்லாம் செய்கிற ஒரு காரணத்திற்காக அப்படிப்பட்ட எண்ணத்திற்கு உரிமை தரவேண்டுமென்று கேட்கின்றவர்கள் ஒரு சங்கம் உருவாக்க முயற்சிக்கிற வேளையில்தான் பிரச்சனைகள் உருவாயிற்று.

அந்தக் காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள்தான் சங்கம் அமைத்துக் கொள்ளலாம் அதற்கு அனுமதி உண்டு என்று சொன்னோம். பிறகு ஒரு சிலர் அதற்கு முயற்சி செய்து சங்கத்தை அமைத்தார்கள்.

1979 நவம்பர் 8] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஆனால், இன்னொருவர், வேறு முறைகளிலே அதற்கு முயற்சி செய்து ஆங்காங்கு நிதிகள் திரட்டி, நண்பர்களை எல்லாம் சந்தித்து தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு என்கின்ற முறையில் எங்கள் சங்கத்தைத்தான் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்ற முறையில் அந்த சங்கத்தை உருவாக்கி அதிலே துணை ஆய்வாளர்கள் வேண்டுமென்ற நிலைமையை உருவாக்கினார்கள். இது, அரசினுடைய அதிகாரிகளுடைய ஆலோசனைக்கு மாறுபட்டிருக்கிறது என்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டவுடன் அதற்கு அனுமதி வழங்க முடியாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. நான் அதிகமாக நீட்டிக் கொண்டு போக விரும்பவில்லை.

வழக்கு மன்றத்திற்குப் போயிற்று. அதிகாரிகளால் அனுமதிக்கப்பட்ட சங்கம்தான் ஒப்புக் கொள்ளப்பட வேண்டிய சங்கம் ; அதைத்தான் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் ; அதுதான் உரிமை பெற்ற சங்கம் என்று தீர்ப்பு கொடுக்கப் பெற்றது. இதற்குப் பிறகும் போராட்டம் நடந்தது.

நான் சில இடங்களில் போகும் போது சொன்னேன் தூண்டி விடப்படுகிறது என்று சொன்னேன். பல நண்பர்களுக்கு அதிலே கோபம் வந்தது. எதற்கெடுத்தாலும் எங்களைத்தான் சொல்கிறார்கள் என்ற ரீதியில் பலர் எடுத்துக் கொண்டார்கள். அதுபற்றியெல்லாம் நேற்றைய முன்தினம் சொன்னபொழுது நான் பதில் சொன்னேன். உண்மையிலேயே காவல் துறை சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகள் வரும்போது ஒரு தலைமை அதிகாரி சொன்னது போல் ''காவல் துறை சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகளை காவல் துறையினுடைய முடிவுக்கே விடவேண்டுமே தவிர, அது மக்கள் மத்தியிலே வந்து மக்களில் ஒரு சாரார் அல்லது ஒரு பிரிவினர் தங்களைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று சொல்வது, ஆதரிக்க வேண்டுமென்று சொலவது எல்லாம் இந்த நாட்டிலே சட்டம், ஒழுங்கு வேண்டுமென்று கருதுகிறவர்கள் செய்யக் கூடிய காரியமாக இருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அவர்களுடைய உரிமையைக் காப்பாற்றுவதற்கு, அவர்களுக்கு வாய்ப்புத் தருவதில் யாருக்கும் ஐயம் இருக்காது. மாறுபட்ட கருத்து இருக்காது, ஆனால் நீங்கள் தொடருங்கள் நீங்கள் தொடர்ந்தால் வெற்றி பெற முடியும். அந்த வேலை நிறுத்தத்தை நிறுத்தாதீர்கள். உண்ணாவிரதத்தை நிறுத்தாதீர்கள் என்று தூண்டி விடுவது எப்படி சட்டம், ஒழுங்கைக் காப்பாற்றுவதற்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 8

தான் அதைச் சொன்னபோது பலர் ஆத்திரப்பட்டார்கள் என்றாலும் எதிர்க்கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்கள் எங்கெங்கே அந்தக் காவல் துறையினரோடு பேசினார்கள் என்பதும், யார் யார் எல்லாம், அந்த உண்ணாவிரதம் இருந்தவர்களுக்கு மாலையிட்டார்கள் என்பதும் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம், அதைப் பற்றி நான் விரிவாகப் பேசி, விளக்கம் கொடுக்க விரும்பவில்லை. ஆனால், உண்மையிலேயே அது அரசுக்கு பல நெருக்கடிகளை, தொந்தரவுகளை, தொல்லைகளை உருவாக்கிற்று என்பதை நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

நான் சொல்வது இது தான், காவலர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும், நாட்டுக்குப் பாதுகாப்பு, மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றைத் தருகிற காவலர்களுக்கு, நல்ல முறையில் வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு பாதுகாப்பு இல்லை என்றால், அதைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்பதிலே இந்தச் சட்டமன்றத்திலே உள்ள ஒவ்வொருக்கும் உரிமை உண்டு என்பதை நான் மிக மிக முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால், நீங்கள் உண்ணாவிரதத்தை தொடங்குங்கள், உண்ணாவிரதத்தை நிறுத்தக் கூடாது என்று சொன்ன பின்னால் அந்த அதிகாரிகளுக்கு உள்ள அந்த எண்ணத்தை மாற்றுவதற்கான வழியில் கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கு பதிலாக இப்படிச் சொல்வது சட்டம், ஒழுங்கை சீர்குலைக்க வேண்டும் என்பதற்கு முயற்சித்தார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, நாட்டிலே சட்டம், ஒழுங்கு இருக்கக்கூடாது என்ற கருத்துக்குக் கூட அவர்கள் சொந்தக்காரர்கள் ஆகிவிடுவார்கள் என்று ஐயப்படுகிற வகையில் அவர்களுடைய பேச்சு அமைந்தன. அப்படி அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படி காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களிடத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். காவல் துறைக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் சில பேர் அவர்களிடத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். காவல் துறையினர் மத்தியில் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, விளைவுகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வேதனை தரத்தக்க சூழ்நிலையில், விபரீதமாக செல்ல வேண்டிய நிலைமைக்கு ஏற்பட்டது.

அதைத் தடுப்பதற்கு நாங்கள் முயற்சி செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் எண்ணத்தை மாற்றுவதற்கு வேண்டுகோள் விடுப்பதற்கு தலைமை அதிகாரிகளைக் கேட்டுக்கொண்டு, அந்த நடவடிக்கைகளில் நாங்கள் இறங்கிய பின்னால் தான், மேலும் சிக்கல் அதிகம் ஏற்படுகிற நிலைமை இருந்த காரணத்தால், அவர்களுக்கே தொல்லை ஏற்படுகிற—அபாயம் என்று சொல்வது அதிகமாக இருக்கும் என்றாலும்—அப்படிப்பட்ட நிலைமை உருவாகியது.

ஆகவே, இறுதியில் வேறு வழியின்றி, அண்டையில் இருக்கின்ற மாநிலத்திலுள்ள காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், பார்டர் செக்யூரிட்டி போர்ஸ் என்று அந்தப் பிரிவினரைச் சேர்ந்தவர்கள் அதற்கு எல்லாம் மீறி மோசமான நிலை

1979 நவம்பர் 8] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஏற்பட்டால் நாட்டிலே சட்டம் ஒழுங்கு பராமரிக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தால் ராணுவத்தை தயார் நிலையில் வைக்கிற நிலைமை எல்லாம் செய்கிற அளவிற்கு காவல்துறை அதிகாரிகள் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிற பணிக்கு உள்ளாக்கப்பட்டார்கள்.

இந்த நேரத்தில், நான் ஒன்றைச் சொல்வேன். காவல் துறையைச் சேர்ந்த அத்தனைபேரும், முழுமையாக இதிலே ஒத்துழைத்து வேலை நிறுத்தம் செய்தார்களா என்றால் இல்லை. எத்தனையோ பேர் இந்த நாட்டின் மக்களின் வாழ்க்கையைப் பற்றி சிந்தித்து, தங்கள் கடமை என்ன என்பதை உணர்ந்து. அதற்காக அவர்கள் எவ்வளவோ கெட்ட பெயர், அவமானம் எல்லாம் தாங்கிக்கொண்டு, அந்த அதிகாரிகள் ஒத்துழைத்தார்கள் என்பதை எண்ணும் போது, நான் உண்மையிலேயே இந்த மன்றத்தின் சார்பாகவும், அமைச்சரவையின் சார்பாகவும், அரசின் சார்பாகவும், அவர்களுக்கு நன்றி கூறக்கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

10 நாள், 15, 20 நாள் என்று நிலைமை இருந்தாலும் தமிழகத்தில் உள்ள மக்கள், நம்பிக்கையுடனும், தமிழகத்திற்கே இருக்கிற பண்பை அந்தத் தமிழக மக்கள் விட்டு விட மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடனும் அவர்கள் தங்கள் அன்றாட வேலையை நடத்திச் சென்றார்கள். பாதையில் போக்குவரத்து கூட அவர்களுக்குள்ளேயே கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு ஒழுங்காக சென்ற நிலைமையை நாம் கண்டோம்.

[முற்பகல் 10—30]

ஆகவே முயற்சிகள் எந்த எண்ணத்தை நோக்கி சென்றிருந்தாலும், தூண்டி விட்டவர்கள் அதை எந்த நோக்கத்தோடு அதை தூண்டி விடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் அதற்காக வேலை செய்திருந்தாலும் விபரீதங்கள் ஒன்றிரண்டு இடங்களிலே ஏற்பட்டிருந்தாலும் ஒட்டு மொத்தமாக தமிழ்நாட்டில் எவ்வளவு பெரிய ஒரு பிரச்சனை ஏற்பட்டும், சட்டம் ஒழுங்கு சீர் குலையாமல் பாதுகாக்கப்பட்டு, மக்கள் நிம்மதியாக அன்றாட வாழ்க்கை நடத்தினார்கள். அதிலும் பொதுவாக தீபாவளி போன்ற பண்டிகை நாட்கள்—அந்த நேரத்திலே பொது மக்கள், வியாபாரம் போக்குவரத்து போன்றவைகளுக்கு எந்த வகையிலும் மிகப்பெரிய ஆபத்து ஏதுமின்றி, தாக்குதல் ஏதுமின்றி நடந்து கொண்டு, இனறையதினம் அமைதியாக இந்த நாடு, தமிழ்நாடு இருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்த பொறுப்புள்ள அதிகாரிகளை நாம் பாராட்டி ஆக வேண்டும். மக்களோடு ஒத்துழைத்து, தூண்டிவிட முயற்சித்தாலும் கூட அதற்கு அப்பாற்பட்டு பல்வேறு கட்சிகள், மக்கள், பொது நிறுவனங்கள் இவைகள் எல்லாம் சேர்ந்து, சிறந்த முறையிலே ஒத்துழைப்பு தந்ததையும் இந்த நேரத்திலே நன்றியோடு பாராட்டி, வணக்கமும் வாழ்த்தவும் கூடநான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 8

இங்கே இவைகளை நான் விரிவாக சொல்வதற்குக் காரணம் ஒரு பக்கத்திலே என்.ஜி.ஓ. சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களுடைய வேலை நிறுத்தம் தொடங்கப்போகிறது என்ற அறிவிப்பு இருந்த நிலைமை; இன்னொரு பக்கம் தலைமைச் செயலகத்தில் இருப்பவர்கள்கூட வேலை நிறுத்தம் செய்ய இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்ட நிலைமை. இதற்கு அப்பால் தொழிற்சங்கங்கள் எல்லாம் காவல் துறையினருக்கு அனுதாபம் காட்டி, வேலை நிறுத்தம் செய்யப்போகிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்ட நிலைமை மற்றொரு பக்கத்தில். இவை அத்தனையும் ஒட்டு மொத்தமாக நாம் எண்ணிப்பார்த்தால்தான் தமிழகத்திற்கு ஏற்பட்டிருந்த அபாயம் எவ்வளவு மகத்தான, மிகப்பெரும் அபாயம் என்பதை உணர்ந்து கணக்கிட்டு பேச முடியும்.

யார் தவறு செய்கிறார்களோ, யார் சட்டத்தை மீறுகிறார்களோ அவர்களை கைதுசெய்து, ஒழுங்கை நிலைநாட்டக் கூடிய அந்த பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் வேலை நிறுத்தம் என்று ஆரம்பித்துவிட்டால் இந்த நாட்டிலே சட்டம் என்னவாகி இருக்கும் ; ஒழுங்கு என்னவாகி இருக்கும் ; இந்த மாமன்றம் என்னவாகி இருக்கும்; மற்ற எவ்வளவோ பிரச்னைகளுக்கு உள்ளாகி இருக்கிற பொது மக்கள் என்னவாகி இருப்பார்கள் என்று சிந்தித்துப் பார்த்தால் உண்மையிலேயே ஒவ்வொரு வருடைய நெஞ்சமும், நல்லெண்ணம் படைத்த ஒவ்வொரு வருடைய நெஞ்சமும் உணர்ச்சியடையாமல் இருக்க முடியாது ; கலக்கமடையாமல் இருக்க முடியாது ; நடுக்கம் ஏற்படாமல் இருக்க முடியாது. ஆனால் தமிழகத்திற்கே சொந்தமான பண்பாடு, தமிழக மக்களுக்கு இருக்கக்கூடிய நியாய உணர்வு, நல்லெண்ணம் நாணயம் இவைகள் இன்றைய தினம் தமிழ் நாட்டை காப்பாற்றி இருக்கின்றன என்பதை மட்டும் நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட பிரச்னைகளைச் சந்திக்கும்போது இராணுவத்தை ஏன் அழைத்தீர்கள் என்ற கேள்வி எழுந்தது உண்டு. இராணுவத்தைக் கொண்டுவந்து இங்கே மற்றவர்களை அடக்கி ஆளக்கூடிய எதேச்சாதிகாரம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டுச் சொல்லப்பட்டது. அதுமட்டுமல்ல. எதற்கு எடுத்தாலும் இராணுவம் என்கிற சொல்லை கூட பயன்படுத்துகிறார்கள், எத்தனையோ பேர் காதடிக்கப் போகின்றார்கள், எத்தனையோ பேர் சுடப்படப் போகின்றார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. ஆனால், துப்பாக்கிச் சூடு இல்லாமல் ஏதோ வன்முறையில் ஈடுபட்ட சிலரை அங்கிருந்து கலைந்து செல்ல வேண்டுமென்ற நிலையிலே தடியடிப்பிரயோகம் நடத்தப் பட்டது என்ற செய்தியோடு நின்றுவிட்டது என்ற செய்தியை நான் இங்கே உண்மையிலேயே சொல்லியாக வேண்டும்.

1979 நவம்பர் 8] [திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கண்ணீர்ப்புகை வெடிகுண்டு வெடிக்கப்பட்டது என்றும், ஆனால் அது கூட பலன் அளிக்கவில்லை என்றும் கூட பத்திரிகைகளிலே பார்த்தோம். பத்திரிகைகள் பற்றி இந்த நேரத்திலே நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பத்திரிகையிலே வருகின்ற செய்தி அவரவர்களுடைய நிறமைக்கு ஏற்ப, அவரவர்களுடைய நோக்கத்திற்கு ஏற்ப, அதற்கு விளக்கமும் தலைப்பும் இட்டு வெளியிடுகிறார்கள். அதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கையும் அல்ல; கருத்தும் அல்ல: ஆசையும் அல்ல. ஆனால் அவர்கள் ஒன்றைச் செய்யலாம். எந்த நேரமாக இருந்தாலும் ஓரேமாதிரியாக ஆட்சியிலே இருப்பவர்களை எதிர்த்து வெளியிடுகின்ற கருத்தை எப்படியாவது சொல்லிவிட வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தால் கூட நாளை நமக்கு என்ன பாதுகாப்பு என்ற எண்ணத்தையாவது மனதிலே கொண்டு ஒட்டு மொத்தமாக தமிழ்நாட்டில் வன்முறை, தாய்மார்களுக்கு, குடும்பங்களுக்கு, பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை என்று வரும்போது தங்களுக்கு மட்டும் பாதுகாப்பு இருக்குமா? தங்களுடைய குடும்பத்திற்கு பாதுகாப்பு எப்படி இருக்கும் என்று சிந்திக்காமல் தலைப்பு கொடுக்கும்போதே எப்படி எப்படி அதை சந்திக்கிறார்கள் காவல் துறையினர் என்பதை எல்லாம் வெளியிடுகின்ற வகையில் குறிப்புகளைத் தருகின்ற காரணத்தால் ஆங்காங்கே இருக்கின்றவர்கள் வெவ்வேறு வகையிலே அதை செயல்படுத்த, ஓகோ; இப்படியும் நாம் செய்ய முடியும் போலிருக்கிறதே என்று தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படி செய்திகள் வெளியிடப்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட செய்திகள் எல்லாம் வெளியிடப்பட்டன. இவைகளையெல்லாம் நான் கண்டிக்கவும் இல்லை. அதைப்பற்றி இதுவரையில் நான் பேசியதும் இல்லை. ஆனால் ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பொதுவாக இந்த காவல் துறையினுடைய போராட்டம், அவர்களுடைய கோரிக்கைகளின் விளைவாக, தேவைகளின் விளைவாக ஏற்பட்டிருந்தது அதைப்பற்றி பேச வேண்டும் என்று விரும்பியிருந்தது, பேசுவதற்கு அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கத்தை பயன்படுத்தியிருப்பார்களேயானால், நிச்சயமாக அதை நான் மிக மிக அதிகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அந்தப் பிரச்னையே வராமல் போவதற்கு எங்களால் என்ன செய்ய முடியுமோ, அதைச் செய்ய முயற்சி செய்திருப்பேன். ஆனால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற ஒரு சங்கத்தை அது ஒரு பினாமி சங்கம் என்றும், பொம்மை சங்கம் என்றும் பெயரிட்டு அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற இன்னொரு சங்கத்தைதான் அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்றும், அந்த சங்கத்தில்தான் பெருவாரியானவர்கள் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள் அவர்களுடைய தலைமையை கூப்பிட்டுப்பேச வேண்டும் என்றெல்லாம் சிலர் சொல்லத் தொடங்கியபோது, அவர்களுக்குள்ளே மட்டுமில்லாமல் வெளியிலேயும் சில கட்சிக்காரர்கள் ஆதரிக்கிறார்கள் நிச்சயமாக நம்முடைய கோரிக்கை நிறைவேறும், ஆகவே விட்டு

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 8

விட வேண்டிய தேவையில்லை என்ற எண்ணத்திற்கு வி ஆபட்டிருந்தார்கள். சிலர் வேலைக்கு வந்தோமானால் மற்றவர்களால் தாக்கப்படுவோம் என்ற அச்சம் ஏற்பட்டதினால் வராமல் இருந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பாதுகாப்புபோக்கு ஸ்தம்பிக்க செய்யும் அளவுக்கு தொடர்ந்து நடத்தினால் வெற்றி பெறுவோம் என்ற நம்பிக்கையில், சிலர் அல்ல, ஒரு குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையினர் இதில் ஈடுபட்டு தொடர்ந்து அதை நடத்திக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று விரும்பினார்கள் என்பதையும் நாம் கண்டறிந்தோம்.

நயினார் தாஸ் என்று குறிப்பிடப்படுகிற தபர் என்னையும் தாக்கி, அரசையும் தாக்கி என்னவெல்லாம் பேசினார், செய்திகளையும் அறிக்கைகளையும் வெளியிட்டார் என்பதை நான் கவனித்தேன். நான் அந்தக் கருத்துக்களுக்குப் பதில் சொல்ல வில்லை என்பதையும், அதை விவாதத்திற்குரிய பொருளாக ஆக்காமல் ஒதுங்கியே நின்றேன் என்பதையும் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன், பிரச்னை சுமுகமாக முடிவதற்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அந்த வகையில் மட்டும் செயல்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை வெளிப்படுத்திக் கொண்டேன் என்பதையும் அறிவீர்கள். இன்னொன்றையும் நான் இங்கே குறிப்பிட்டாக வேண்டும். காவல் துறையினருக்கு எவலை நிறுத்தம் செய்வதில் அவர்களுக்கு வெற்றி கிடைக்க கவண்டும் என்று ஒத்துழைக்கிற வகையில், ஆதரிக்கிற முறையில் பாங்களும் வேலை நிறுத்தம் செய்யப் போகிறோம் என்று தே.ஜி.ஒ. வினர் அறிக்கை வெளியிட்டபோது, நான் ஒரு ருத்தை மக்கள் முன்னாலே எடுத்துச் சொன்னேன், '' எனக்கு நாவல் இல்லை என்றால் நான் கவலைப்படவில்லை, ஆனால் க்களுக்கு காவல், பாதுகாப்புத் தேவை என்ற நிலைமையில் ்க்களை சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறேன் '' என்று பல இடங்களில் பேசினேன். அப்போது ஒன்று சொன்னேன் '' இளைஞர்கள் படித்த வேலையில்லாத பட்டதாரி இளைஞர்கள் தயாராக இருங்கள், தேவை வரும்போது அரசு உங்களைப் பயன்படுத்தும். என்.ஜி.ஒ. சங்கத்தைப் போன்றவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்து இந்த அரசு எந்தப்பணியும் செய்யமுடியாமல், திட்டங்கள் எதையும் நிறைவேற்ற முடியாமல் அரசாங்கத்தை ஸ்தம்பிக்கக் கூடிய சூழ்நிலை உருவாக்கப்படுமேயானால், படித்த இளைஞர்கள் தற்காலிகமாக வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் படலாம். அதனால் பதிவு செய்துக் கொள்ள விரும்புகிறவர்கள் பதிவு செய்துக் கொள்ளலாம். விளம்பரம் வரும், '' அப்போது வந்து பதிவு செய்துக் கொள்ளுங்கள், உங்களுக்கு அந்த வேலை கொடுக்கப்படும். நீங்கள் நாட்டுக்குச் செய்ய வேண்டிய தொண்டை செய்ய தயாராக இருங்கள். இது பணத்திற்காக அல்ல, பதவிக்காகஅல்ல நாட்டுக்கு சேவை செய்வதற்காக'' என்று சொன்னேன்.

1979 நவம்பர் 8] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அதைப்பற்றி நம்முடைய நண்பர்கள் பலர் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். '' தொழிலாளர்களின் சங்கத்தை சேர்ந்தவர்கள் வேலைக்கு வராமல் வேலை நிறுத்தம் செய்தால், இளைஞர்களை வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டு, தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லாமல் செய்து விடுவேன் '' என்று சொன்னது போலக் கூறப்பட்டது. நான் அப்படி ஒரு போதும் சொல்லவில்லை. தொழிலாளர்களுக்குப் பதிலாக கொண்டு வருவேன் என்று சொல்லவில்லை, ஆனால் ஒட்டுமொத்தமாக இந்த நாட்டில் என். ஜி. ஓ. போன்றவர்கள், நாம் என்னென்ன திட்டங்களை இந்த நாட்டுக்கு செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக திட்டமிட்டு செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோமோ, அவைகளை வேண்டுமென்றே நிறைவேற்றாமல் வேலை நிறுத்தம் செய்து, காவல் துறையினரும் வேலை நிறுத்தம் செய்கின்ற அப்போர்பட்ட நிலைமை ஏற்படுமேயானால், படித்த இளைஞர்கள், வேலை இல்லாத படித்த இளைஞர்கள் அந்த வாய்ப்பை ஏற்றுக்கொள்ள, பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துக்களைத் தான் வெளியிட்டேன்.

[முற்பகல் 10—40]

இதை திருத்திக் கூறினார்களா அல்லது நான் பேசிய பேச்சின் கருத்தை புரியாத வகையில் அல்லது அவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் பேசவில்லை என்ற காரணத்தாலோ அது வெளியிடப்பட்டதோ எனக்குத் தெரியாது. என்னிடம் விளக்கம் கேட்டார்கள், சொன்னேன். அதை இந்த மன்றத்தின் மூலம் தெளிவு படுத்த வேண்டியது என் கடமை என்பதால் தெளிவு படுத்துகிறேன்.

அதோடு இன்னொன்றையும் நான் இங்கே குறிப்பிட்டாக வேண்டும். மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னாலும் சரி, அதற்கு இரண்டரை ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலும் சரி நான் மேடையில் பேசும்போதெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறேன். அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் கட்சி பற்றிய எண்ணத்திற்கு அப்பாற்பட்டிருக்க வேண்டும். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு கொள்கை இருக்கும். அது வேறு. ஆனால் கட்சி உணர்வோடு இருக்கக்கூடாது. யாரும் ஆட்சிக்கு வரலாம். எந்த ஆட்சியும், மக்கள் விரும்பினால் மாற்றலாம் அல்லது தொடரும்படிச் செய்யலாம். வேறு ஒரு புதிய கட்சியைக் கொண்டு வந்து அமர்த்தலாம். அது மக்களுடைய தீர்ப்பைப் பொறுத்திருக்கிறது, ஆனால் அதிகாரிகள் அப்படியல்ல. அவர்கள் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக அவர்கள் வேலையைச் செய்து தருதிக்கேற்ப அவர்களின் பதவி உயர்கிறது. அவர்கள் ஒரு நிர்ணயிக்கப்பட்ட வயது வரை அந்தப் பதவியில் இருந்து கொண்டு பணி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் தங்களை எந்தக் கட்சிக்கும் அர்ப்பணித்துக் கொள்ளாமல், துணையாக வைத்துக்கொள்ளாமல் நாட்டிலுள்ள ஒட்டுமொத்தமான கொள்கைக்கு மக்கள் என்ன விரும்புகிறார்களோ அவ்வப்போது அதற்கேற்ப கட்சியின் பிரதி

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 8

நிதிகளாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்களே அவர்கள் சொல்கிற கொள்கைகளை நிறைவேற்ற பயன்பட வேண்டுமே தவிர, ஒத்துழைக்க வேண்டுமே தவிர வேறு கட்சி மாச்சரியங்கள், உள் கருத்துக்கள் வைத்துக்கொண்டு செயல்படக்கூடாது. அந்தச் சூழ் நிலைக்கு மாறக்கூடாது என்று நான் மேடைகளில் பேசியதுண்டு. அதைத் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டும் வருகிறேன். இந்த நிலையை, வெளியே பேசுவதை கூட்டங்களில் பேசுவதை, அதை மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன். அந்தக் கருத்து இன்னும் எனக்கு அப்படியே இருக்கிறது. அதிலே மாற்றம் இல்லை.

இதை அமரர் அண்ணா அவர்களும் பல முறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை, என்னைவிட மற்றவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமாகத் தெரிய வாய்ப்பு உண்டு. அந்த நிலையில் காவல் துறையினரின் வேலை நிறுத்தம் முடிவடைந்துவிட்ட இந்த நேரத்தில் அதைப்பற்றி மீண்டும் அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை என்றாலும் ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இனிமேலாவது எந்த அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, எங்கள் மீது ஆத்திரம் இருக்கட்டும், எங்களுடைய ஆட்சி அவர்களுக்குப் பிடிக்காமல் இருக்கட்டும், நாங்கள் ஆட்சியில் இருப்பதில் அவர்களுக்கு வெறுப்பு இருக்கட்டும். அது அவர்கள் எண்ணம், அவர்கள் முடிவு. அதில் நான் குறுக்கிட முடியாது என்று சொல்லத் தயாராகயில்லை. ஆனால்காவல் துறையினர் போன்றவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்கு ஆதரவு தருவது, தூண்டிவிடுவது என்பது இந்த நாட்டிலுள்ள அனைத்து மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்கு ஒரு பெரிய விபத்தை உண்டாக்கித் தருவதாகும் என்பதை மட்டும் நன்றாக உணரவேண்டும்.

அதற்காக ஒரு சிலர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் மேல் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அதில் பொறுப்புள்ள மன்றத்தில், இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள் கூட ஒருசிலர் தவறு செய்திருக்கலாம். அவர்கள் எல்லாம் நிச்சயமாக இந்தப் பொறுப்புக்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதும் அதைப் பற்றி அவர்கள்மீது ஏதாவது நடவடிக்கை ஏற்படும் என்ற நிலைமை இப்போது தெரியாது என்றாலும் ஏற்படுகிற நிலை உருவாக்கப்பட்டால்கூட அதையும் நாங்கள் கட்சி எண்ணத்தோடு காண்கிறோம் என்று யாரும் தவறாகக் கருதக்கூடாது என்பதும் சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதற்கும் இனிமேல் எந்தக் காலத்திலும் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவிற்கு வராமல் இருக்க, வேலைநிறுத்தம் என்கிற எண்ணத்திற்குச் சொந்தக்காரர்களாக ஆகாமல் இருக்க, அவர்கள் அந்த நிலைக்கு இறங்குவார்களானால் அவர்களைத் தூண்டி விடக் கூடிய எண்ணம் வரக்கூடாது என்பதற்காக சில நடைமுறைகளை உருவாக்கி சில நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டிய அவசியம் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படுகிறது.

1979 நவம்பர் 8] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஆகவே, இப்போது அதை மட்டும் நான் இங்கே சொல்வதோடு இனிமேலாவது தயவு செய்து இந்த மன்றத்தில் இருப்பவர்களை நான் வேண்டிக்கொள்வது, இந்த மன்றத்தின் மூலம் வெளியே இருக்கிறவர்களையும் நான் வேண்டிக்கேட்டுக் கொள்வது காவல் துறையைத் தன்னிச்சையாகச் செயல்பட விடுங்கள். அவர்களை ஒரு அரசியல் கட்சிக்குச் சொந்தமாக்க முயற்சிக்கவேண்டாம். அவர்கள் தனித்தன்மையோடு செயல் படட்டும். அவர்களுக்கு என்னென்ன தேவையோ அவைகளை கேட்கட்டும். அரசு என்னென்ன செய்ய முடியுமோ அதை செய்து கொடுக்கட்டும். அப்படி நாங்கள் செய்து கொடுக்க வில்லை என்றால் எங்கள் மீது குற்றஞ்சாட்டுங்கள். அல்லது நாங்கள் வேண்டுமென்றே பழி வாங்குகிறோம் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டாலும், அப்படி எங்கள் மீது குறை கண்டாலும், அதற்காக கண்டன தீர்மானங்களை, நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானங்களை கொண்டுவாருங்கள். நாங்கள் செய்வது தவறாக இருந்தால் அவற்றை திருத்திக்கொள்கிறோம்....

திரு. ரா. உமாநாத் : மன்னிக்கவேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரே பாயின்டை திரும்பத் திரும்ப அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதால் ஒரு க்ளாரிபிகேஷன் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லோரும் அப்சர்வ் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். பத்திரிகை வாயிலாகவும கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். 16—ம் தேதி அன்றைக்கு ஊர்வலம், மதுரை நகரத்தில் ஊர்வலமாக வெளியில் வந்தார்கள். பேப்பரில் பார்த்தேன். நயினார்தாஸ் அந்த ஊர்வலம் சென்ற இடத்திற்குச் சென்று, ஊர்வலத்தை நிறுத்தி அவர்களை கலைந்து போகச் சொல்லி, டைரக்டர் ஜெனரலோடு பேச்சுவார்த்தைக்குப் போகிறோம்' ஆகவே ஊர்வலம் வேண்டாம், என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள், ஊர்வலத்தில் வந்தவர்கள் கலைந்து வீட்டுக்குச் சென்றார்கள். அதன் பிறகு மறு நாள் தான் விவகாரம் வருகிறது. பத்திரிகையில் வந்ததைதான் சொல்கிறேன், பேப்பர் நியூஸ் அடுத்த நாள் டைரக்டர் ஜெனரலின் வார்னிங், பேச்சு வார்த்தைக்கு அழைத்துவிட்டு இப்படிப்பட்ட வார்னிங் வருகிறது. பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, பேசுவதற்கு மறுக்கப் பட்டது. இந்த இரண்டுக்கும் பிறகு தான், மாவட்டங்களில் எல்லாம் ஊர்வலங்கள், வேலை நிறுத்தம் முதலியவைகள் நடந்தது. ஆகவே முன்னால் சொன்னபடி பேச்சுவார்த்தை அந்த நேரத்தில் இருந்த நிலைமையை பயன்படுத்தி பேச்சு வார்த்தை நடத்தியிருந்தால் இந்த விஷயம் வந்திருக்காது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இதில் ஒரு பிரச்னையை நான் சொல்லியாக வேண்டும். நயினார்தாஸ் என்பவர் ஒரு சங்கத்தைத் தொடங்குகிறார். சட்டப்படி அதிகாரிகளால் அங்கீகரிக்கப்படாத ஒரு சங்கம். சட்ட மன்றத்தில் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று அறிவிக்கப்பட்ட ஒரு சங்கம். அதன் தலைவர் இதில் தலையிட்டு ஊர்வலத்தை

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 8

நிறுத்துங்கள் என்று சொல்வதும், அந்த நண்பர்கள் கலைந்து போவது என்பதும், ஊர்வலம் எடுப்போம் என்றால் இது எப்படி சட்டத்திற்குட்பட்ட அமைப்பு என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இப்படிப்பட்டவர்களை எப்படி அழைத்துப் பேசுவது என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதே நேரத்தில் இதே நண்பர்கள் குறிப்பிட்டபடி அனுமதிக்கப்பட்ட சங்கத்தில் சேர்ந்து இவர்கள் தான் பெருவாரியானவர்கள் என்று அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போதும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பெரும்பான்மையானவர்கள் உறுப்பினர்களாக சேரும் போது, பெரும்பான்மையாக இருக்கின்றவர்கள் என்ன தீர்மானம் எடுக்கிறார்களோ அது தான் முடிவாகும். அதன் படி அங்கேயிருந்து அந்த சங்கத்தின் பிரதிநிதிகளை சேர்த்து அனுப்புகிறோம், பேசுங்கள் என்று சொல்லியிருந்தால், ஒரு அதிகாரி அவர்களோடு பேசுவது நியாயமாக இருந்திருக்கும். ஆனால் அதல்லாமல் இங்கே தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள், அங்கீகரிக்கப்படாத சங்கங்களை அழைத்துப் பேசும்போது, எப்படி நீங்கள் அங்கீகரிக்கப்படாத சங்கத்தின் பிரதிநிதிகளை அழைத்துப் பேசுகிறீர்கள் என்று கேட்கும்போது, இப்போது ஏன் அங்கீகரிக்காத சங்கத்தின் பிரதிநிதிகளை அழைத்துப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தவில்லை என்ற கேள்வி எப்படி பொருந்தும் என்பது தெரியவில்லை.

திரு. ரா. உமாநாத்: எப்படி அழைத்துப் பேசுவது என்பது இங்கு பிரச்னை அல்ல. இவர்கள் அழைக்கப்பட்டார்கள். டைரக்டர் ஜெனரல் மிஸ்டர் ஸ்ட்ரெசி அவர்களால் 17-ம் தேதி பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்கு 16-ம் தேதி இரவு அழைக்கப் பட்டார்கள். பின்னால்தான் இங்கு வந்தபோது, அப்படி பேசுவது சட்டத்திற்கு முரணானது, என்று அவர்கள் ஆபீஸர்ஸ் மீட்டிங்கில் சொன்னது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதில் சில உண்மைகளை நான் சொல்லியாக வேண்டும். அவர்கள் பேசுவதற்கு அழைக்கப்படவில்லை. அவர்கள் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டார்கள், பார்க்க முடியும். அதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம் என்கின்ற நிலைமையில் தான் இருந்தார்கள். பார்க்கவேண்டிய முறையில், பார்க்கவேண்டிய தகுதியுள்ளவர்கள் இதற்காக முயற்சி செய்யவில்லை. அது தான் காரணம். அங்கீகிக்கப்பட்ட சங்கத்தில் அவர்களால் உறுப்பினர்களாக சேர்ந்து, அதில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளை அனுப்புவது என்று முடிவு எடுத்துக்கொண்டு வந்திருந்தால், நிச்சயமாக தலைமை அதிகாரி பார்த்திருப்பார், இப்போதும் கூட பார்த்திருப்பார். அவரோ, நானோ பார்க்க தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். யார் மீது குற்றஞ் சாட்டப்படுகிறதோ, யார் அனுமதி பெற்று நோய்வாய்ப்பட்டு விடுமுறையில் இருக்கிறாரோ, அவர் ஊர் ஊராகச் சென்று இந்த வேலையில் ஈடுபடுகிறார் என்று இருந்தால், மேலதிகாரி என்ன நினைக்க முடியும்? தகுதியில்லாதவர்களை என்று அழைத்து

1979 நவம்பர் 8] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பேசும்போது, அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கத்திலுள்ளவர்கள் உண்மையில் தங்களுக்கு எந்த விதமான மதிப்பும் இல்லை. மரியாதையும் இல்லை என்ற நிலையில் தனியாக சங்கம் என்று வைத்துக் கொண்டுதான் தான் தலைவர் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பவரை, அவரை ஏற்றுக்கொள்ளலாம், அப்படிப்பட்டவர்களை அழைத்துப் பேசுங்கள் என்று சொல்வது எப்படி நியாயமாக இருக்கும் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

[முற்பகல் 10-50]

ஆகவேதான் அது மறுக்கப்பட்டது. ஆனால், உண்மையாக அமைக்கப்பட்ட சங்கத்திற்கு உரியவர்கள் ஒத்துழைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்தும், இவர்கள் தலைமையிலே இருக்கும் சங்கத்திலே இருப்பவர்கள் ஒத்துழைப்பு இல்லாமல், அது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விபரீதமாக விளைந்ததும், நாட்டிலே சட்டம், ஒழுங்கு காப்பாற்றினாலும் கூட, யார் காப்பாற்ற வேண்டுமோ அவர்களே சட்டத்தை மீறி, ஒழுங்கை மீறி இருந்தார்கள் என்பதையும் தான் இங்கே குறிப்பிட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

சட்டம், ஒழுங்கைக் காப்பாற்றுங்கள், சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டு விட்டது என்று சொன்னால். சட்டம், ஒழுங்கு எங்கே கெடுகிறது? சட்டத்தை மீறுகின்றவர்கள், சட்டத்திற்கு மதிப்பு கொடுக்காதவர்கள், ஒழுங்காக அவர்களுடைய வேலைகளை, பணிகளை செய்யமுடியாதபடி, தொழுவலங்களுக்கு செல்லுகின்றவர்கள் தடுக்கபடுகின்றார்கள், அவர்களால் இயங்க முடியவில்லை. இங்கே என்ன உத்தரவு போட்டு, இங்கே என்ன காரியம் ஆற்ற வேண்டுமோ, அதற்கு நாம் சில திட்டங்களை வெளியிடுகிறோம். இந்தத் திட்டங்கள் ஆங்காங்கே செயல்படுத்த முடியாமல், அதைத் தடுத்து நிறுத்துகின்ற நிலைமை இல்லை. அப்படி இருந்தால், ஒழுங்காக இல்லை, எதுவும் நடைபெறவில்லை, சட்டம், ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்று பொருள். ஆனால், சட்டம் சட்டமாக மதிக்கப்பட்டது. மக்களால், சட்டம், சட்டமாக மதிக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது, மேலதிகாரிகள் உதவினார்கள். ஆனால், அடித்தளத்திலே இருக்கின்றவர்கள், பெரும்பான்மை இவர்கள் சங்கத்தில் என்றாலும், அது எப்படியோ, பயந்தும் வரமுடியாமல் இருந்து, அவர்கள் எழுதி பாதுகாப்பு கொடுத்தால் வருகிறோம் என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமையும் இருந்தது. நாங்களும் அப்படியே எழுத்துமூலமாக எழுதிச் சொல்வது தவறு என்கிற காரணத்தால், பாதுகாப்பு தருகிறோம், பிறகு வாருங்கள் என்று சொல்லி, பாதுகாக்க வேண்டிய, துணை இருக்கவேண்டிய வகையில் ஒழுங்கைப் பராமரிக்கவேண்டிய நிலை இருந்தது.

இந்தச் சமயத்தில நானும் தமிழகத்தை சுற்றி வந்தேன்; எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் போய் வந்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்களும் பொதுக்கூட்டங்களிலே பேசியிருக்கிறார்கள். அங்கே எல்லாம் மக்கள் குழப்பம் இல்லை; தகராறு இல்லை. எல்லாம் ஒழுங்காக நடந்திருக்கிறது. ஆகவே, சட்டம் ஒழுங்கு என்பது

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 8

நடைமுறையில் இல்லையென்றால், நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற முடியாமல் போனால் சட்டம் சீர்குலைந்தது என்று சொல்லமுடியும். அது மட்டுமல்லாமல், எந்த அளவிற்கு இந்த நாட்டிலே அமைதியை பாதுகாக்கமுடியுமோ, அதைச் செய்து, இதிலே எல்லோரும் எதிர் பார்த்ததை விட, சுடப்பட இருக்கிறார்கள், சுடப்படுவார்கள், துப்பாக்கி வரப் போகின்றது என்று சொல்லி, இவ்வளவு எல்லாம் இருந்தும்கூட, இந்த சமுக நிலைமை நாட்டிலே இருந்தது என்று சொல்லும்போது, சட்டத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டியவர்களே மறுத்தும்கூட, அவர்கள் எதிர்க்கட்சி நண்பர்களால் தூண்டி விடப் பட்டும்கூட, இந்த நாட்டிலே சட்டம், ஒழுங்கைப் பாதுகாக்க ஒத்துழைப்புத் தந்த அதிகாரிகள் அனைவருக்கும் மீண்டும் நான் நன்றி சொல்லத் தவறவில்லை.

எனவே, அதிகாரி சொல்லி மாற்றியிருக்கிறார்கள் என்றால். அவர் இந்த எண்ணத்தைச் சொல்லும்போது, முறையாக வருவார் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். உடனே இந்தப் பிரச்னைகளில் தன்னுடைய செய்கைகளை நிறுத்திக்கொண்டு, அந்த அனுமதிக்கப் பட்ட சங்கத்தோடு ஒன்றிணைந்து, அதன் சார்பாக பிரதிநிதியாக வருவார் அல்லது மற்றவர்களை அனுப்பி வைப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

பிரிட்டோவைப் பற்றிச் சொல்லுகிறீர்கள். ஒரு நியாயமாக, நேர்மையாக நடைபெறுகின்ற ஒரு போராட்டம், அதிலும் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் போராட்டம் நடந்திருக்கின்றது என்றால், சட்டத்தை எப்படி நடைபெறச் செய்வது, சட்டத்தைச் எப்படி நடைமுறைப்படுத்துவது என்பதை நன்கு தெரிந்தவர்கள், அப்படிப்பட்டவர்கள் யாருடைய தலைமையில், யாருடைய சொல்லைக் கேட்டு நடக்கின்றார்களோ, அவர்கள் எப்படிப் பட்டவர்களாக இருக்கவேண்டும்? அவர்கள் மீது என்னென்ன குற்றச்சாட்டுகள் சாட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்பதும், பிரிட்டோ எப் படிப்பட்ட செயலில் இருந்தார் என்பதும், இங்கே தடியடி நடந்த பிறகு, பிரிட்டோ தலைமறைவாகி இருந்தார் என்பதும், பத்திரிகைகளிலே படித்திருப்பீர்கள். உண்மையும் அப்படித்தான் அறிக்கை வருகிறது. ஆள் வெளியே இல்லை. அவர் எப்படி சட்டத்தை மதித்து, நடத்தக்கூடிய ஒரு சங்கத்தை நடத்திச் செல்ல முடியும் என்பதை தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

எத்தனையோ பேர் தலைவர்களாக இருக்கின்றீர்கள். ஒரு கட்டளையிட்ட உடனே, தடியடி வருகிறது, ஆபத்து வருகிறது என்ற உடனே, தலைமறைவாகி போய் விடுகிறோமா? தலைமறைவாகி போக வேண்டிய கட்டாயம் எல்லோருக்கும் வந்து விட்டது, அந்தக் கட்சி தடை செய்யப்படுகின்றது என்ற நிலை வருகின்ற போது தலைமறைவாகிறார்கள். அதையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன். அதையும் நான் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன்;

1979 நவம்பர் 8] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஆனால் ஒரு தலைவர் வெளியே இருக்கிறார். இன்னொருவர் தலைமறைவாக ஆகிறார். அவர் தலைமையில் நடைபெற வேண்டும். அவரைப் பின்பற்றி வருகிறவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்றால், அவர்களோடு பேச வேண்டு மென்றால் என்ன நியாயம்? இப்போது பேசமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்களா? நடைமுறைப்படுத்த மாட்டோம் என் கிறார்களா? சங்கம் வேண்டாம், ஒத்துக்கொள்ள மாட்டோம் என்று சொல்கிறோமா? இன்னமும் அதற்கு மரியாதை இருக் கிறது. உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. குறைகளைச் சொல்ல லாம். இனிமேலும் அந்தப்பிரச்சினைகள் வேறு வகையில் வராமல் அந்தப் பணிகளை அவர்கள் செய்வார்கள் என்று நம்பியிருக்கும் காரணத்தால் வரவழைக்கப்பட்ட மக்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தருவ தற்கு நம்முடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்க அனுப்பி வைத்தார் களே, காவல் துறையினரை அனுப்பி வைத்தார்களே அந்தக் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களைத் திருப்பி அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த மாதில அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இந்த நேரத்தில் நன்றி கூற வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

மத்திய அரசிலிருந்தே அச்சப்பட்டிருக்கலாம். எல்லோரும் அச்சப்பட்டிருக்கலாம். எத்தனை பேர் சுடப்பட்டு சாவார்களோ என்று. கேள்விப்படவில்லையா? 'கர்ஃபியூ ஆர்டர்' என்கிறார்கள். எதற்காக என்றால் தெரியாது. எத்தனை மாநிலங்களில் என்னென்ன நடக்கின்றன? பீகாரில் நாலைந்து ஆண்டுகளுக்குப் முன்னால் என்ன நடந்தது. இப்போது ஒவ்வொரிடங்களில் என்னென்ன நடக்கிறது? எவ்வளவு துப்பாக்கிச் சூடுகள்? ஆனால் தமிழகத்தில் காவல் துறையினரின் மிகப் பெரிய போராட்டம் நடந்தது. நண்பர்கள் ஐயாயிரம் என்று தகவல் தெரியாமல் சொன்னார்கள். ஏறத்தாழ மூவாயிரம்பேர் கைதுசெய்யப்பட்டிருந் தாலும் அப்போதும் கூட இங்கு மக்கள் ஒழுங்காக இருந்திருக் கிறார்கள். போக வேண்டிய இடங்களுக்குச் சென்று, தேவை யானவற்றை நடத்தி செய்து கொள்ள முடிந்திருக்கிறது என்றால் இதை விடச் சட்டம் ஒழுங்கை எப்படிக் காப்பாற்ற முடியும் என்று தயவு செய்து மற்றவர்கள் சொன்னால் நான் புரிந்து கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் அந்த அளவுக்கு நாங்கள் எங்கள் கடமையைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆனால் தூண்டி விடுகிறவர்கள் எந்த வாய்ப்புக் கிடைத் தாலும், அது காவல் துறையானாலும் சரி, வேற எந்த சாதாரண துறையில் இருப்பவர்களானாலும் சரி, வேறு எந்தப் பிரச்சினை யானாலும் சரி, உடனே போராட்டம், உடனே கூட்டம். அதைப் பற்றி வெளியிடுவது, பேசுவது—இவைகள் எல்லாம் எப்படி நியாயம் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

பல்வேறாகப் பேசியவர்களுடைய கருத்துக்களை நான் இங்கே வைத்திருந்தாலும் கூட, உதாரணத்திற்கு ஒரே ஒரு கருத்தைக் குறிப்பாகப் படிக்க வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 8

ஒரு பொறுப்புள்ள பதவியில் இருப்பவர்கள்—நண்பர் சிவ இளங்கோ அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். என்.ஜி.ஒ. சங்கத் தலைவர்—எத்தனை வருஷங்களாக அந்தப் பணியில் இருக்கிறார்? இந்த நாட்டின் நிலைமை என்ன, எதைச் செய்தால் எப்படிப் பட்ட ஆபத்துக்கள் வரும். எதைச் செய்யக்கூடாது, சட்டம் என்றால் என்ன, அந்த விதிமுறைகள் என்ன வரையறைகளை வகுத்திருக்கிறது என்பதையெல்லாம் நன்கு தெரிந்த ஒருவர் அவர். விவரம் தெரியாத ஒருவர் திடீரென்று தலைவராக ஆகி விட்டவர் அல்ல. அப்படிப்பட்டவர் பேசியிருக்கிறார். 26-10-1979 அன்று சென்னை புரசைவாக்கம் தர்மபிரகாஷில் நடைபெற்ற அனைத்துத் தொழிற்சங்கக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு தமிழ் நாடு என்.ஜி.ஒ. சங்கத் தலைவர் திரு. சிவ இளங்கோ ஆற்றிய உரை வருமாறு—

இன்றைய காவல் துறையினர் பிரச்சினையில் அரசியல் கட்சித் தலைவர்களே கலந்து கொள்ள முன்வந்திருக்கிறார்கள். 1969-ல் உத்திரப்பிரதேசத்தில் — தயவுசெய்து கவனிக்க வேண்டும் — காவல் துறையினர் சங்கம் கோரிப் போராடினார்கள். போராடிய மாநில சங்கத் தலைவரை பத்து மாதத்திற்கு மேல் சிறையில் அடைத்து வைத்தார்கள். அதைப் போன்றே இங்கும் செய்கிறார் கள். ஒரு வாரத்திற்கு முன்பாக போலீஸ் கமிஷன் அலுவலகம் முன்பு உண்ணாவிரதம் இருந்து வரும் காவல் துறையினரைப் பார்க்கவும், சந்தித்துப்பேசவும் அங்கே போனபோது அவர்களைத் தூண்டி விடுவதற்குப் போனதாக நம் மீது ஒரு வழக்கு போடப் பட்டுள்ளது. இன்று தமிழக என்.ஜி.ஒ.க்கள் 7.5 லட்சம் பேர் போராடுகிறார்கள். அதற்காக ஐயாயிரம் பேர் சிறைக்கும் போனார்கள். இப்போது அவர்களுடைய கோரிக்கைகளில் இரண்டே முக்கால் கோரிக்கைகளை அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. பிறகு மறியல் என்று அறிவித்தவுடன், 24-ஆம் தேதி மறியல் என்றவுடன் முதல்வர் அவர்கள் ஒரு படி இறங்கி வந்திருக் கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11·00)

காரணம், போலீசார் போராட்டம் வலுக்கிறது எனத் தெரிந்து என். ஜி. ஒ. க்களை சிறைக்கு அனுப்பாமல் 4 கோரிக்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ள முன் வந்திருக்கிறது.' நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். போலீஸ் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் போராடு கிறார்கள். ஆகவே போராடுகிறபொழுது நம்மை உள்ளே அனுப்ப முடியாத நிலைமை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே அவர்கள் இறங்கி வந்து ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்ற கருத்தைவெகு அழகாக அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதோடு 'காரணம், போலீசார் போராட்டம் வலுக்கிறது எனத் தெரிந்து என்.ஜி.ஒ.க் களை சிறைக்கு அனுப்பாமல் 4 கோரிக்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ள முன்வந்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் போலீசார் என்பதால் அந்த நன்றிக்கடனுக்காகத்தான் தாம் இங்கே பேசவந்திருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார். அதாவது அவர் அங்கே வந்திருப்பது. போலீசார்

1979 நவம்பர் 8] [திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்]

போராடுவதால் தான் என்.ஜி.ஓ.க்களின் கோரிக்கை நிறைவேற்றப் படுகிறது. ஆகவே காவல் துறையினருக்கு நன்றி சொல்ல அங்கே கலந்துகொள்ள அவர்கள் வந்திருக்கிறார்களாம். சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி என்றால் என்ன?

தங்களைக் கைது செய்வதற்கு சட்டத்தை மீறி நாங்கள் செய்தாலும் கேள்வி கேட்பதற்கு காவல் துறை இல்லை. அந்தக் காவல் துறை மறியல் செய்வதால் ஒத்துழைக்காமல் இருப்பதால் நாங்கள் எதையும் செய்வதற்கு சக்தி பெற்றிருக்கிறோம், ஆகவே எங்களுடைய கோரிக்கைகளை இந்த அளவிற்கு நிறைவேற்ற முன் வருகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் போலீசாருடைய வேலை நிறுத்தம், அதற்கு நன்றியைச் சொல்வதற்காக அப்படி அங்கே வந்து பேசியிருக்கிறேன் என்று சொல்லி இருக்கிறார். இன்றைய போலீசார் போராட்டத்தினை முதல்வர் அவர்கள் நேரடியாகபேசி நீர்த்து வைக்க வேண்டும். நான் சொல்ல விருப்புவது (அவர்கள்) நீங்கள் அடக்கிவிடுவதன் மூலம் இந்தப் போராட்டத்தைத் தடுத்து நிறுத்திவிட முடியாது. ஒவ்வொருவரும் நன்றாகக் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள். கைது செய்யப்பட்டுள்ள 5 ஆயிரம் போலீஸாரை விடுதலை செய்ய வேண்டும்,பழிவாங்கும்எண்ணம் இருக்கக்கூடாது, பிரச்சினையை அதிகாரிகளிடம் விட்டுவிடாமல் அவர்களுக்கு தெரிந்தது எல்லாம் சட்டம், விதிகள் இவைகள் தான். அவர்களிடம் மனிதாபிமானம் இருக்கமுடியாது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் இருக்கும்பொழுது அவர்கள்தான் மனிதாபிமானத்தோடு பிரச்சினையை அணுகவேண்டும்.

இதைக் கேட்பதற்கு படிப்பதற்கு நியாயமாகத் தோன்றும், காவல் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள். எதைக் கவனிப்பார்கள் சட்டத்தை விதிகளைத்தான் கவனிப்பார்கள். மனிதாபிமானத்தோடு கவனிக்க மாட்டார்கள். நான் கேட்கிறேன், ஒரு போராட்டம் நடைபெறுகிறது. அந்தப் போராட்டத்திலே வன்முறைகள் நடைபெறுகின்றன. வன்முறைகள் நடக்கிற இடத்திலே அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்காகக் காவல் துறையினர் போகும் பொழுது எந்தப் பக்கத்திலிருந்து தாக்குகிறார்கள் யார் தாக்கப் படுகிறார்கள், யாரைப் பார்த்து தடுத்து நிறுத்துவது, யாரிடம் அடிவாங்கிக் கொண்டு விட்டு விடுவது யாரைப் பார்த்து அடிப்பது என்று அவர்கள் பார்க்க முடியாது. அங்கே அமைதி ஏற்பட்டாக வேண்டும். அந்தக் கூட்டம் கலைக்கப்பட வேண்டும். அது தான் அவர்களுடைய கடமை. அதுபோன்று தான் அவர்கள் இருக்க முடியுமே தவிர. வேண்டியவர்களா வேண்டாதவர்களா நியாயமா இல்லையா என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்க நேரம் அது அல்ல. அங்கே அந்தக் குழப்பங்களைத் தடுத்து நிறுத்தியாக வேண்டும். கலவரங்களைத் தடுத்தாக வேண்டும். கொலைகள் விழுவதைத் தடுத்தாக வேண்டும். தீ வைப்பதைத் தடுத்தாக வேண்டும். பேருந்துகளைத் தீ வைப்பது தடுத்தாக வேண்டும். அது யார் என்று பார்க்க முடியாது. அங்கே நடவடிக்கை தான் முக்கியம்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 8

சட்டப்படி அமைதி காப்பது முக்கியம். ஆகவே அவர்கள் அதைத் தான் பார்ப்பார்கள், மனிதாபிமானத்தோடு கவனிக்க மாட்டார்கள். மனிதாபிமானம் எங்கே வரும்? மனிதாபிமானம் இல்லாமல் ஒரு மனிதன் எப்படி வாழமுடியும்? சட்டம் ஒழுங்கு என்பதே மனிதாபிமானத்தின் அடிப்படை என்பது தானே? மனிதன் வாழ வேண்டும், மனிதர்களுக்கு தங்கள் கடமைகளைச் செய்ய உரிமை வேண்டும். அந்த உரிமை காப்பற்றப்படவேண்டும்.

பஸ்ஸிலே போகிறவர்கள், குழந்தைகள் குட்டிகளோடு போகிற தாய்மார்களைக் கல்லெறிந்து காயப்படுத்துவது மனிதாபிமானமா? அது மனிதாபிமானம். அதைத் தடுப்பதற்குத் தடியடிப் பிரயோகம் செய்ய வேண்டி வந்தால் அது மனிதாபிமானம் அல்ல; சட்டம் ஒழுங்கைக் காப்பாற்றுவதற்காக கவனிக்கிற நடைமுறை அல்ல என்றால் எப்படிப் பொருந்தும்? மனிதாபிமானம் என்பதற்கு நாம் ஒரு வரையறை வகுத்துக் கொள்ளும் பொழுது, நம்மை முன்னால் வைத்துக் கொள்ள முடியாது, பொதுமக்களின் நன்மையை ஒட்டுமொத்தமாகச் சிந்தித்துப் பார்த்துத்தான் காரியம் ஆற்ற வேண்டும்.

இங்கே ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்திலேயே பேசியிருக்கிறார்கள். அங்கே இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்களைச் சிறைச்சாலையிலே அடைத்து விட்டார்கள் என்று கேள்விப்பட்டவுடன், நாகர்கோவிலிலே யாரும் மன்னிக்க முடியாத பயங்கரமான நிகழ்ச்சி நடந்தது, தீயிட்டுக் கொளுத்தினார்கள், பஸ்ஸிலே போனவர்கள் பலரி செத்துப் போனார்கள், எப்படிக் கொளுத்தினார்கள் ஏன் கொளுத்தினார்கள், யார் செய்தது என்பதைப்பற்றியெல்லாம் வழக்கிலே இருக்கிறது. ஆனால் அங்கே போய் மனிதாபிமானத்தைப் பார்த்து, இந்திரா காந்தி அம்மையாரை உள்ளே வைத்ததால்தான் இந்த எண்ணம் வந்தது. ஆகவே, அவரைக் கைது செய்ய வேண்டியதில்லை என்று பேசாமல் இருக்க முடியுமா? மனிதாபிமானம் என்று சொல்ல முடியுமா? இறந்தவர்களைப்பற்றி எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா? சாகடிக்கப் பட்டவர்களைப்பற்றி எண்ணிப்பார்க்க வேண்டாமா? அவர்கள் எப்படிச் செத்தார்கள் என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டாமா? ஆகவே, மனிதாபிமானம் எல்லோருக்கும் இருக்க வேண்டியதுதான் எல்லோருக்கும் சொந்தமானதுதான், ஆனால் நடைமுறைப் படுத்தும்பொழுது, அங்கே இராணுவ வீரர்கள் போகும்பொழுது, "நீ முன்னாலே போ" என்று சொன்னால், போய்க்கொண்டே யிருக்க வேண்டும், பள்ளம் இருந்தாலும் போக வேண்டும் என்று சட்டமே தவிர, ஏன், எதற்கு என்று இராணுவ வீரர்களை கேட்க முடியாது. காவல்துறையினரும் அப்படித்தான், நீ இந்தக் குழப்பத்தைத் தடுக்க வேண்டும், இந்தக் கூட்டத்தைத் தடுக்க வேண்டும், பெரிய எண்ணிக்கையில் சாவு உண்டாவதைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற கட்டளையை எப்படிச் செய்ய வேண்டுமோ அப்படிச் செய்கிறார்கள்.

1979 நவம்பர் 8] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஆனால் இவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், மேல் அதிகாரிகளுக்கு மனிதாபிமானம் இல்லை, ஆகவே, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்தான் கவனிக்க வேண்டும், அரசு கூப்பிட்டுப் பேச வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். யாரை? சட்டத்திற்குப் புறம்பாக நடைபெறும் ஒருவர், நோய் என்று சொல்லிவிட்டு, ஊர் ஊராகச் சென்று நிதி திரட்டி, சங்கம் அமைக்க முயற்சிப்பவர், அவரை ஏற்றுக்கொண்டு பேச வேண்டும் என்றால் அது எப்படி நியாயம் ஆகும்? இதை அங்கே சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, மேலும், போலீஸ் துறையினர் அலுவலருக்கும் பொதுவாக ஏன் ஒரு சங்கம் இருக்கக் கூடாது? அதிலே என்னதவறு இருக்கமுடியும்? நீதியைக் கேட்கும் போலீஸ்காரர்கள் டிஸ்மிஸ் செய்யப்படலாம்; 5,000 போலீசார் டிஸ்மிஸ் செய்யப்படலாம். ஆனால் மேற்கு வங்கத்திலும், மத்தியப் பிரதேசத்திலும் இப்படித்தான் அரசு ஊழியர்கள் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டார்கள். ஆட்சி மாறிய பிறகு அவர்கள் அனைவரையும் அந்த ஏழாண்டுக் காலத்திற்குண்டான சம்பளம், படி அனைத்துடன் மீண்டும் வேலையில் வைக்கப்பட்டார்கள்.''

என்ன சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள்? நீங்கள் போராடுங்கள்; வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிடாதீர்கள், வங்காளத்திலே நடந்தது மத்தியப்பிரதேசத்திலே நடந்தது, ஆனால் ஏழாண்டுகளுக்குப் பிறகு அந்தனை சம்பளமும் கிடைத்தது, அவர்களுக்கு உண்டான படிப் பணம் எல்லாம் கிடைத்தது, ஆகவே நிறுத்திவிடாதீர்கள், உங்களுக்கும் அது கிடைக்கும் என்ற அந்த நம்பிக்கையை உருவாக்கும் வகையில் அங்கே பேசுகிறார்கள்.

மேலும், ''ஆனால் உங்களுக்கு ஏழாண்டுக் காலம் தாக்குப் பிடிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படாது.'' என்று சொல்கிறார்.

இன்னும் கொஞ்சம் நன்றாகக் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்.

''நீங்கள் இந்த 5,000 கான்ஸ்டபிள் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டாலும் இரண்டரை மாதத்திற்குள் அல்லது அதிகபட்சம் இரண்டரை ஆண்டுக்காலத்திற்குள் ஆட்சி மாறும், உங்களுக்கு வேண்டியது கிடைக்கும்'' என்று சொல்லி விடைபெற்றுக் கொண்டார்.

ஆட்சி மாறுவது இரண்டரை மாத காலத்திலா, இரண்டரை ஆண்டுக் காலத்திலா அல்லது 25 ஆண்டுக் காலத்திலா என்பதைப் பற்றி எங்களுக்குக் கவலை இல்லை. ஆனால் விவரம் தெரிந்த ஒருவர், ஒரு சங்கத்தை நடத்துகின்ற ஒருவர் இப்படிப் பேசினார் என்றால், இது, வேலைக்குத் திரும்பி வர வேண்டும், இனி வேலை செய்யாமல் இருக்கக் கூடாது, நாம் செய்தது தவறுதான் என்று எண்ணக்கூடிய மக்களுக்குக்கூட அவர்களுக்குக்கூட என்ன எண்ணத்தை உண்டாக்கும்? ஏன் துணிச்சலை உண்டாக்காது

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 8

ஐந்தாண்டு என்ன, அது ஏழாண்டுகளானாலும் ஆகட்டும், வீட்டிலேயே இருப்போம். திரும்ப மீண்டும் அந்தப் பணம் நமக்கு வரும், சிவ இளங்கோ சொல்லியிருக்கிறாரே, கல்கத்தாவில் நடக்கவில்லையா. மத்தியப் பிரதேசத்தில் நடக்கவில்லையா, அது மாதிரி நமக்கும்நடக்கும் என்ற எண்ணங்களைக் காவல்துறை யினரின் உள்ளத்தில் புகுத்துவது நியாயம்தானா? நீதிதானா?

இந்த நாட்டிலே சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டு விட்டது, காப்பாற் றுங்கள், காப்பாற்றுங்கள் என்று சொல்கின்ற நல்ல உள்ளங்களை நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன், இப்படிச் சொல்லுகின்ற வர்கள் சட்டம் ஒழுங்கு காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்கின்ற எண்ணத்திற்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கமுடியுமா? அவர் ஒரு என். ஜி. ஓ. சங்கத் தலைவர். ஏழு இலட்சத்து ஐம்பதாயிரம் பேர்கள் அந்தச் சங்கத்தில் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். அந்த ஏழு இலட்சத்து ஐம்பதாயிரம் பேர் களுக்கு இந்த எண்ணத்தைத்தான் அவர் சொல்லியிருப்பார் என்றால், அந்த அலுவலர்கள் எந்த நேரத்திலும் வேலை நிறுத்தம் செய்வார்கள் என்றால் அரசாங்கம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டாமா? அரசாங்கத்தினுடைய கடமை அல்லவா?

[முற்பகல் 11—10]

நீங்கள் கேட்கமாட்டீர்களா ''ஆட்சியிலே இருக்கின்றீர்கள். உங்களுக்கு ஒவ்வொரு துறையாக காவல் துறையிலே பல்வேறு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் எல்லாம் உங்களுக்கு இந்த உண்மையைச் சொல்லியிருக்க மாட்டார்களா? அவர்கள் எல்லாம் இப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் போடுகின்றவர்கள் இருக்கின்றார்கள், பேசுகின்றார்கள். ஆகவே இதிலே நீங்கள் எச்சரிக்கையாக இருந்து கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்க மாட்டார்களா? ஏன் கவனிக்காமல் விட்டு விட்டீர்கள். முன்னெச்சரிக்கையாக இருந்து பொதுவேலை நிறுத்தம் வருவதற்கு முன்னதாக ஆட்களைத் தயார்செய்து ஏன் வைத்துக் கொள்ளவில்லை'' என்று கேட்பதற்கு உங்களுக்கு உரிமை இல்லையா? நீங்கள் கேட்டால், நான் பதில் சொல்ல வேண்டாமா?

அதற்காகத்தான் நான் சென்ற இடங்களில் பேசும்பொழுது சொன்னேன், ''என். ஜி. ஓக்கள் போன்றவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தால். அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கின்ற இடத்தில், காலியாகின்ற இடத்தில், வேலையில்லாமல் தடைபடுகின்ற இடத்தில் படித்த இளைஞர்கள், வேலையில்லாமல் இருக்கின்றீர் கள். இந்த நாட்டுக்காகத் தொண்டு செய்ய வாருங்கள். இந்த நாட்டினுடைய மக்களுக்குச் செய்யவேண்டிய பணியைச் செய் வதற்கு ஒத்துழைப்புத் தாருங்கள்'' என்று நான் கேட்டுக் கொண்டேன்.

1979 நவம்பர் 8] [திரு. எம். ஜி.. இராமச்சந்திரன்]

அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையில், காவல் துறையினரைத் தூண்டிவிடுபவர்களை இந்த நாடு மன்னிக்காது என்பதை நான் சொல்வதற்கு முன மற்ற அனைத்துக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இங்கே சொல்வீர்கள் என்கிற சந்தேகம் எனக்கு இல்லை.

அப்படிப்பட்டவர்கள் நிச்சயமாக சட்டம், நீதி, தர்மம் இவைகளுக்குப் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். இவர் ஒருவர் மட்டும் அல்ல, பலர் இருக்கின்றார்கள். இன்றையதினம் நீட்டிக் கொண்டு போய், இவ்வளவு படித்தோம் என்று சொல்லி, கடைசியில் இன்னும் ஒரு நாள் என்று சொல்வதிலே, எனக்கே கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கிறது, மீண்டும், மீண்டும் பதில் சொல்வதை நீட்டிக்கொண்டே போவதற்கு. மற்ற குறிப்புகளை எல்லாம் நான் படிக்கவில்லை. அத்தனை பேருடைய குறிப்பு களையும் நான் வைத்திருக்கிறேன். இங்கே இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர், நண்பர் நடராஜன் அவர்கள் கூட பேரூர் என்று கருதுகிறேன், அவர் கூடப் பேசியிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள், ''இது எங்கள் விஷயம், நீங்கள் தலை யிடாதீர்கள். நீங்கள் உங்கள் கடமையைச் செய்யுங்கள், இங்கே வந்து நீங்கள் சொல்வது நல்லதல்ல,'' என்று சொல்லியும் கேட் காமல் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இவைகளையெல்லாம் நான் சொல்வதற்குக் காரணம், வெளியே பேசுகின்றார்கள், சட்டம் ஒழுங்கு காப்பாற்றப்பட வேண்டும், காப்பாற்றப்படவில்லை யென்று. காப்பாற்றப்பட்டதா இல்லையா என்பதை முன்னாலே இருந்ததற்கும் இப்போது இருப்பதற்கும் உள்ள புள்ளி விவரத்தை நான் சொன்னால், புரிந்துகொள்வீர்கள். ஆனால், சட்டம், ஒழுங்கு காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்று வெளியே சொல்கின்ற ஒருசிலர் இந்தப் பணியை மேற்கொண்டார்கள் என்றால், சாதாரணமாக எல்லோருக்கும் தெரிந்த பழமொழியிலே சொல்வதைப் போல் குழந்தையையும் கிள்ளிவிட்டு, தொட்டிலை யும் ஆட்டுவதுபோல் ஆகிவிடுகிறது. இது மிகமிகச் சங்கடமான நிலைமையை எங்களுக்கு உண்டாக்கி விடுகிறது என்பதை நான் சொல்கிறேன். ஆகவே, காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் நிலைமையை நாம் எண்ணிப் பார்க்கும்போது, அவர்களுக்கு என்ன என்ன, வாய்ப்பு, வசதிகள் தேவையோ அதைச் செய் வதற்கு ஒவ்வொருவரும் யோசனை சொல்ல வேண்டும். அதிலே, நாங்கள் சில நிலைமைகளை வெளியிடவேண்டியவர்களாக இருக் கின்றோம். இதை அச்சத்திற்கு உட்பட்டு சொல்லவில்லை. அவர்கள் கேட்கிறார்களே, மறியல் செய்கிறார்களே என்பதற் காக அல்ல. எல்லோரும் வேலைக்கு வந்து கொண்டிருக் கிறார்கள், பெரும்பாலோர் வந்துவிட்டார்கள்.

ஆகவே, அவர்களுக்கு இப்பொழுது சொல்வது ஆசை காட்டி வேலைக்கு இழுக்க அல்ல என்பதை இந்த நாடு புரிந்து கொள்ளும். ஆகவே, அவர்களுக்கு ஒன்று நாங்கள் சொல்கின்றோம், அவர் களுக்காக, தனியாக, ஹவுசிங் கார்ப்பரேஷன் என்று ஒரு வாரியத்தை அமைப்பது என்று நாங்கள் முடிவு எடுத்து இருக் கின்றோம். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்காக, நான்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 8

முன்னே சொன்னது போல் செய்வதற்காக. வேலை செய்யும் போது அவர்கள் குவார்ட்டர்ஸில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தனியாக, வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. வேலை முடிந்து, வேலையை விட்டு வெளியேபோகும்போது, அவர்கள் சொந்த ஊருக்குப் போகும்போது, பலபேருக்கு சொந்த வீடு இல்லை. அப்படி சொந்த வீடில்லாதவர்களுக்கெல்லாம் வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்காக இந்த வாரியம் அமைக்கப்படுகிறது. அதுபோல், இன்கிரிமென்ட் என்ற அளவிலும் வேறு வகையிலும் ஒரு முடிவை நாங்கள் எடுத்திருக்கிறோம். அதை வரும் நிதி ஆண்டில், பட்ஜெட்டில், தெளிவாக, விரிவாக, காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் மனம் நிறைவு பெறும்படி, மகிழும் படி, அந்த அறிவிப்பு இருக்கும் என்பதை இங்கே நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இன்னும் ஒன்றிரண்டு மாதங்கள்தான் பட்ஜெட்டிலே கணக்கு போட்டு, எவ்வளவு செலவாகும் என்பதைப் பார்த்து, அதை எப்படி சரிகட்டுவது என்பதை யெல்லாம் பார்த்து நாங்கள் வெளியிட வேண்டியிருக்கிறது. அதை நாங்கள் நிச்சயமாகச் செய்வோம். அவர்களுடைய மனம் மகிழும்படியாகவும் இருக்கும் என்பதையும் சொல்லிக்கொள் கிறேன்.

ஏழாவது நிதியாண்டுக்கு தமிழ்நாட்டில் ஆண்டுதோறும் காவலர்கள் குடியிருப்புகளைக் கட்டுவதற்கு சராசரி ரூ. 135 லட்சம் செலவிடலாமென்று பரிந்துரை செய்துள்ளது. இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 180 இலட்சம் காவலர் குடியிருப்பு கட்டுவதற்கு ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதை மேலும் உயர்த்தி இந்த ஆண்டு இரண்டரை மடங்காகச் செல விட முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. என்றாலும் இது காவல் துறை யிலே பணியாற்றுகிறபோது அவர்களுக்கு கிடைப்பது. அதற்குப் பிறகு அவர்கள் வீடு திரும்பி செல்லும்போது எல்லோருக்கும் பட்டா போட்டு கொடுக்கிறோம். எல்லோருக்கும் நிலம் பட்டா செய்து கொடுக்கிறோம். ஆனால், காவல் துறையில் இருப்பவர் களுக்கு அது இன்னும் சரியாக வரவில்லை. அதை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பது இந்த தமிழக அரசினுடைய கருத்து.

திரு. ஆ. நடராசன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கோவை புதூரில் 4 காவலர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். அவர்களை கைது செய்வதற்குச் சென்ற போலீஸார், மின் சாரத்தை தடை செய்து பெண்களை எல்லாம் பலாத்காரம் செய்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டவுடன் நான் அந்த இடத்திலே போய் அதைப் பற்றி விசாரிக்க அங்கே சென்றிருந்த போது அங்கே இருந்த எஸ். பி. இங்கே பேசக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். நான் பேசுவதற்காக வரவில்லை என்று தெரி வித்தேன். அந்த நேரத்திலே சி. பி. எம். கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் ரமணி அவர்களும் இருந்தார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 நவம்பர் 8]

மாண்புமிகு திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் : எத்தனை கட்சிக்காரர்கள் அங்கே இருந்தாலும் அத்தனை கட்சிக்காரர்களுக்கும் அது பொருந்தும். ஆனால் ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கற்பழிக்கப்பட்டார்கள் என்ற செய்தி கேட்டு போனேன் என்று சொல்வது, அவர் அதை ஆதாரத்தோடு சொன்னால்தான் சரியாக இருக்குமே தவிர ஏதோ எதற்காக போனேன் என்று சொல்வதற்காகச் சொல்வது நியாயமாக இருக்காது.

அத்தனைபேரும் விளக்கமாக, தெளிவாக சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். என்னை வந்து தாய்மார்கள் பார்த்தார்கள். என்னை வந்து முதலிலே சந்தித்த தாய்மார்கள் எங்கள் வீட்டுக்காரர்கள் சிறையிலே இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்காமல் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்தார்கள்.

திரு. க. சுப்பு : துணைத்தலைவர் அவர்களே, யார் போனார்கள்? பேசுவதற்காகப் போனால் பகிரங்கமாகத்தான் போகிறோம். ஆனால், அந்த பழக்கடை பாண்டி, தாலூத் போனால் மதுரையில் கைது செய்கிறீர்கள். ஆனால் பற்றவர்களாக இருந்தால் விட்டுவிடுகிறீர்கள். திரு. உமாநாத் பேசினார் அவரைக் கைது செய்யுங்கள் என்று கூறவில்லை. ரமணி வந்தார் என்று சொல்லுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. மற்ற கட்சிகளை விட்டு விட்டு, தி.மு.க.வை மாத்திரம் முதலமைச்சர் சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? சொன்னால் எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களையும் சொல்ல வேண்டும். இல்லையென்றால் விட்டுவிட வேண்டும். தி.மு.க.வை மாத்திரம் முதலமைச்சர் சொன்னால் ஒரு கட்சிமேல் ஒரு தவறான அபிப்பிராயம் ஏற்படுவதற்கு அது வழி வகுக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏதோ யாருக்கோ நாங்கள் உதவி செய்து அவர்கள் பிழைக்க வேண்டிய நிலையில் அவர்களும் இல்லை. நீங்களும் இல்லை. இங்கே இருக்கிற யாரும் சளைத்தவர்கள் இல்லை. அது எனக்குத் தெரியும்.

நான் படித்தது சிவ. இளங்கோ பற்றி. நான் சட்டமன்ற உறுப்பினர் சொன்னதாகக் கோட்டுக் காண்பித்தேனே தவிர விசாரணையில் அது உண்மையா என்று விளங்கிவிடும், புரிந்து விடும். ஆகவே நான் சொல்வது காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்படிப் பேசி இருந்தால் நிலைமை வேறு. எம்.ஜி.ஓ. சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர் ஒருவர் அங்கே போய் பேசுகிறார் என்றால் நிலைமை எவ்வாறு ஆகும்? அதை தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 8

சிவ. இளங்கோ பேசியதைத் தான் நான் படித்துக்காண் பித்தேனே தவிர பழக்கடை பாண்டி பேசியதையோ அல்லது (குறுக்கீடு) நண்பர் நடராசன் என்ன பேசினார் என்பதை படிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் நான் படிக்கிறேன். அங்கே போய் அவர் பேசியதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறேன்.

''போராடும் காவலர்களின் தலைவர் கோரிக்கையில் நியாயம் இருப்பதை உணரத் தவறிவிட்டது. போராடும் காவலர்களின் சங்கத்தின் பிரதிநிதிகளை சந்தித்துப் பேசுவதன் மூலம் பரிகாரம் காண்பதை விட்டுவிட்டு, அவர்களின் போராட்டத்தை நசுக்கு வதில் ஈடுபட்டுள்ளதை வன்மையாகக் கண்டிக் கிறேன். அரசின் தவறான கொள்கையே இந்தப் போராட்டத் திற்கு காரணம் என்பதை மறந்து விட்டு எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மீது வேண்டுமென்று பழியைப் போடுவது தேவையற்ற ஒன்றாகும். எனவே போராட்டக்காரர்களுக்கு எங்கள் கட்சி யினரின் முழு ஒத்துழைப்பும் உண்டு. இங்கு உண்ணாவிரதம் இருக்கும் போலீசார்கள் நிலைமை மிகவும் கவலைக்கிடமாக உள்ளது. அவர்கள் மனைவிமார்கள் பயமுறுத்தப்படுகிறார்கள். இது விஷயமாக நான் தமிழக கவர்னருக்குத் தந்தி அனுப்பி யுள்ளேன்.'

[முற்பகல் 11-20]

திரு. ஆ. நடராசன் : அங்கே கூட்டம் நடக்கவில்லை, பேச்சு எதுவும் இல்லை. ஆகவே, இது குறித்து முதலமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாக விசாரிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் சொன்னதை நான் ஏற்றுக்கொள் கிறேன். இது பொய்த் தகவல் என்றால், தகவல் கொடுத்தவர் நடவடிக்கைக்கு உரியவர் ஆவார். இல்லையென்றால், சட்டப் படி என்ன நடக்குமோ அது நடக்கும். அதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இன்னார் மீது இன்ன குற்றம் சொல்லவேண்டும் என்ற நோக்கம் இல்லை. நான் விளக்க ஆரம்பித்த காரணமே, என்.ஜி.ஒ. சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், எப்படி காவல் துறையைச் சேர்ந்த சங்கத்திற்கு ஆதரவு தருவதாகச் சொல்லி, எப்படிப் பட்ட எண்ணங்களை அங்கே உருவாக்கிக் கொண்டு இருந்து இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அதைக் குறிப்பிட்டேன். அதைக் கூறினேன்.

இப்போது அந்தப் போராட்டம் நின்று விட்டது. முடிந்து விட்டது. நைனார்தாஸ் வெளியே இருக்கிறார். அவருக்குக் கொடுத்து இருக்கின்ற கன்டிஷன் பெயில் மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை விட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள், ஆனால், அவர் எங்கே இருக்கிறார் என்ற தகவல் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. (குறுக்கீடு) நான் பேசிய பிறகு பேசுங்கள்.

1979 நவம்பர் 8] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஆகவே, இந்தப் பிரச்சனையில் இங்கே பேசியவர்களுக்கு எல்லாம் நான் சொல்வேன், ஒரு சுமுகமான நிலைமையில் தமிழகத்தில் காவல் துறை பிரச்னை முடிந்து விட்டது. இனி எந்தக் காலத்திலும் இப்படிப்பட்ட பிரச்னை எழாத வகையில் நம்முடைய கடமையை நாம் எல்லோரும் ஒருங்கிணைந்து செய்வோம் என்று சொல்லி, இந்தப் பிரச்னை முடிந்து விட்டது என்று சொன்னாலும், அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை இந்த அரசு செய்து முடித்து விட்டதாகக் கருத வில்லை. கண்டிப்பாக இந்த அரசு எந்த அளவிற்கு நிதி நிலை வாய்ப்பு அளிக்கிறதோ, வசதி அளிக்கிறதோ அந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு உதவி செய்யும், வாய்ப்பு அளிக்கும் என்பதை மட்டும் நான் நிச்சயமாக இங்கே தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வேண்டுகோள் விட்டார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் போலீசார் மாவலில் இருந்து விடுதலை செய்யவேண்டும் என்றும் அவர்கள் மேல் உள்ள வழக்குகள் வாபஸ் வாங்கவேண்டும் என்றும் சொன்னோம். அதைக் கூட அவர்கள் பேசக்கூடாது என்று சொல்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேச்சுரிமையைப் பறிப்பதற்கு நாங்கள் அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரவில்லை. அதைப் பற்றியும் நாங்கள் இங்கே அவர்களுக்கு அந்தத் தடை இருக்கிறது என்று சொல்லத் தயாராக இல்லை. எல்லோரும் பேசுங்கள், நல்ல கருத்தைச் சொல்லுங்கள், எங்களுக்குத் தெரியாததை எடுத்துச் சொல்லுங்கள், தவறு இருந்தால் எடுத்துக் காட்டுங்கள், ஆனால் தவறு செய்யத் தூண்டி விடாதீர்கள் என்பது தான் என்னுடைய வேண்டுகோளே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

திரு. என். சங்கரய்யா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், இந்தப் பிரச்னை பற்றி பல கருத்துக்களை இங்கே வெளியிட்டார்கள். மதுரையில் தாய்மார்கள் அவர்களைச் சந்தித்தபோது, வேலைக்குத் திரும்பு கிறவர்களை மன்னியுங்கள், மன்னித்து நடவடிக்கை எடுக்கா தீர்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டதாகவும், அதைப்பற்றி உத் தரவுகள் அனுப்பியிருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள், ஆகவே, அது மாதிரி வேலைக்குத் திரும்பும் யார் மீதும் நட வடிக்கை எடுக்கமாட்டோம் என்று அறிவித்தால் அவர்கள் சீக்கிரம் வேலைக்குத் திரும்புவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். மேலும், இந்தக் கிளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட இன்னும் பாக்கி இருக்கும் பிரச்னைகளை, அதாவது சங்கம் அமைத்தல், அங்கீகாரம் போன்ற பிரச்னைகள் பற்றியும் அவர்கள் குறிப் பிட்டார்கள். அவர்களோடு பேசுவதற்கு உரிய முறையில் அணுகினால் தயார் என்றும் சொன்னார்கள், அந்த மாதிரி

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1979 நவம்பர் 8

நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ? சிறையில் பாக்கி இருக்கக் கூடியவர்கள் மீது பல காரணங்கள் இருந்தாலும் அவர்கள் எல்லாம் கான்ஸ்டேபிள்கள், சிறைபிடிக்கப்பட்டவர்கள் என்ற முறையில் அவர்களை விடுதலை செய்வதற்கும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொருவராக சொந்த ஜாமீனில் வெளியே வந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அது நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கிறது. அதற்கு யாரும் குறுக்கிடவில்லை. அவர்களை விடுதலை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் சொந்த ஜாமீனில் வெளியே வருகிறார்கள். அவர்கள் மீது மேற்கொண்டு வழக்கு ஒண்டா இல்லையா, வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதைப் பரிசீலித்து எந்தவிதமான உள்நோக்கமும் இன்றி, பழிவாங்கும் உணர்வு இன்றி, இந்த அரசு அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பதை மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன், இங்கே ஒரு சட்டம் அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அது என்ன சட்டம் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும், லாக்அவுட் கூடாது என்பதைப் பற்றிய சட்டம், தொழிற்சாலை சட்டம். அந்தச் சட்டத்தை இந்த அரசு வலியுறுத்தப்போவது இல்லை, வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளப்போகிறோம் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தொழில் தகராறு சட்டம் முன்னாலே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அப்போது எதிர்வரிசையிலே இருந்த நாங்கள் எல்லாம் அந்தச்சட்டம் வேண்டாம் என்று சொன்னோம். இன்றைய அனுபவம் ஆய்வுக்கு குழு கூட்டத்திலேகூட அதை கன்சிடர் செய்யுங்கள் என்று சொன்னோம். முதலமைச்சர் அவர்கள் அதைத்தான் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்தத் தொழில் தகராறு சட்டம், அதையும் வாபஸ் செய்வார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இன்றே வாபஸ் பெறுவதற்கான உத்தரவு போட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : சார், பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். நான் எழுப்புகிற ஒழுங்குப் பிரச்சனை வேறு ஒன்றும் கிடையாது. அவர்கள் மசோதாவைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள். ஆர்டினன்ஸ் பிறப்பித்த உடனேயே அதை 'டிஸ் அப்ரூப்' செய்து நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறோம், அது எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா ? சட்டத்தை விட்டுவிடுகிறோம் என்று சொல்வதைப்போல ஆர்டினன்சுக்குக் கொடுத்த டிஸ் அப்ரூவல் நோட்டீசையும் விட்டுவிடுவீர்களா, அல்லது விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வீர்களா ?

1979 நவம்பர் 8]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : ஆளே இல்லை என்ற பிறகு உயிரைப்பற்றி பிரச்சனை இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்தப் பிரச்சனை வராது. Automatically it will go.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேராசிரியர் அவர்களுக்காக நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். இங்கே கலைஞர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மொத்தம் 6 இடங்கள் மட்டும் தானே என்று கேட்டார்கள், எம். பி. பி. எஸ். சம்பந்தமாக, வந்தது 5. நாங்கள் போட்டு வைத்திருந்தது 6 இடங்கள், அதில் 5 இடங்கள் ''ஃபில் அப்'' செய்தது போக மீதி ஒரு இடத்திற்கு பொதுவிலிருந்து அதிகமாக மதிப்பு எண் வாங்கியிருக்கிற ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்பதைத் திருத்திக்கொள்வதற்காகச் சொல்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இங்கே பாபா என்பவரைப்பற்றி ஒரு குறிப்பு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர் தொலைபேசியிலே பேசியதாகவும், அது போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சருக்கு பேசும் போது ஏதோ ஆட்களை வைத்து சமாளித்துவிட்டோம் என்று சொல்வதன் மூலமாக அவர் என்ன சொல்கிறார் என்பதைப் படித்து காண்பித்துவிட்டு, புரிகிறதா என்ன நடந்தது என்பதற்கு இந்த விவாதம் தெரிகிறதா என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களிடம் கேட்டபோது, அவர்கள் பேசிய பேச்சின் உட்கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அதை இங்கே சொல்லவேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

வேலை நிறுத்தம், நூற்றுக்கணக்கான பஸ்கள் எரிப்பு, இப்படிப்பட்ட நிலையிலே காவல் துறையினர் கடமையாற்றினார்கள். அவர்களோடு, மற்றவர்களும், தொண்டர்களும், நம்மவர்களும் சேர்ந்து பெரிய விபத்துக்கள் ஆங்காங்கே நடக்காமல் தடுப்பதற்கு ஒத்துழைத்தார்கள் என்ற கருத்திலேதான் பேசியிருக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி கவனிக்கும்போது நியாயம் என்று தோன்றினால் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

பாபாவைப்பற்றி ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும், என் முகத்திற்கு நேரே கையை நீட்டி பேசுகின்ற அளவுக்கு எவ்வளவு உரிமையோடு தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சரோடு தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். என்னிடம் பேசும்போது, மற்ற நண்பர்களை நான் சமமாகப் பாவித்துப் பழகுவதுதான் வழக்கம்; ஆண்டான் அடிமை போல் இல்லை என்பது என்னோடு பழகிய நண்பர்களுக்கும் தெரியும்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 8

(குறுக்கீடு) நம்முடைய ஆறுமுகம் அவர்கள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கே தெரியும். ஒரு காலத்தில் எப்படி என்னோடு உறவாடிக்கொண்டு இருந்தார்கள், தோளோடு தோள் தொட்டு பழகினார்கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். எப்போதும் அதிகார மமதையோடு நான் பழகவில்லை என்பதை மறந்திருக்க மாட்டார்கள்.

ஆனால் ''ஃபாதர் ஸ்லோஸ்'' என்பவர் அவர் ஒரு ஆங்கிலேயர்—தொழு நோய்க்கு ஆளானவர்களுக்கும் அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் உதவி செய்வது, அவர்களுக்கு நோய் தீர்ப்பதற்கு மருந்து கொடுப்பது, வெளிநாட்டிலிருந்து மருந்துகளை வரவழைத்துக் கொடுப்பது மற்ற உதவிகளைச் செய்வது இவைகளைச் செய்வது மட்டுமல்ல அங்கே மரவேலை, தச்சு வேலை சொல்லிக்கொடுத்து அந்த அமைப்பை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவரோடு இந்தநபர் வந்து எனக்கு அறிமுகமானார். அதிலிருந்து இவர்தொண்டு செய்வதும் ஆங்காங்கே எப்போதாவது அழைத்துப்பேசுவதும் அவ்வப்போது அவர் பழகும்போதும் சொல்லும்போதும் எனக்கு மன நிறைவு இருந்தது.

இன்னும் சொல்லப்போனால் சேலத்தில் மைனிங்லீசை எடுத்தோமே அது மக்களுக்குத் தேவை, தனிப்பட்டவர்களுக்கு இருக்கக்கூடாது என்ற கருத்தை, அதைப்பற்றிய புள்ளிவிவரங்களைக்கூட அவர்தான் தந்தார்.

[முற்பகல் 11.30]

இது பழங்காலத்து சொத்து யாருக்கோ போய்ச் சேருகிறது, அரசு எடுத்துக் கொண்டால் நல்லது என்று அவர்தான் எடுத்துச் சொன்னார். அப்படித்தான் பழகிக் கொண்டிருந்தார் அவர் ஒரு நண்பருக்கு அவர் எழுதிய கடிதத்தைப் படித்ததினால் —இங்கே சில போட்டோக்கள் கூட இருக்கின்றன—அவைகளை அவையிலே காண்பிப்பது சரி என்று கருதுகிறேன். அவர் எனக்கு வேறு ஒருவரை அறிமுகப்படுத்தினார். அவர் பெரிய தனவந்தர். வெளிநாட்டிலிருந்து வந்திருக்கிறார். மலேசியாவிலே நிறைய பணமும் சொத்தும் இருக்கிறது. இங்கே இருக்கிற முஸ்லீம் பள்ளி ஒன்றை கல்லூரியாக அமைக்க வேண்டும், அதற்கு இடவசதி எல்லாம் செய்யப்பட வேண்டும் என்று பேசிக்கொண்டிருந்தார். அப்போது எடுத்த போட்டோக்கள் இவை. நிறைய முஸ்லீம் நண்பர்களை அறிமுகப்படுத்தினார். சில நாட்களுக்குப் பிறகு தான் தெரிந்தது அந்தப் பெரிய தனவந்தர் என்று சொல்லிக்கொள்பவர் ஒரு பெரிய ஃபிராடு என்றும் சொல்லலாம். அவர் குற்றவாளியாக இருந்திருக்கிறார். அவர் குற்றம் செய்தவர் என்று அறிந்தபோது அவர் மீது நடவடிக்கை எடுத்து கைது செய்வதற்கு உத்தரவு இட்டேன். அது நடந்தது. அப்படிப்

1979 நவம்பர் 8] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பட்ட நேரத்தில் நான் அவரைப்பற்றி கவனிக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. ஏதோ முன்பு நல்ல வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தார் என்றாலும், அவர் அறிமுகப்படுத்திய நண்பர்களின் தரத்தைப் பார்க்கும் போது, அவர் எழுதிய கடிதத்தைப் படித்த போதும் இதனால் என்னென்ன விளைவுகள் ஏற்படுமோ, யோசனைகள் சொல்வதாகச் சொல்லி, அதிகாரிகள் எதெதற்கோ அனுமதி வழங்கிவிட்டால் அதனால் என்னென்ன பின் விளைவுகள் ஏற்படுமோ என்று நினைத்துத்தான், அவர் சம்பந்தமாக அப்படிப்பட்ட உத்தரவைப்பிறப்பித்தேன். அவர் நண்பர் ஒருவருக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார், படிக்கிறேன்.

" பாபா, 15 மெட்ராஸ் ஸ்டேட், பெரம்பூர், மெட்ராஸ்.

உங்கள் நலத்திற்கு என் பிராத்தனை, மேற்படி தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கும் எனக்கும் ஏற்பட்ட தகராறுகளுக்கு, காரணத்திற்கு செட்டிச் சாவடி ஜாகியும் ஒரு காரணம். அவர் மகன் வீரப்பனை நாம் மேத்தாவிடம் உயர்த்தியது நினைவிருக்கலாம். இருப்பினும் இந்தத் துறையிலுள்ள கோப்பு நமக்கு சாதகமாக உள்ளது. உடனே புறப்பட்டு எல்லா ஃபைல்ஸுடனும் வந்து என்னையாவது மிஸ்டர் ஜெயராஜ் (போன் நம்பர்)—போன் நம்பர் கொடுத்திருக்கிறார்கள்—உடனாவது தொடர்பு கொள்ளவும். நிஜாம் நான் மேத்தாவின் ஆள் என்று தவறாக எண்ணியுள்ளார். எனவே உடனே வரவும். இப்படிக்கு, பாபா " என்று எழுதியுள்ளார். எப்படி அமைச்சர்கள் ஒவ்வொருவரையும் மற்றவர்களை வைத்து மிரட்டப்படுகிறார்கள் என்ற நிலைமைகளையெல்லாம் கண்டு அதற்குப் பிறகு நாங்கள் ஒரு எச்சரிக்கையாக தலைமைச் செயலரிடம் சொல்லப்பட்டு எப்படி அவர் வந்தால் மற்றவர்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டும், பழக வேண்டும், எச்சரிகையாக இருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். ஆகவே இதில் தனிப்பட்ட விரோதமோ, வேண்டுமென்ற ஒரு குரோதமோ கொண்டு அப்படிப்பட்ட உத்தரவுகள் நிறை வேற்றப்படவில்லை. நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதிலும் 7 ஆண்டுகள் ஆட்சியிலிருந்த கலைஞர் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். திரு. ராயப்பா அவர்கள் வழக்கு மன்றத்திற்குப் போனபோது போட்டோஸ்டட் காப்பிகளை வைத்திருந்தார் என்பதையும், அது எப்படி மன்னிக்க முடியாதது என்பதையும் எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்வீர்கள்.

தகராறுகள் எப்படி இருந்தாலும், தவறுகள் உண்மையா இல்லையா என்றாலும் பதவியில் இருப்பவர்கள் ஆட்சிக்குச் சொந்தமான, அரசுக்குச் சொந்தமான கடிதங்களைப் போட்டோக்கள் எடுத்து வைத்துக் கொள்வது, அந்தக் கடிதங்களையெல்லாம் தங்கள் கையிலே இருக்கும்போது ஆதாரத்தைத் தேடி வைத்துக் கொள்வது என்றால், அவர்களுடைய நோக்கமே அரசுக்கும் மக்களுக்கும் நன்மை செய்வது மட்டும் அல்லாமல்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 8

ஏதாவது ஒரு வகையில் தங்களிடத்தில் ஏதாவது பிடிப்பு இருக்க வேண்டும், அதை வைத்துக் கொண்டு அவரைப் பற்றி வேறு ஏதாவது, வேறு இடத்திற்கு வேலை மாற்றமோ, தவறு செய்தால் கேட்க முடியாமல் இருப்பதற்காகவோ இவைகளையெல்லாம் கையில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலைமையை உருவாக்கிக் கொள்ள முனைந்தால் அதை நாம் அனுமதிக்க முடியாது என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்வீர்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நிர்வாகத் திறமை இல்லை, மற்றவர்களைக் கேட்பது இல்லை, மற்றவர்களைக் கேட்டு எதையுமே செய்வதில்லை. தானாகவே ஏதாவது முடிவுகள் எடுக்கிறார்கள், அவைகள் தவறாகவே இருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு இங்கே பெரிய விளக்கத்தை எல்லாம் நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. திரு. ராயப்பா அவர்களுக்கு நான் செய்த கொடுமை என்ன என்பதை மட்டும் இங்கே சொல்ல வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

இவர் வழக்குகள் எல்லாம் முடிந்த பிறகு வறுமையில் துன்பப்பட்டு, வாழ்க்கையில் மிகவும் கீழான நிலைமையில் கஷ்டப்படுகிறார் என்ற நிலைமையை எடுத்துக் சொல்லி ஆங்காங்கிருந்து பல கடிதங்கள் யார் மூலமாகவோ, நானே கூட எழுதி—அரசாங்கம் ஒரே ஒரு எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. போட்டோடெஸ்ட் காப்பீஸ் எடுக்கிற அதிகாரி என்ற நிலையில் அவர்களுக்கு வாய்ப்பும் வசதியும் கொடுத்தால் மற்றவர்களுக்கு அது உற்சாகத்தை ஏற்படுத்தும். அது கூடாது என்பதே, எங்களுக்கு நிச்சயமாக அந்த எண்ணம் உண்டு. நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருந்தோம். அவர் மைய அரசுக்கு எழுதினார். மைய அரசு ஒரு குறிப்பு எழுதி அனுப்பினார்கள். அதைப் பற்றி தலைமைச் செயலாளர், ''திரு. ராயப்பா காரியத்தில் 1977–78ல் இந்த அரசாங்கம் நிராகரித்தது மைய அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இப்போது மறுபடியும் மத்திய அரசுக்கு மனு செய்து அதன் மீது மத்திய உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சாதகமான கருத்தைத் தெரிவித்து நம் சம்மதம் கோரி கடிதம் வந்திருக்கிறது. நம் சம்மதம் இன்றி அவர்கள் அனுமதிக்க முடியாது. முதல் அமைச்சரின் முடிவுக்கு'' என எழுதினார். இவ்வளவு நாட்களாக இவ்வளவு கஷ்டப்படும்போதுஎன்ன இருந்தாலும் ஒரு தலைமைச் செயலாளராக இருந்தவர் கஷ்டப்படக் கூடாது என்ற நல்ல நோக்கத்தில் அவர்களுக்குச் சேர வேண்டிய தொகைகளைக் கொடுத்துவிடலாம் என்று நான் அறிவித்தபோது—நான் மட்டும் எடுத்த முடிவல்ல. நண்பர்களைக் கலந்து, அதிகாரிகளைக் கலந்து செய்த முடிவு. மைய உள்துறை அமைச்சர் அவர்களின் பரிந்துரையை ஏற்கலாம். இவரைப்போல் உயர் பதவியில் இருப்பவர்கள் இதுபோல் அவசரமாக ராஜினாமா கொடுத்துவிட்டுப் போவது எளிதல்ல. இந்த நிலையில் இவர்கள் இப்போதிருக்கும் நிலையை

1979 நவம்பர் 8] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

எண்ணிமைய அரசு உள்துறை அமைச்சர் கருத்தை ஏற்று நிறை வேற்றலாம், அப்படிக் கொடுக்கும்போது இவர் அரசுக்குத் தர வேண்டிய கார் சம்பந்தமான கடனை திருப்பிப்பெறுவதோடு அதற்கான வட்டியையும் பெறலாம் என்று சொன்னேன். இதை நான் நல்ல எண்ணத்தோடு செய்தேன். அவர் சொல்கிறார், எனக்கு நிர்வாகம் நடத்தத் தெரியாது என்று. நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். நிர்வாகம் நடத்தத் தெரிந்திருந்தால் இவருக்கு இந்த உதவியைச் செய்திருக்க மாட்டேன். செய்தது தவறு என்று சொல்லும்போது அதை ஏற்றுக்கொள்வது தவிர வேறு வழி இல்லை என்பதைத்தான் கூறவேண்டியிருக்கிறது.

* திரு. மு. கருணாநிதி : நான் திரு. ராயப்பாவைப் பற்றி எதுவும் விமர்சிக்க விரும்பவில்லை. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பழனிபாபாவைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு ஒன்றைச் சொன்னார்கள். பழனிபாபா நேர்மையானவர் என்றோ, நல்லவர் என்றோ, நியாயமானவர் என்றோ நான் இங்கே வாதாடுவதற்கு முன்வரவில்லை. அவரைப் பற்றி ஏதாவது குறிப்புகள், அவர் குற்றவாளி என்ற செய்தி இருந்தால் அதைப் பற்றி அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஒருவரிடம் நம்முடைய போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேசியபோது அந்தப் பேச்சு எவ்வளவு வருந்தத்தக்கது என்பதற்காகக் குறிப்பிட்டேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அப்படிப் பேசியது உண்மை என்று சொன்னார்கள். அதன் உட்பொருளைச் சொன்னார்கள். '' அதுவும் பிட்டியில் போலீஸ் ரொம்ப ட்ரமன்டஸ்லி ஒர்க்ட். பரமகுரு லத்தியை எடுத்து அடிங்கடா என்று உத்தரவு போட்டார். அவர்கள் லத்தியை எடுத்து அடிங்கடா என்று உத்தரவு போட்டார். அடியுங்கள், நொறுக்குங்கள் என்று உத்தரவு போட்டார். அவர் போட்ட அந்த ஸ்ட்ரிக்ட் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ் என்ன ஆயிற்று என்றால் அவர் இன்ஸ்பெக்டர், டி.எஸ்.பி.,ஏ.சி., டி.சி.யை எல்லாம் மீட்டிங் கூப்பிட்டு ஸ்ட்ரிக்டாக சொல்லி விட்டார். எனக்கு வேண்டியது இந்த பந்த் உடைக்கவேண்டுமென்று உத்தரவிட்டார்.'' என்று ஒரு பொறுப்புள்ள அமைச்சர் இப்படிப்பட்ட ஒரு போர்வழியிடம் பேசியிருக்கலாமா என்பது தான் அன்றைக்கு நான் எடுத்து வைத்த குற்றச்சாட்டு.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர் களே, மன்னிக்க வேண்டும். அன்று அந்த வேலை நிறுத்தம் நடந்துகொண்டிருந்தபோது, குறிப்பாக வடபழனி பணிமனை யிலிருந்து அண்ணா போக்குவரத்துக் கழகம் மற்ற சங்கங்களைச் சேர்ந்த பணியாளர்கள் ஒன்றை என்னிடம் வந்து கூறினார்கள். பரமசிவம் என்று சொல்லப்படுகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த, சங்கத்தைச் சேர்ந்த பொறுப்பாளர் ஒருவர் சென்னையிலே ஓடுகிற பேருந்துகளை முடிந்தால் எரித்துவிடுங்கள், பயணம் செய்கிற பயணிகளை கோழி

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1979 நவம்பர் 8

முட்டையில் திராவகம் வைத்து அடித்து விடுங்கள் என்று தலைவர் கலைஞர் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள், எப்படியும் வேலைநிறுத்தம் வெற்றி பெற்றாகவேண்டும். பேருந்துகளை எரித்தேனும் பயணிகளின் உயிருக்கு ஆபத்து எற்படுத்தியேனும் பேருந்துகளை ஓடாதவாறு செய்து விட்டால்—ஆகஸ்ட் மாதத்தில் நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தத்தை ஒடுக்கி விட்டார்கள், அரசாங்கம் போராட்டத்தைச் சமாளித்து விட்டது, ஆகவே மூன்று இயக்கங்களும் சேர்ந்து எப்படியாவது இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்த்து விடவேண்டும் என்று திட்டம் போட்டு முடியவில்லை, இந்த வேலைநிறுத்தத்தில் பேருந்துகளை எரித்தேனும் பயணிகளின் உயிருக்கு சேதம் எற்படுத்தியேனும் வேலை நிறுத்தத்தை வெற்றி அடையச் செய்து—அரசாங்கத்திற்கு இடுக்கண் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். எனவே கட்சித் தோழர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். கட்சித் தோழர்கள் ஈடுபடவேண்டும் என்று சொல்லி அந்த அடிப்படையில் பலயிடங்களில் பேருந்துகள் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டன. பல பேருந்துகள் உடைக்கப்பட்டன. பயணிகள் மீது கற்கள் வீசப்பட்டன. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த சில ** வன்முறையாளர்கள் ஆங்காங்கே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என பேருந்துகள் ஓட்டுகிற விசுவாச ஊழியர்கள் வந்து சொன்னவுடன் பொது மக்களே பயணிகள் பாதுகாப்பு சங்கம் என்று ஏற்படுத்தி ஆங்காங்கே பொது மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு தருவதற்காக, பேருந்துகளில் செல்கிற பயணிகளை இறக்கி அவர்கள்மீது கற்களை வீசி அடித்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த ** அராஜகத்தைத் தடுப்பதற்காக பொது மக்கள் அங்கே ஈடுபட்டார்கள். அதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன்.

[முற்பகல் 11—40]

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, தி.மு.க.** என்று இந்த அமைச்சரவையிலுள்ள இந்த யோக்கியர் ரொம்ப அழகாகச் சொல்லுகிறார் ....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கட்சியின் தொண்டர்களையோ கட்சியைச் சார்ந்தவர்களையோ** என்று இந்த அவையில் சொல்லக்கூடாது. அவர்கள் அப்படி பேசியதை நீக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். மறுபடியும் இப்படிப் பேசாமல் இருக்கும்படியும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இங்கே சொன்ன சில குற்றச்சாட்டுகளில், சில தொகைகளை நாங்கள் பயன்படுத்தவில்லை, திருப்பி அனுப்பிவிட்டோம்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் அனுமதிக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1979 நவம்பர் 8] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்கிற குற்றச்சாட்டும் உண்டு. ஒன்றை இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்கு 1978–79 ஆம் ஆண்டில் 10 பிளஸ் 2 கல்வித்திட்டம் புதிதாக ஆரம்பித்தபோது பிளஸ் 1 மாணவர்களுக்கு கொடுக்கப்படவேண்டிய உதவித் தொகையை நிர்ணயிப்பதில் மத்திய அரசின் நிதி உதவி, அந்த ஆண்டு முடிவுக்குள் வரவில்லை. அதனால் பிளஸ் 1 மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்க முடியவில்லை. இந்த நிதி ஆண்டில்தான் மத்திய அரசு உத்தரவு வந்துள்ளது. இந்த 1979–80–ல் பழைய பாக்கியும் சேர்ந்து உதவி வழங்கப்பட்டுள்ளது. உதவி பெறும் மாணவர்களின் பெற்றோர்களின் ஆண்டு வருமானம் ரூ. 2,500 ஆக இருக்கிறது. மேலும் தற்போது இந்த வருமானத்தை 2,500 லிருந்து 5,000 ஆக உயர்த்துவது பற்றி அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

மைய அரசினுடைய பாரபட்சமான தன்மையைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 6–வது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் தமிழ்நாட்டுக்கு திட்ட மதிப்பு 2,150 கோடியாகும். மத்திய அரசின் நிதி உதவி 630.12 கோடி என முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. எல்லா மாநிலங்களுக்கும் அளிக்கும் நிதி உதவியில் இது 6% ஆகும். ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் தமிழ்நாட்டுக்கு கிடைத்த மத்திய அரசின் நிதி உதவி இதுவரை 4.9% தான். ஆனால் இப்போது 6 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிடுவதால் அவர்கள் தங்களுடைய உதவியை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை குறிப்பிட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். தேசிய வளர்ச்சிக் குழு கூட்டத்தில் சமீபத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவின்படி மத்திய அரசு துறைத் திட்டங்களை மாநில அரசு நிறைவேற்றும்படி மாற்றியிருப்பதன் வாயிலாக ரூபாய் 2,000 கோடி கிடைத்திருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட எல்லா மாநிலங்களுக்கும் இந்த நிதி உதவி கிடைத்தது. இதில் தமிழ் நாட்டின் பங்கு 150 கோடியாகும். இந்த நிதி உதவி நமது மாநிலத்தின் மக்கள் தொகை நபர்வாரி வருமானம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், பகிர்ந்து அளிக்கப்பட்டது. மராட்டிய மாநிலம் நம்மைவிட அதிக மக்கள் தொகை கொண்டு இருந்தாலும் நபர் வாரி வருமானத்தின் அடிப்படையில் தமிழ்நாட்டுக்கு குறைவாக நிதி உதவி அளிக்கப்பட்டது. தமிழ்நாட்டுக்கு 150 கோடி, மராட்டியம் 128 கோடி, பீகார், உத்தரபிரதேசம் இவைகள் நம்மைவிட அதிக மக்கள் தொகை கொண்டதாகும். தனிநபர் வருமானம் தமிழ்நாட்டைவிட குறைவு. அதனால் மத்திய அரசின் நிதி உதவி அதிகமாகக் கிடைப்பதற்கு வழி ஏற்பட்டது. பீகாருக்கு ரூபாய் 2,500 கோடி என்றும், மத்திய பிரதேசத்திற்கு 1,492 கோடி என்றும் ஆனால், தமிழ்நாட்டுக்கு 492 கோடி மட்டுமே என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறியிருந்தார்கள். மத்திய அரசு 1–4–1977 வரையில் மத்திய அரசின் நிறுவனங்களுக்குரிய மூலதன நிதி உதவியை மனதிற் கொண்டே இதைச்

சொல்லியிருக்கலாம். தமிழக அரசும் மத்திய அரசின் நிறுவனங்களின் நிதி உதவியை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வருகிறது. புதிய தொழில் துறைத் திட்டங்களை நாம் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியுள்ளோம். தமிழக அரசின் இந்த முயற்சிகளுக்கு உறுப்பினர்கள் உறுதுணையாக இருக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

மேலும், செலவிடப்படாத திருப்பி அனுப்பப்பட்ட தொகையைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டும் துவக்கத்தில் பல்வேறு தலைப்புகளில் தொகை ஒதுக்குவதும், இறுதியில் செலவில் கூடுதலாக செலவு ஆவதும், குறைவதும் உண்டு. ஒவ்வொரு ஆண்டும் இப்படிப்பட்ட தொகை கணக்குகளை அடுத்த ஆண்டு ஆய்வு செய்து பொதுக் கணக்குக் குழு அறிக்கையை அவைக்கு அளிக்கிறது,

எடுத்துக்காட்டாக 1974-75 ஆம் ஆண்டுக் கணக்கைப் பார்த்தால், தாழ்த்தப்பட்டோர் நலனுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் ரூபாய் 10 லட்சமும், பிற்பட்டோர் நலனுக்காக ஒதுக்கப்பட்டதில் 41 லட்சமும், பொது சுகாதார குடிநீர் வழங்குதல் குறித்த மூலதனக் கணக்கில் 92 லட்சமும், விவசாயத்துறை மூலதனக் கணக்கில் 212 லட்சமும், பாசனம் குறித்த மூலதனக் கணக்கில் 432 லட்சமும் சாலை பாலங்கள் குறித்த கணக்கில் 60 லட்சமும் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, 1977-78 ஆம் ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட 1217.59 கோடி ரூபாயில் 199.74 கோடி திருப்பித் தரப்பட்டிருப்பதாக குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது 16.40 சதவீதமாகும். 1974—75 ஆம் ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 895.42 கோடி. ரூ. 157.72 கோடி திருப்பி அனுப்பப்பட்டது. இது 17.61 சதவிகிதமாக வருகிறது. வேண்டுமென்றே ஏதோ கவனிக்கப்படாமல் திருப்பி அனுப்பப்படவில்லை.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே இல்லாத ஒரு உறுப்பினரைப் பற்றி, தோழரைப் பற்றி ஒரு குற்றச்சாட்டைக் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அவரால் இங்கே பதில் சொல்ல முடியாது. பரமசிவம் என்று பெயர் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வெளியிலே உள்ள தோழரைப் பற்றி இந்த அவையிலே சொல்லக்கூடாது. இது அவைக் குறிப்பிலே இருக்கலாமா என்பதற்கு தீர்ப்பு வழங்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டால் சொல்லலாம் ; இல்லையென்றால் அனுமதிக்க இயலாது. அவர் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன் என்று சொல்கிறார்.

1979 நவம்பர் 8]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பழனிபாபா அவர்கள் கூட இந்த அவையிலே இல்லாதவர்தான்.

(கைதட்டல்)

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அவசரப்பட்டு கையைத் தட்டவேண்டாம் என்று ஆளும் கட்சி நண்பர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பாபா அவர்களைப் பற்றி அரசாங்கம் ஒரு சுற்றறிக்கை விட்டிருக்கிறது. எனவே, அந்த அறிக்கையை வைத்து பேசப்பட்டது. எனவே, அதற்கும் இதற்கும் முடிச்சுப் போடுவது நல்லதல்ல. போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் பேசும்போது, ஏதோ நான் உத்தரவிட்டதாகச் சொல்வது அபாண்டமாகும். இப்போது இங்கே அவர் மீது குற்றம் சாட்டிவிட்ட காரணத்தினால், என்மேல் ஒரு குற்றம் சாட்ட வேண்டும் என்று பதிலுக்குப் பதில் சொல்லி இருக்கிறாரே அல்லாமல், அவர் கூறியது அனைத்தும் அபாண்டம் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பிற்பட்ட சமுதாயத்தை பற்றி ஒரு பிரச்சனை இங்கே வைத்திருக்கிறார்கள், சொல்லியிருக்கிறார்கள். பிற்பட்ட சமுதாயத்தைப் பற்றி என்னுடைய குறிப்புகளை நான் இங்கே சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். பிற்பட்ட சமுதாயம், முற்பட்ட சமுதாயம் என்பதில் எந்தவித கருத்து வேறுபாடும், யாருக்கும் இல்லையென்றாலும், ஒன்றை நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே. பிற்பட்ட சமுதாயத்திற்கு இருக்கின்ற உரிமைகளை நாங்கள் பறிக்கவில்லை என்பதுதான். அதை நான் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்வது எனது நீங்காத கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

புள்ளி விவரங்களைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தோமானால் பிற்பட்ட வகுப்பினர்கள் என்று தமிழகத்திலே ஒட்டுமொத்தமாகப் பிரித்துப் பார்த்தால் 54 சதவிகிதம் வருகிறார்கள். ஏறத்தாழ பாதிக்கு மேல் 7,500 ரூபாய்க்கு கீழே வருகிறார்கள். மீதி ரூ. 9,000க்கு கீழே வருகிறார்கள். அப்படி நாம் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது, ஒட்டுமொத்தமாக பாதி என்று சொன்னேனே, இதில் 2.5 சதவிகிதம் தான் அதிகமான வருமானம் வரக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். மிகப் பெரும்பான்மையான அளவிற்கு இப்படி ஏழைகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் நான் பல்வேறு பிரச்சனைகளை எடுத்துக்காட்டி, எடுத்துச்சொல்லி. பிற்பட்ட சமூகத்தின் மீது ஏதோ இந்த அரசுக்கு ஒரு கோபம் இருப்பது போலவும். சுயநலத்திற்காக செய்வது போலவும் தவறான ஒரு கருத்து

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 8

யாருக்காவது இருக்குமானால், அதை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோளாகும். நேரமில்லாததால், இதுகுறித்து முழுவதையும் படிக்க நான் விரும்பவில்லை.

ஐயா அவர்கள், ''பொன் மொழிகள்'' என்ற புத்தகத்தில் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ''மக்கள் வரிப்பணத்திலிருந்து, அந்த நிலைமையில். 10½ கோடி ரூபாய் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்மூலம் சில பணக்கார பிள்ளைகள் படித்து ஆக்கம் பெறும் வகையில் கல்வி முறையில் கல்லூரிகள் இருக்கின்றனவே தவிர, கிராமங்களிலுள்ள வரி கொடுப்போரின் பிள்ளைகள், பாட்டாளி மக்களின் பிள்ளைகள் கல்வி கற்கும் தன்மையில் இருக்கின்றதா'' என்ற கேள்வியைக் கேட்டிருக்கின்றார்கள்.

[மூற்பகல் 11.50]

காமராஜ் அவர்கள் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள் ''பலமும் பணமும் உள்ளவர்களுக்கு அரசாங்க உதவி தேவையில்லை. ஏழைகளுக்கும் பலமற்றவர்களுக்குந்தான் அரசாங்க பாதுகாப்பு தேவைப்படுகிறது. நிலையற்ற, அதைப்போல் கஞ்சலப்படும் படித்தவர்களையும், நடுத்தர பணக்காரர்களையும் வீணாகக் குழப்புகிறார்கள். அவர்களைக் குழப்பிவிட்டால் போதும். படிக்காத பாமர மக்களையும் தொடர்ந்து ஜால வித்தை செய்து ஏமாற்றிக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். இது கொக்கு தலையில் வெண்ணெய் வைத்துப் பிடிப்பது மாதிரிதான் இருக்கிறது. இதில் பாமர மக்கள் ஏமாந்து விடமாட்டார்கள். ஆளும் கட்சியை எப்படியாவது பதவியில் இருந்து விரட்டிவிட வேண்டுமென்று வெறும் கூச்சல் போடுகிறவர்களிடம் மக்கள் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். வார்த்தை ஜாலத்தை முதலாக வைத்து அரசியல் நடத்துகிறவர்களிடம் எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும்'' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதிலே அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது பலமும், பணமும் உள்ளவர்களுக்கு அரசாங்க உதவி தேவையில்லை. ஏழைகளுக்கும் பலமற்றவர்களுக்குந்தான் அரசாங்க பாதுகாப்பு தேவைப்படுகிறது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அம்ரர் அண்ணா அவர்கள்—

''சர்க்கார் மூலமாகக் கிடைக்கிற சலுகைகள் ஏற்கனவே சமுதாயத்தில் வசதியோடு உள்ளவர்களுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டும். அதுதான் சமத்துவம்'' என்று யாராவது சொல்வார்களேயானால், அந்த சமத்துவத்தைப் பற்றி, அதனுடைய இலக்கணத்தைப் பற்றி மறுபடியும் படிக்கவேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்'' என்று அவர்கள் சொல்லி

1979 நவம்பர் 8] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

யிருக்கிறார்கள். மேலும், ''கல்வியை இலவசமாகச் செய்து விடலாம் என்று சொன்னார்கள். பாகுபாடே பார்க்காமல் இருப்பது நல்லதுதான். சில விஷயங்களில் பாகுபடுத்தத்தான் வேண்டியிருக்கிறது'' அங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள் 'நெல்லும் பதரும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கும். நெல்லை பாகுபடுத்திப் பார்க்கவேண்டும். கல்லும் அரிசியும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கும். கல்லை அரிசியிலிருந்து நீக்கத்தான் வேண்டும். ஒரு திட்டத்தை மேற்கொள்ளும்போது நல்லதும் கெட்டதும் கலந்துதான் வரும்'' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

''ஏழை மக்கள் ஸ்காலர்ஷிப் இல்லாமல் படிக்க முடியாது என்பதை உணருகிறேன். அதே நேரத்தில் தருதியைப் பற்றியும் நாம் மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.'' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

''இலவசக் கல்வி என்று தத்துவ ரீதியாகச் சொல்லும் போது பணம் இல்லை என்பதற்காக ஒரு மாணவன் மேலே படிக்கின்ற வாய்ப்பை இழந்துவிடக்கூடாது. இலவசமாகக் கல்வியைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக சர்க்கார் மூலமாகக் கிடைக்கிற சலுகைகள் ஏற்கனவே சமுதாயத்தில் வசதியோடு உள்ளவர்களுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டும். அது தான் சமத்துவம் என்று யாராவது சொல்வார்களானால் அந்தச் சமத்துவத்தைப் பற்றி. அதனுடைய இலக்கணத்தைப் பற்றி மறுபடியும் படிக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்'' இப்படி அமரர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

எங்களைப் பொறுத்தவரை சமுதாயத்தில் பிற்பட்டவர்கள் என்று இருக்கிறவர்களிலே ஏழைகள், பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். ஆகவே, வசதியுள்ளவர்கள் படிப்பதற்கு எல்லாச் சலுகைகளையும் நாம் அளிக்க வேண்டும் ஒட்டுமொத்தமாக என்பதை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்பதைச் சொல்லியார் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்களோ, யாருக்கு - உண்மையிலேயே வசதி கொடுக்கப்பட வேண்டுமோ, இதுவரை யாருக்குக் கிடைக்காமல் இருந்ததோ அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக அந்தப் பணியை நாம் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் இந்த அரசு அந்தக் கடமையைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சற்று

பல நண்பர்கள் ஒன்பதாயிரம் என்பதை பன்னிரண்டாயிரமாக உயர்த்தினால் நல்லது; தொழிலாளர்களுக்கு இப்போது சம்பளம் மாதத்தில் ஆயிரம் ரூபாய் கூடக் கிடைக்கிறது. ஆகவே, அதைச் செய்யவேண்டுமென்று இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். தவிப்பட்ட முறையில் என்னைச் சந்தித்து தங்கள் கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு நிலைமை இருக்கிறது என்ற சூழ்நிலை நிச்சயமாக இங்கே புள்ளி விவரங்களோடு கிடைக்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 8

குமென்று கருதுகிறேன். அப்படி இருந்தால் நிச்சயமாக இந்த அரசு சிந்திக்கும், ஆனை செய்யும் என்பதை நான் இங்கே கூறிக் கொள்கிறேன். எப்படியாவது உழைக்கும் வர்க்கத்தில் இருப்பவர்கள், ஏழ்மையில் இருப்பவர்கள், வாய்ப்பு வசதியற்று இருப்பவர்கள், அவர்களுக்குக் கல்வி வசதி கிடைத்தாக வேண்டுமென்பது எங்களுடைய நோக்கமாகும். இங்கே உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்வேன். அரிசன மக்கள் ஸ்காலர்ஷிப் பெறும்போது இந்த எண்ணிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். 2,500 ரூபாய்க்குக் கீழே வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் என்கிறார்கள். இதைப்பற்றி இந்த அரசு சிந்திக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். ஒன்பதாயிரம் என்று ஒருசிலவற்றில் கணக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். இவைகளை நாம் சிந்தித்துப் பார்த்தாக வேண்டும்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கல்வியில் தேறவேண்டும். வசதியில்லாதவர்கள் இடம் பெற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு அங்கே இந்த விதிவிலக்குகளை வைத்திருக்கிறார்கள். இதை நான் நினைவு படுத்துவதன் மூலம் 2500 என்பதை 5 ஆயிரம் ஆக்கி அதை 9 ஆயிரம் என்று வைத்துக்கொள்ளலாமா என்றுகூடக் கருதுகிறேன். அதைப்பற்றி நாங்கள் பரிசீலித்து அப்படித் தேவையென்ற நிலைமை இருக்குமானால் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் அதை மாற்றலாமா என்றுகூட யோசிக்கிறேன்.

இந்த நிலையில் இங்கே கேலியாகவும் பேசும்பொழுது ஏதோ நாங்கள் செய்வது எல்லாம் தேர்தலை எதிர்பார்த்து என்ற கணக்கிலேயும் சில கருத்துக்களை இங்கே சொன்னார்கள். அதிலே நாங்கள் வேட்டி, சேலை கொடுப்பதை இது ஒரு தேர்தல் ஸ்டன்ட் என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னார். நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நல்ல தம்பி என்ற படத்திற்கு நீங்கள் தானே உரையாடல் எழுதியது? அண்ணாவா ? அமரர் அண்ணா உரையாடல் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதை கலைஞர் அவர்களே ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். ஏனென்றால் நான் சொல்லும் பொழுது சிலர் ஒப்புக்கொண்டால் தான் சரி என்றாகிறது. இல்லையென்றால் சரியில்லை என்று ஆகிவிடுகிறது. அதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒப்புக்கொண்டால் எனக்கு ஒரு பாதுகாப்பு இருக்கிறது. ஏன் என்றால் மற்றவர்கள் எழுந்து பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் உரிமைப் பிரச்சினை என்றெல்லாம் கொண்டுவர மாட்டார்கள். ஆகவே விரிவாகச் சொல்லாமல் சுருக்கமாக முடித்துக் கொள்ளலாம் என்பதுதான்.

அதிலே ஒரு காட்சி வருகிறது. கலைவாணர் அவர்கள் இரட்டை வேடம் போடுகின்றார்கள். அவர் ஒரு ஏழை, ஆனால். அவரைப் போலவே அந்த ஜமீனிலே ஒருவர் இருக்கிறார் என்றும் அவரை எதிர்பரர்க்கின்றவர்கள் அவரைப் பார்த்தவுடன் அவர்தான் ஜமீன்தாரின் வாரிசு என்று எண்ணி அங்கே ஏதோ அவருக்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதைப் போலவும் ஒரு

1979 நவம்பர் 8] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

காட்சி வருகிறது. முழுமையாக அப்படியே நான் வார்த்தைக்கு வார்த்தை சொல்லவில்லை. தெரியாது. நான் பார்த்து ரொம்ப நாளாகிவிட்டது. கருத்தைச் சொல்கிறேன்.

ஆகவே ஒரு காட்சியில் ஜமீன்தாராக மற்றவர்களால் கருதப்பட்ட ஏழை கலைவாணர், எப்படி ஜமீன் இருக்கிறது, பெரிய பெரிய மாளிகைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன அதே நேரத்திலே அந்த ஏழைகள் மற்றவர்கள் எல்லாம் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க கிராமத்திற்குள்ளே போகிறார். அவர் போகிற பொழுது ஒரு குடிசையிலே போய் அவர் உட்கார்ந்தவுடனே, ஜமீன் வீட்டிலிருந்து வந்திருக்கிறார் என்று மரியாதையுடன் வயது முதிர்ந்த மூதாட்டி வந்து என்ன வேண்டும் என்று கேட்கிறார் : என்ன இருக்கிறது என்று கேட்டு ஒரு குவளை மோர் கொடுங்கள் என்று சொல்கிறார். மோர் கொடுப்பதற்காக உள்ளே போகிறார். அப்போது இந்த வீட்டிலே வேறு யாரும் இல்லையா, தள்ளாத வயதிலே நீங்கள் தான் வேலை செய்யவேண்டுமா என்று கேட்கிறார்கள். இருக்கிறார்கள், என் பேத்தி இருக்கிறாள்; மற்றவர்கள் எல்லாம் வேலைக்குப் போயிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார். ஏன் அதைக் கொண்டுவந்து கொடுக்கச் சொல்லலாமே நீங்கள் ஏன் கஷ்டப்படுகிறீர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். சரி என்று எழுந்து உள்ளே போய் விடுகிறார். அந்த பேத்தி கொண்டுவந்து கொடுக்கிறது. அது கொண்டுவந்து கொடுத்தவுடன் அவர் கேட்கிறார். ஏன் பாட்டியை உள்ளே உட்கார வைத்து விட்டாய் பாட்டியையும் கூப்பிடு என்று கேட்கிறார்.

அப்போது அந்தக் குழந்தை அழுகிறது. ஏன் என்று கேட்கிறபொழுது நான் வெளியே வரும்பொழுது நான் கட்டிக் கொள்வதற்கு உள்ள கிழியாத சேலை ஒரு சேலை தான் எங்கள் வீட்டில் இருக்கிறது, நான் வெளியே போக வேண்டுமென்றால் அதைக் கட்டிக்கொண்டு தான் போகவேண்டும். என் பாட்டி வெளியே போக வேண்டுமென்றால் நான் உள்ளே போய் கிழிந்த சேலையை அல்லது பாவாடையைக் கட்டிக்கொள்வேன். அவர்கள் அந்தச் சேலையைக் கட்டிக்கொண்டு வெளியே போவார்கள் என்பதைப்போல் ஒரு காட்சியை அமைத்து, அடுத்தபடியாக ஜமீன் மாளிகைக்கு வந்தவுடன் அதிலே நடித்த கதாநாயகி பாத்திரத்தைத் தாங்கியவர் ஒரு அலமாரி முழுவதும் ஜரிகை சேலைகளாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, புதிது புதிதாக. வெளியே போகவேண்டும் என்பதற்காக, நிகழ்ச்சிக்குப் போகவேண்டுமென்பதற்காக எதை செலக்ட் செய்வது என்று தேடி தேடி எடுத்துப்போட்டு கடைசியிலே எதுவும் பிடிக்காமல் கடையிலே போய் ஒன்று புதிதாக வாங்கிக்கொண்டு வா என்கிறார்கள். அதைப்பார்த்து ஆத்திரம் வருகிறது. மாற்றுச் சேலை கட்டிக்கொள்வதற்கு அங்கே வசதியில்லை ஏழை மக்களுக்கு. ஆனால் இருப்பது போதாது என்று புதிதாக வேண்டுமென்றாயே என்பதைப்போல் செய்து அதை

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 8

யெல்லாம் எடுத்துக்கொடுப்பதைப்போல் ஒரு காட்சி. அந்தக் காட்சி என் உள்ளத்தில் பதிந்து இருந்தது நீண்ட நாட்களாக, இன்று தேர்தலுக்காக அல்ல. அது முன்பே நான் சொன்னது. முன்னமேயே நான் சொன்னது.

இருபது ரூபாயாக பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் நிர்ணயித்த உதவித் தொகையை 25 ரூபாயாக ஆக்கியது அந்த 5 ரூபாய் கொடுப்பதால் வாக்குகள் கிடைக்கும் என்பதற்காக அல்ல. அதுவும் கொஞ்சம் ஓரளவுக்காவது உதவிசெய்யும் என்ற நிலைமை உருவானால் நல்லது என்கின்ற நோக்கம்தான். அந்தக் காட்சி மனதிலே பதிந்திருந்த நிலையில் · 20 ரூபாய் ஊதியம் வாங்குகின்ற வயது முதிர்ந்தவர்கள், உதவி பெறுகிறவர்கள் முழுமையாக பணம்போட்டு எத்தனை சேலை, எத்தனை வேட்டி ஒரு ஆண்டுக்கு வாங்கமுடியும்? ஆகவே இரண்டு வேட்டிகள், இரண்டு சேலைகள் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு, வேறு யாருக்கும் அல்ல, கொடுக்கிற முறையில் முதியோர்கள்—உதவித் தொகையாகப் பெறுகிறார்கள்.

(நண்பகல் 12-00)

இந்த உத்தரவை நாங்கள் போடும்பொழுது நாடாளுமன்றத் தேர்தலைப் பற்றிய பிரச்சனை இல்லை அப்பொழுது. அதை மனதில் கொள்ள வேண்டும் எல்லோரும். அதை நினைவிலே வைத்துக்கொண்டால் அப்படி எதுவுமே இல்லை என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இப்படிப்பட்ட நிலைமையை உருவாக்க அதை நான் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னேனே தவிர, இது தேர்தல் ஸ்டண்ட் என்று தயவு செய்து வீணாகக் சற்பனை செய்து கொள்ள வேண்டாம்.

நல்லதைச் செய்கின்றோம். அதை வாங்குகின்றதாய்மார்கள் நடுங்குகின்ற கரங்களால் வயது முதிர்ச்சியால் வாங்குகின்றார்கள். கண் தெரியாத பெரியவர்கள் ஊனமுற்றவர்கள் இவர்கள் வாங்குகின்றபொழுது அவர்கள் கண்ணீர் விடுகின்ற நிலைமை. அவர்கள் பரிதாபத்திற்குரிய நிலையிலே கையை நீட்டிப் பெறுகின்ற அந்தக் காட்சிகளை நாம் காணும் பொழுது எவ்வளவு கல் நெஞ்சக்காரர்களாக இருந்தாலும் கண்ணீர்விடாமல் இருக்கமுடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒருவேளை இந்தத் தமிழகம் எனக்கு இத்தகைய வாய்ப்பை தராமல் இருந்திருந்தால். என் தாய் இன்று உயிரோடு இருந்தால் அந்த நிலைமையில்தான் இருந்திருப்பார்கள் என்று மட்டும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சினிமாத் துறையிலே எனக்கு வாய்ப்பு கிடைத்தது, புகழ் கிடைத்தது, மக்கள் ஆதரித்தார்கள், வருமானம் கிடைத்து ஏதோ வாழ முடிந்தது. அப்படியில்லாமல் நான் மூன்று வயது, மூன்றரை வயதில், தமிழகத்தில் இருக்கும்பொழுது எந்த

1979 நவம்பர் 8] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நிலையில் இருந்தேனோ அதேபோல் நிலையில்தான் என் குடும்பம், என் அண்ணன், என் தாயார் இருக்க வேண்டியிருந்திருக்கும் என்றால், இன்று நான் செய்ததை வேறு யாராவது செய்து என் தாய் அதை வாங்க வேண்டிய வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, இது விளம்பரத்திற்காகவோ, தேர்தலில் வாக்குகளைப் பெறுவதற்காகவோ அல்ல என்பதை எல்லோரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

அதோடு, நாடோடி மன்னன் படத்தில் நான் ஏதோ சொன்னேன், சினிமாவிலே சொன்னதைச் செய்கிறேன் என்று சொல்லி அதைப் பேசினார், தனக்கே உரித்தான பாணியில் விரைவாகப் பேசுவதோடு, இடைச் செருகலைக் கொஞ்சம் வேகமாக உள்ளே தள்ளி அதையும் சேர்த்து வைத்து வெளியிடுகின்ற சாமர்த்தியம் உள்ள நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் இதையும் பேசினார்கள். எங்கே சொன்னேனாம், சினிமாவிலே சொன்னேன், அதைச் செய்கிறேன், அப்படி என்று.

ஒன்றை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்று தான் நான் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிறேன். ஏழு. எட்டு, பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நான் எங்கு இருந்தேன் என்பதைத் திரு. சுப்பு அவர்கள் மறந்துவிடக்கூடாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்தேன். அங்கு அண்ணாவின் கொள்கைகளை நான் ஏற்றுக் கொண்டு அண்ணாவின் தம்பியாக இருந்தேன் என்பதை யாரும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள்; மறந்துவிடக் கூடாது.

நாடோடி மன்னன் படம் எடுத்தது-1958 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 22 ஆம் தேதி வெளியிட்டேன். அந்தப் படத்தை வெளியிட்டபொழுது அந்தப் பட்டம் வெளி வருமா என்று சந்தேகப்பட்டவர்கள் உண்டு. காரணம், அரசியல் கொள்கைகளை அதிலே நான் அதிகமாகச் சேர்த்திருக்கிறேன் என்ற காரணத்திற்காக, நேரடியாகத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொள்கை என்று சொல்லவில்லையே தவிர, அந்தக் கொள்கைகளை எந்த அளவிற்குச் சொல்ல முடியுமோ அவ்வளவும் சொல்லியிருக்கிறேன்

குடிசைகள் கூடாது, வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்ற கொள்கையை நான் அதிலே சொல்லியிருக்கிறேன். படிக்கின்ற மாணவர்கள், படிக்கின்றபொழுது அதற்குரிய பொறுப்பை அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் வெளியிட்டிருக்கிறேன். படித்து முடிந்த பிறகு அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வழி செய்யும் பொறுப்பை அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்; இல்லையென்றால் அவர்கள் பட்டினி கிடக்காமல் இருக்கின்ற நிலைமைகளுக்கு அந்தப் பொறுப்பை அரசு ஏற்க வேண்டுமென்கின்ற வகையிலேதான் நான் அந்தப் படத்தில் பல கொள்கைகளைச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 8

எஸ். ஐ. ஏ. ஏ., கிரவுண்டில் நூறாவது நாள் விழா கொண்டாடப்பட்ட பொழுது அமரர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், அந்தப் படத்தைப் பார்த்துவிட்டுப் பிறகு பேசும் பொழுது சொன்னார்கள். ''இந்தப் படத்தை எடுக்கும்பொழுது என்னென்ன சொல்லப் போகிறோம், என்னென்ன எழுதப் போகிறோம் என்று என்னிடம் இராமச்சந்திரன் கலந்துகொள்ளவில்லை; ஆனால் படத்தைப் பார்த்த பிறகு நான் மகிழ்ச்சி கொண்டேன்.'' இன்றைக்குச் சொல்கிறேன், அவர் சொன்ன குறிப்பைச் சொல்கிறேன். யாராவது வேண்டுமென்று கேட்டால், நாடாவில் பதிவுச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது—அனுப்பி வைக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். ''இந்தக் கொள்கை முழுவதும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை.'' இதை வெளியே சொல்லியிருக்கின்றார் என்பதைச் சொல்கின்றேன். அத்தனை ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் இருந்த அந்த மேடையில் அமரர் அண்ணா அவர்கள் பேசினார்கள்.

நான் அங்கே இருந்தபொழுதும் இவைகளை வெளியே சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுது இங்கே நான் இருந்தாலும் அந்த அண்ணாவின் கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன் என் உணர்வில், நான் கொண்ட நம்பிக்கையில். அதை நிறை வேற்றுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும்பொழுதெல்லாம் இதை நான் சொல்கிறேன். சாதாரண மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லும் பொழுது, சினிமாவிலே நடித்த பொழுது சொன்ன பேச்சுக்கள், கருத்துக்கள், காட்சிகள், அவைகளை நான் வேண்டுமென்றே புகுத்தியது என்னை வளர்த்துக் கொள்வதற்காக அல்ல, என் கொள்கையையும் சொல்லியிருக்கிறேன்.

இதே கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் ஒரு இடத்திலே பேசும் பொழுது—எனக்கு நினைவு இருக்கிறது—எந்த நடிகனும் இப்படி ஒரு கையெழுத்தை ஒப்பந்தம் செய்து வாங்கிக் கொண்டதில்லை, நண்பர் எம். ஜி. ஆர்.—அப்பொழுது எனக்குப் புரட்சி நடிகர் என்று பட்டம் சூட்டியிருந்தார்—அதைச் சொல்லக் கூடியவர், புரட்சி நடிகர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் ஒருவர்தான் செய்தார்கள். இந்தப் புரட்சி என்று சொல்லி, இரண்டாவது பார்ட்டியாக என் கருத்துக்கு மாறுபடாமல் கதை, வசனம், பாடல்கள் அமைத்து, காட்சிகள் அமைத்து, படம் எடுத்து வெளியிடுவதாக முதல் பார்ட்டி ஒத்துக்கொள்கிறது என்று எழுதினால்தான் நான் கையெழுத்திட்டு அந்தப் படத்திலே நடிப்பது வழக்கம் எனக் கொண்டிருந்தேன் என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள், பேசியிருக்கிறார்கள். இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், ஒவ்வொரு கொள்கையை நான் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்பி, சொல்லிக் கொண்டு வந்தேன். அது அந்தப் படத்தில் மட்டுமல்ல, பல படங்களிலே, பல்வேறு காட்சிகளிலே பல வகைகளில் சொல்லியிருக்கிறேன்.

1979 நவம்பர் 8] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நாடோடி மன்னனைப் பொறுத்த மட்டில், முழுப்பொறுப்பும் என்னைச் சார்ந்தது. அந்தக் கம்பெனியிலே நான் பங்குதாரராக இருந்தவன், இயக்கியவன் நான், இரட்டை வேடங்களில் நடித்தவன் நான். ஆகவே, அன்று சொன்னதை, இங்கே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்கிற நிலைமையிலே நான் செய்ய விரும்புகிறேன் என்றால், அது குறை கூறத்தக்க ஒன்றா? அல்லது, அங்கே சொன்னாயே, இப்பொழுது ஏன் செய்யவில்லையென்று கேட்கின்ற நிலைமையிலே நான் இருந்தால் குறைகூறத்தக்க ஒன்றா என்பதை மாமன்ற உறுப்பினர்கள்தான் முடிவெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அன்று சொன்னேன். முதல் காட்சியிலே, இப்பொழுது மேடையிலே கூடப் பேசிவிட்டு வந்தேன், போர்டிலே எழுதி எடுத்துக்கொண்டு என் தலைமையிலே கூட்டம் வரும். அதிலே வேலை கொடு என்று போட்டிருக்கும். பலகையைத் திருப்பினால் சோறு போடு என்று போட்டிருக்கும். வேலை கொடு அல்லது சோறு போடு என்பது அர்த்தம்? அந்த வகையிலே அங்கே உரையாடல் கூட இருக்கின்றது. இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம், ஒரு அரசுக்கு இந்த நாட்டு மக்கள் பொறுத்த வரையில் முழுப் பொறுப்பு இருக்கிறது. தாய், தந்தையர்கள், பெற்றோர்கள் இருக்கலாம், ஆனால், வளர்ந்து காப்பாற்றப்பட வேண்டிய நிலையிலே அவர்களுக்கு வாய்ப்பு தரவேண்டியது ஒரு அரசினுடைய கடமை. அதை முழுமையாகச் செய்யக்கூடிய சக்தி, இந்த அரசிற்கு இருக்கிறதா, நிதி இருக்கிறதா என்றால், அது வேறு பிரச்னை. ஆனால், இருக்கிற அளவிற்கு நாங்கள் செய்ய முற்படுகிறோம்.

உணவுக்கு வேலை திட்டம் என்றால், அது அவர்தான சொன்னார் என்று சொல்வதையோ, அல்லது எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பு உறுதி என்ற திட்டத்தை நாங்கள் கொண்டு வருகிறோம் என்றால், அதை ஏட்டளவில் என்று சொல்வதையோ, தயவு செய்து கொஞ்சம் குறைத்துக்கொண்டு, நாங்கள் குழுக்களை அமைக்க இருக்கின்றோமே, அதிலே, இங்கேயிருக்கிற அனைத்துக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் பங்கு கொண்டு, இந்த அரசின் சார்பாக, நீங்களும் பங்கு கொண்டு, அந்தப் பணியைச் செய்தீர்களென்றால் நாம் எல்லோரும் எண்ணுகின்ற, நாம் எல்லோரும் மதிக்கின்ற அமரர் அண்ணாவினுடைய கொள்கை என்று வைத்துக் கொளுங்கள், அதை நிறைவேற்றுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கிறது என்றால், அதைச் செய்வதிலே எல்லோருக்கும் பங்கு இருந்தால், அதிலே நஷ்டம் இல்லை, எல்லோருக்கும் பெருமை வரட்டும், எல்லோரும் பங்கு கொள்ளுங்கள் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. ஆகவே, சினிமாவிலே சொன்னேன், அதை விளம்பரபடுத்துகிறேன், அதைச் சொன்னேன், இதைச் செய்கிறேன் என்று சொல்வதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது என்றால் (குறுக்கீடு) அர்த்தம் இல்லையா?.....

[1979 நவம்பர் 8

திரு. க. சுப்பு: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் சொன்னதை நான் கிண்டலாகச் சொல்லவில்லை. நாடோடி மன்னனில் சொன்ன கருத்தை நான் அன்றைக்கே நடித்திருக்கிறேன் என்று சொன்னதை மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் வேலுச்சாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அதைப் படித்துக் காட்டினேன். நான் சொல்ல வருவது, இப்பொழுது மதுவை ஒழிக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை ஐசரி வேலன் நாடகத்தின் மூலமாக நடித்துப் பரப்புகிறார். அதை, ஐசரி வேலன் சொன்னதைப் போல என்று சொல்வதை விட, அண்ணா சொன்னதைப் போல என்று சொல்லிவிட்டுப் போங்கள். இல்லாவிட்டால், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள், அண்ணாவினுடைய கருத்துக்களை நானே, அதிலே நடித்துக் காட்டியிருக்கிறேன். அதைத்தான் இன்றைக்கு நிறைவேற்றுகிறேன் என்று சொல்லியிருந்தால் அது அரசியல் நீதியாக இருந்திருக்கும், அரசுமுறை நாடகப் பாணியாக போயிருக்காது, அதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் எனக்குப் பதில் சொல்வதாக இருந்தால்; இன்னொருவரை சாட்சிக்கு அழைக்கிறார். அதுதான் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நான் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன், நான் என்ன தவறு செய்தேன் என்று சொல்வதை விட்டுவிட்டு (திரு. க. சுப்பு: தவறில்லை) தவறில்லையென்றால், நன்றி. ஆகவே, அந்தக் கடமையைச் செய்ய முயலுகிறேன், ஒத்தாசை தாருங்கள், ஒத்துழையுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் நிறைய மற்றதைப்பற்றி சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று கருதுகிறேன். சொல்லி நேரத்தை வீணாக்காமல், ஒருவேளை நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியத்தைப் பேராசிரியர் அவர்கள் ஏற்படுத்துவார்களானால், நான் மற்றவற்றிற்கும் பதில் சொல்கிறேன் என்று சொல்லி இந்தக், கண்டனத் தீர்மானத்தைப் பின் வாங்கிக் கொண்டு, விரைவிலே இந்த மன்றத்தின் வேலையை முடித்துத் தரவேண்டுமென்று பேரவைத் தலைவர் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: இந்த மன்றத்திலே 8 மணி நேரம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் பிரச்சனைப் பற்றி பல குறைபாடுகளை உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி எந்த விதமான மென்ஷனும் பண்ணவில்லையே.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்; நினைவுபடுத்தியதற்கு திரு. மாரிமுத்து அவர்களுக்கு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன். நான் நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களுக்குக்கூட, அதைப் போல, விவசாயத் தலைவர்களுக்கு நன்றி கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், மறந்து விட்டேன். காரணம், இவ்வளவு பெரிய போராட்டங்கள் நடைபெறும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்த

1979 நவம்பர் 8] [திரு. எஸ். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நேரத்தில், அவர்கள் போராட்டத்தைப் பற்றியே அறிவிக்காமல் அமைதியாக இருந்தார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, அவர்களுடைய பொறுப்புள்ள தன்மையை நாம் பாராட்டியாக வேண்டும். ஆகவே, விரைவில் நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களையும் மற்ற சங்கத் தலைவர்களையும் அழைத்து மீண்டும் இந்த அரசு பேச்சு வார்த்தை நடத்தும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12—10]

* திரு. க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசின் மீது எதிர்க்கட்சியினர் பலராலும் தரப்பட்ட கண்டனத் தீர்மானங்களின் அடிப்படையில் நான் தந்த கண்டனத் தீர்மானத்தினுடைய வாசகம் ஏறக்குறைய அனைவருடைய தீர்மானங்களின் அடிப்படைக் கருத்தையும் உள்ளடக்கியது என்ற அடிப்படையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, நானும் பேசி, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், உறுப்பினர்கள் பலரும் பேசி, இறுதியாக முதலமைச்சர் அவர்கள் அத்தனை பேர் பேசிய நேரத்தையும் சேர்த்துப் பேசி, அதனுடைய விளைவாக நான் இப்பொழுது எடுத்துக் கொண்ட அடிப்படையான பிரச்னைகளை மறுபடியும் விளக்குவதாக இருந்தாலும் கூட, எவ்வளவு நேரம் விளக்கினாலும் கூட முழு நிறைவு ஏற்படுமா என்று அஞ்சுகிறேன்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் பல்வேறு கொள்கை அடிப்படையான பிரச்னைகளையும் இங்கே தன்னுடைய பதிலிலே பேசினார்கள். அதிலே மிக முக்கியமாக பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கு கல்வித் துறையிலே, உயரிய கல்வித்துறையிலே ஒதுக்கி இருக்கிற இடங்கள் வருமான அடிப்படையிலே, உச்ச வருமான அடிப்படையிலே இருக்கலாம் என்ற விவாதத்தை எடுத்து வைத்தார்கள் ஆனால் அந்த வரம்பு ரூ.9,000 என்று வைக்கப்பட்டிருப்பது காரணமாக கிலருக்குக் குறை ஏற்பட்டிருப்பதை தாங்கள் உணர்வதாகவும் அதை 12,000 என்று ஆக்கலாமா என்று எண்ணிக் கொண்டிருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்கள். ரூ. 12,000 என்று அறிவிக்கப்படுமானால், அதிலே ஏற்படுகிற குறைகளையும் பின்னர் தனித்தனியாக எடுத்து விளக்குகிற ஒரு சந்தர்ப்பம், நிலைமை பின்னால் ஏற்படும்.

நான் குறிப்பிடுவது வரம்புக்குட்பட்ட ஏழை மக்களுக்கு உதவுவதற்கான திட்டங்கள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. அடியோடு வாழ்வு நடத்த முடியாத ஏழைகளுக்கு கைத்தறி ஆடைகள் தருவது போல, அல்லது மிக அதிகம் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவித்தொகை, பென்ஷன் தருவதைப் போல, நொந்து போனவர்களுக்கு உதவுவதற்காக சில திட்டங்களை மேற்கொள்வதைப்போல, சில திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படுவதற்கும், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பு, மக்களுடைய

[திரு. க. அன்பழகன்] [1979 நவம்பர் 8

அடிப்படையான உரிமைக்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது. அதை நான் சொல்லும்போது, வளர்ந்து போன அரசியல் கருத்துக்கள் காரணமாகத் தவறாக உணரப்படக்கூடாது என்ற எண்ணத்தில் நான் சொல்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, நாடாளுமன்ற, சட்டமன்ற தேர்தல்களில் இட ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டியது எப்படிப்பட்ட அடிப்படையான ஒரு உரிமையாக கருதப்படுகிறதோ, இஸ்லாமிய சமூகத்தினருக்கு ஒரு காலத்திலே இட ஒதுக்கீடு தரப்படவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டபோது எந்த அடிப்படையிலே அந்த இட ஒதுக்கீடு கேட்கப்பட்டதோ, இன்றைக்கும் கூட பெண்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று கூறப்படுவது எந்த அடிப்படையிலோ, அதைப் போல ஒரு இன அடிப்படையில் இந்த உரிமை பெறப்பட்டது என்பதை நான் அறிந்த வரையில், எனக்குத் தெரிந்த சமுதாய நீதிக்காக நடைபெற்ற போராட்டங்கள் அடிப்படையில், நான் பழகிய தந்தை பெரியார் அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்கள் அடிப்படையில், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், கம்யூனல் ஜீ.ஓ.வை முதல் முதல் உத்தரவாக வெளியிட்ட நான் அறிந்து பழகிய முன்னாள் அமைச்சர் எஸ்.முத்தையா அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன அடிப்படையில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இது சமுதாய நீதி வழங்குவதற்காக செய்யப்படுகிற பங்கீடு என்ற அடிப்படையில் கம்யூனல் ஜீ. ஓ. என்று தொடங்கப்பட்டாலும் கூட தமிழர்கள், தென்னாட்டு மக்கள், குறிப்பாக அல்லாதார் என்ற பட்டத்துக்கு உரியவர்கள், அந்த அல்லாதார் இல்லாதாராக ஆக்கப்படுகிற நிலைமைக்கு முழுவதும் ஆளாக்கப்படாமல் இருப்பதற்காக, தவிர்க்கப்படுவதற்காக ஒரு இன உரிமைச் சாசனம் என்ற முறையிலே தொடங்கியது தான் என்பதை நீதிக் கட்சி வரலாற்றை எடுத்துப் பார்ப்பவர்களும், திராவிடர் கழக வரலாற்றை அறிந்தவர்களும் உணர்வார்கள்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன அந்தக் கருத்து, தந்தை பெரியார் அவர்கள் சொன்ன கருத்து, ஏழைகளுக்கு வாழ்வு தரப்படுவதற்கு, துன்பப்படுகின்றவர்களுக்கு உதவுவதற்காக செய்யப்படுகிற சம தர்ம வாதத்தை ஒட்டியதே தவிர, சமத்துவ வாதத்தை ஒட்டியதே தவிர, சமூக நியாய வாதத்தை ஒட்டியதே தவிர, பாதிக்கப்பட்ட இனத்திற்குத் தரப்பட்டதன் பாதுகாப்பைக் குறைக்க எந்த நேரத்திலும், தந்தை பெரியார் அவர்களோ, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களோ, அதிலே இப்படிப்பட்ட வருமான வரம்பை வைத்து, அந்த இனத்தைப் பிரிக்கின்ற வகையில், பிரித்துக்காட்ட மற்றவர்களுக்கு வாய்ப்புத் தருகின்ற வகையில் எதையும் கூறியதில்லை.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

இங்கே நான் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். பிற்படுத்தப்பட்ட இனம் மொத்த வலுவை ஒன்று திரட்டுகிற ஒரு ஆற்றலைப் பெறக்கூடிய ஒரு சக்தியாக போட்டியிடுகிற

1979 நவம்பர் 8] [திரு. க. அன்பழகன்]

கட்டத்தில், அவர்களுடைய சக்தியை திரட்ட விடாமல், குறைக் கிற வகையில் இப்படிப்பட்ட வருமான வரம்பை நீங்கள் நிர்ண யித்து இருக்கிறீர்கள்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்களோடு நான் ஏறத்தாழ 25 ஆண்டு காலம் நெருங்கிப் பழகக் கூடிய வாய்ப்புப் பெற்றவனாக இருந் தவன். அவருடைய எண்ணத்தை நான் சொல்கிறேன். பிராம்மணர், பிராம்மணர் அல்லாதார் என்று பேசுவது பிராம்மண சமுதாயத்தில் உள்ளவர்களின் மனதைப் புண் படுத்துமே என்று கருதிய அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இனத்தைக் குறிப்பிட்டு, ஜாதியைக் குறிப்பிட்டு பேசத் தேவையில்லை. பிராம் மணியம் என்று குறிப்பிட்டால் போதும் என்று சொன்னார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எழுதிய 'ஆரிய மாயை' பற்றி அவர் குறிப்பிடுகிறபோது, அது ஒரு கருத்து மாறுபாட்டின் விளக்கம் என்று நீதி மன்றத்தில் வாதாடியிருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திராவிடநாடு திராவிடருக்கே என்னும் முழக்கத்தை விட்டு விட்டபோதிலும், தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்ற பிரிவினை வாதத்தை விட்டுவிட்டபோதிலும், இன உரிமை பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்று மனதார விரும்பினார்கள்.

நீங்கள் யாரோ சொல்கிற சில கருத்துக்களின் அடிப்படையில், ஏழைகளுக்கு உதவி செய்வதாகச் சொல்லிக்கொண்டு, இனத்தின் உரிமையில் இடையில் கோடுபோடுவது என்பது— அது 9000 ரூ. என்று போட்டாலும், 12,000 ரூ. என்று போட்டாலும், 20000ரூ. என்று போட்டாலும், ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்று அல்ல என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் நான் ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஏழைகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமானால், தேர்வுக் கழகத்தில் அமர்கின்றவர்கள், அதற்காக ஒரு சிறப்பு அம்சத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு—ரூரல் பேக்வர்ட்நெஸ்— என்கிற அடிப்படையில்— டாய்லர்ஸ் சில்ரன், மரம் ஏறுகின்றவர்களின் பிள்ளைகள், மீன் பிடித்தொழில் செய்வோர் பிள்ளைகள் என்னும் பிரிவினருக்குச் சிறப்பு அம்சங்களை வகுத்துக்கொண்டு, தொழில் செய்து கொண்டு இருப்பவர்களுக்கு என்று சிறப்பு அம்சம் வைத்துக் கொண்டு, அவர்களுக்கு வாய்ப்பு அதிகம் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்கிற அடிப்படையில், 'இன்டர்வியூ முறையிலேயே, அதைச் செய்யலாம். அதற்காக பேக்வார்ட் கம்யூனிட்டிக்கு என்று ஏற் படுத்தப்பட்ட அந்த அடிப்படை உரிமையில் ஒரு இடைக்கோடு போடாதீர்கள். பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களும் ஒத்துக் கொள்ளும் அளவிற்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் தந்தை பெரியார் அவர்களும் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய, என்னைப் போன்றவரும் மாணவர்களின் உணர் வோடு கலந்து போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு, அதனை தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியும் அன்று ஏற்றுக் கொண்டு, பண்டித,

[திரு. க. அன்பழகன்] [1979 நவம்பர் 8

ஜவஹர்லால் நேருவிடம் முறையிட்டுப் பெற்ற அந்த உரிமையின் அடிச்சுவடே இதனால் அழிக்கப்பட்டுவிடும். இது தேவையில்லாத ஒன்று என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் ஒன்று. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இது குறித்து விவாதத்தில் ஈடுபட்டு இருக்கிற காரணத்தால் நான் அது குறித்துப் பேச வேண்டியிருக்கிறது. வருமான வரம்பு இப்போது வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஒரு குடும்பத்தில் பெற்றோர் பெறுகிற வருமானத்தை வரம்பு என்று கணக்கிட்டு வைக்கலாம். கார்டியன் வருமானம் எப்படி அதற்குள் அடங்கும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. கார்டியன் என்கிற முறையில் யார் யாரோ இருப்பார்கள். பெரிய பணக்காரர்கள் கூட கார்டியனாக இருப்பார்கள். வசதி படைத்தவர்கள் கார்டியனாக இருப்பார்கள். கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் தமது பிள்ளைகளைப் பட்டணத்தில் இருக்கிறவர்களிடத்தில் ஒப்படைத்து இருப்பார்கள். அந்தப் பிள்ளை அன்பழகன் வீட்டில் இருக்கிறான், அன்பழகன் அவனுக்கு கார்டியன். அன்பழகனுக்கு மாதம் 1000 ரூ. வருமானம் வருகிறது என்றால் அந்த ஏழை பிற்படுத்தப்பட்ட மகன் அந்தச் சலுகை பெறமுடியாது போகிறான். அந்த நிலைமை இருக்கக் கூடாது, அது அநீதி. எனவே இது கைவிடப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூன்றாவதாக, அரசு அலுவல்களுக்கு நியமனம் பற்றி குறுப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு பப்ளீக் சர்வீஸ் கமிஷன் ஒரு குறிப்பை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். நான் எதைப் பேசினாலும் என்னுடைய அறிவுக்கு புரிகிற வகையில் ஆதாரங்களைச், சான்று களை தெரிந்து கொண்டு தான் பேசுவது வழக்கம், சுருக்கமாகப் பேசுவதற்காக நான் அதிகமாக ஆதாரங்களைப் படிப்பது இல்லை. இப்போது தமிழ்நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் கொடுக்கிற விண்ணப்ப அறிக்கையில் வெளியிட்டு இருப்பதை நான் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

The total income of the applicant, applicant's spouse or both from all sources.

என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தற்காலிக வேலையில் ஒருவர் இருக்கிறார் என்றால்—அதாவது ஒரு கல்லூரியில் தற்காலிக ஆசிரியராக அவர் 900ரூ. சம்பளம் வாங்குகிறார் -7-8 ஆண்டுகள் வேலைபார்க்கிறார்—அவர் பிற்பட்ட வகுப்பாயினும் அவருடைய உரிமை இழக்கும் நிலை. வருமானம் அப்போது 9000-க்கு மேல் இருக்கிறது. ஆனால் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டால், அல்லது பதவி இறக்கம் செய்யப்பட்டால், அவர் வருமானம் குறைந்து போய் பிற்பட்ட வகுப்பு ஆகிவிடுவார். அதிக வருமானம் வந்த போது அவர் பிற்படுத்தப்பட்ட இனம் என்று கருதப்பட இடமில்லை. உங்கள் ஆணைப்படி

1979 நவம்பர் 8] [திரு. க. அன்பழகன்]

He cannot be considered in the backward community list. ஆனால், வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட உடனே அவனுக்கு வருமானமே போய்விடும். அந்தத் தற்காலிக பதவியிலிருந்தபோது பிற்படுத்தப் பட்ட வகுப்பு என்று விண்ணப்பம் செய்யமுடியாத நிலைமை இருந்ததால், அப்போது உரிமை இல்லை. பதவி இறக்கம் செய்ததின் விண்ணப்பிக்கிற வாய்ப்பு இல்லை. இந்த நிலைமை நீடித்தால் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பு மக்கள் வேலைக்கு உரிமைபெற முடியாது. இதிலே மற்றொன்றையும் நான் விளக்க விரும்புகிறேன்.

இன்னொருவர், அவரும் வேலையில் இருக்கிறார். அவர் மனைவியும் வேலையில் இருக்கிறார். அவர் குறைந்த சம்பளத்தில் இருந்தாலும், மனைவி மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ.750 அல்லது 800 பெற்றால் அல்லது அவர் டாக்டராக இருக்கிறார் என்றால், அவருடைய மகள் பிற்படுத்தப்பட்ட மகன் என்கிற அடிப்படையில் சலுகை கோரி வேலை கேட்கமுடியாது. கணவன் மனைவிக்கிடையே தகராறு இருந்து அவன் வேறு இடத்தில் குடியிருந்து வந்தாலும்—டைவர்ஸ் ஆகவில்லையென்றால் அப்போதும் அவன் மகன் சலுகை கேட்கமுடியாது. ஆகவே, வருமான அடிப்படையில் அது எவ்வளவு ரூ. என்று வைத்தாலும், அல்லது அதிகமாக வைத்தாலும், வருமானத்தை முன் வைத்து பிற்படுத்தப்பட்டவர் என்னும் உரிமை அளிக்கும் முறையில் எதைச் செய்தாலும் அதை நான் ஏற்கத் தயாராக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12—20]

பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினுடைய மொத்த சக்தியை உருவாக்குவதை total collective capacity to outcome the influence of the forward community என்று சொல்லக்கூடிய முறையில் உருவாக்கும் மொத்த சக்தியை, ஆற்றலை இது எப்படி எப்படித் தடுத்துவிடும் என்பதையும் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1951-ம் ஆண்டு கம்பூனல் ஜி.ஒ. கைவிடப்பட நேரிட்ட போது பெரியவர் முத்தையா முதலியார் அவர்களுடன் கலந்து பேசி, தமிழிலே அப்போது எனக்கிருந்த அறிவிற்கு ஏற்ப ஒரு நூல் எழுதினேன். அன்று முதல் இன்றுவரை நான் மேற்கொள்கிற கருத்து நாட்டிற்கு சமதர்மக் கொள்கை வரவேற்கப்பட வேண்டியது. என்றாலும், அதை 'பாக்வர்டு கிளாசஸ்' என்ற பெயரால் உரிமை பெற்றுள்ள இந்த பட்டியலைப்பிரிக்க கொண்டு வந்து சேர்ப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல என்பதேயாகும்.

இன்னும் சொல்கிறேன். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் நிலம் வைத்திருக்கிற சில பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தினர் ஒரு காலத்திலே தங்களுடைய பிள்ளைகளை படிக்க வைக்க மாட்டார்கள். அவர்களுக்கு 12,000 ரூபாய், 15,000 ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. அவர்கள் எல்லாம் இப்போதுதான் தங்களுடைய பிள்ளை

[திரு. க. அன்பழகன்] [1979 நவம்பர் 8

களைப் படிக்க வைத்து, அவர்கள் மருத்துவக் கல்லூரிக்கு8 பொறியியல் கல்லூரிக்குச் செல்லுகின்ற ஒரு கால கட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் வேலை செய்கின்ற ஏழை களுடைய பிள்ளைகளை 7-வது அல்லது 8-வது வகுப்புக்கு மேல் படிக்க வைக்கமாட்டார்கள். ஆகவே, அந்த இரண்டு பேரிலே, ஒரு கிராமத்திலிருந்து, ஒரே பிற்பட்ட சமுதாயத்திலிருந்து ஒரு பிள்ளை படிக்க வரும்போது, பிற்பட்ட வகுப்பு என்ற அந்த உரிமை இருந்தால்தான் அந்த இடத்தைப் பெற முடியும்: அது தடுக்கப்படக்கூடாது.

இன்னொரு இடத்திலே ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியிலே பணி யாற்றும் ஒரு ஆசிரியர் தலைமை ஆசிரியர் ஆக வந்தால், 900 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுவதால், இந்த 750 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் வருகிறது என்பதால் இந்த ஆண்டு ப்ரமோஷன் வேண்டாம்; தன்னுடைய பிள்ளைக்கு பிற்பட்ட வகுப்பில் இடம் கிடைத்தால் போதும் என்று நினைத்து பிரமோஷனை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஏனென்றால் பாக்வர்டு கம்யூனிட்டியில் இடம்பெறும் உரிமை இருந்தால்தான், அதில் வரக்கூடிய இடத்தை தன்னுடைய பிள்ளை பெற முடியும்; இல்லை என்றால், வாய்ப்பை இழந்துவிட நேரும் என்பது நிலைமை.

இன்னும் எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டில் பணியாற்றிய ஒருவர் தன்னுடைய பிள்ளை பாக்வர்டு கம்யூனிட்டி; தாராளமாக மார்க் இருக்கிறது; எப்படியும் இடம் வந்துவிடும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர், பிள்ளைக்கு இடம் கிடைக்காமல் போய் என் கிடைக்கவில்லை என்று அறிந்து கொள்ள ஒருவரைக் காண அவர் காரிலே போகும்போது இருதய துடிப்பு தாக்குதலுக்கு ஆளாக்கி இறந்துவிட்டார். நான் பெயர்களைச் சொல்ல விருப்பவில்லை. இப்படிப்பட்ட கடுமையான ஒரு 'ஷாக்'கை இது சில பேர்களுக்குத் தருகிறது என்பதையும், இதனாலே ஒரு பெரிய சமூக சீர் திருத்தத்தை நீங்கள் நிறைவேற்றிவிடப்போவதில்லை என்பதையும் சமதர்மத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு இது அல்ல வாயிற்படி என்பதை யும், இது தேவையற்றது என்பதையும், இதை எதிர்க்கின்ற ஒரு உணர்வு தமிழ்நாட்டிலே ஒருசாரார் இடத்திலே மிக அழுத்தமாக இருக்கிறது என்பதையும், என்னுடைய அருமை நண்பர் திராவிடர் கழகப் பொதுச் செயலாளர் வீரமணி அவர்கள் வருகிற 26-ந் தேதி சட்ட எரிப்பு முறையிலே, இந்த ஜி.ஓ.வை எரிப்பு நடத்தித் தான் போராடப் போகிறேன் என்று அறிவித்திருக்கிறார் என்ப தையும், ஒருவேளை இது அரசியல் நோக்கத்தோடு இப்படி நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்று நீங்கள் கருதினாலும் கூட, நீங்கள் செய்திருக்கிற காரியம் திட்டவட்டமாக வரவேற்கப்படக் கூடிய காரியம் ஆகாது. மேலும், திராவிட இயக்கத்தினர் ஒத்துக் கொள்ளக் கூடிய ஒன்றாக இல்லை என்பதையும், நீங்கள் எதைச் சொன்னாலும் பாதிக்கப்படக் கூடியவர்கள் எப்படியும் உணர்ச் வசப்படுவார்கள் என்பதையும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இ

1979 நவம்பர் 8] [திரு. க. அன்பழகன்]

இது குறித்து மேலும் பல உதாரணங்களைக் காட்டி எவ்வளவோ பேசவேண்டியதிருந்தாலும், அவைகளுக்கு எல்லாம் பேச நேரம் எடுத்துக்கொள்ளாமல், தேவையானால் நான் நேர் முகமாக விவாதிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இதை அரசாங்கம் வேண்டுமென்று செய்த தாகக் கூட நான் நினைக்கவில்லை. ஆனால் ஒரு ப்ராசிஜர்வ் மெஷர் என்ற தவறான எண்ணத்தில் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப் பாரைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு பாதகமான விதியாகத்தான் இது புகுந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

முன்னேறிய வகுப்பாருக்கோ, பொதுவிலோ கொண்டு வரப் படாத சமதர்மம் பிற்பட்ட வகுப்பாருக்கு ஏன்? தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பாருக்கிடையே புகுத்த முடியாத சமதர்மம் இந்த பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பாருக்கு மட்டும் ஏன்? கல்வித் துறையிலே, சமுதாயத் துறையிலே பின்தங்கிய மக்களைக் கை தூக்கி விடு வதற்காகக் கொண்டு வந்த சட்டத்தில் அவர்களுக்கு 9,000 ரூபாய் வருமானம் எல்லை என்று எல்லைக்கோடு போடுவானேன்? தேவையற்ற, வேண்டாத, விரும்பத்தகாத, நல்ல விளைவைத் தராத, இன்னும் முதலமைச்சர் அவர்கள் சீர்தூக்கிப் பார்த்தால் 9,000-லிருந்து 12,000-க்குப் போனால் அடுத்தவாரம் நிச்சயம் 15,000-க்கு போவார் என்று நம்பிக்கை ஊட்டுகிற, நிலையில் அப்படிப் பிரித்துக்கொண்டு போவதைவிட, வருமானம் குறைந்த அடித்தட்டு மக்களுக்குச் சலுகை காட்ட, உங்களுடைய கமிட்டிக்கு இன்டர்வியூ கமிட்டிக்கு எல்லா வாய்ப்பும் இருக்கிறது. அதற்காக நீங்கள் முறையான வாய்ப்புச் செய்து கொடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நான் ஒன்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். உணவுக்கு உழைப்பு. இன்னும் எத்தனையோ திட்டங்கள் இருக் கின்றன. இனி, கருக்கமாகவே கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்பு கிறேன். (குறுக்கீடு) ஆம். உணவு அளிப்பதற்காக— அவர்கள் உணவுக்கு வழியில்லாதவர்கள், ஆகவே அவர்களிடத்திலே வேலை வாங்குகிறோம். அவர்கள் வேலைக்கு வந்ததற்காக உணவு கொடுக்கிறோம் என்பது வேறு. 'ஃபுட் ஃபார் ஒர்க்'. உணவுக்கு வழி இல்லாதவர்கள் அவர்கள், உணவு அளிப்பதற்காக அவர்களை வேலை வாங்குகிறோம். ஃபுட் ஃபார் வொர்க். ஏதோ உழைப்பவர் களுக்கு உணவு கொடுப்பது நியாயம். அதை நான் தவறு என்று சொல்லவில்லை. மத்திய அரசு அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து. மாநில அரசுகளை நிறைவேற்றச் சொல்லியிருக் கிறார்கள். எல்லா மாநிலங்களும் நிறைவேற்றுகின்றன. தமிழகத்திலும் நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அதிலே சில குறைபாடுகள் இருப்பதை பலரும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் அன்றையதினம் உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள், அந்த உணவுக்குத் தரப்படுகிற அரிசி எவ்வளவு தரக்

[திரு. க. அன்பழகன்] [1979 நவம்பர் 8

குறைவாக இருக்கிறது என்பது அனைத்துத் தரப்பிலிருந்தும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டு, அப்படி எடுத்துக் காட்டியதின் பின்னர், விவாதிக்கப்பட்டதின் பின்னால், அதை சிவில் சப்ளை கார்ப்பொரேஷன் மூலமாக அந்த அரிசினுடைய தரத்தை உயர்த்த என்ன செய்ய முடியும் என்பதை நான் பரிசீலனை செய்கிறேன் என்று ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அந்த அளவுக்கு நான் நன்றி கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால், அதே நேரத்தில் அன்றாடத் தேவையாகும் உணவுப் பண்டங்கள் மக்களுக்கு நியாய விலையில் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக நியாயவிலை கடைகளை பல்வேறு இடங்களில் திறந்திருக்கிறீர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களே தெரிவித்தது போல் 10,500 கடைகளைத் திறந்தார்கள், அந்தக் கடைகளில் விற்பனைக்குத் தரப்படும் பண்டங்களின் தரக்குறைவு பற்றி அவர்கள் தந்த மனுக்களை நான் கையிலே வைத்திருக்கிறேன். அவர்கள் கொண்டு வந்து கொடுத்த உணவுப் பண்டங்கள் என்னுடைய அறையிலே இருக்கின்றன. நான் சட்டமன்றத்திலே அந்த உணவுப் பண்டங்களை கொண்டு வந்து காட்டுவதை விரும்பவில்லை. ஒரு வேளை அவைத் தலைவருடைய அனுமதி பெற்று கொண்டு வந்து காட்டலாம். ஆனால், அனுமதி பெற்றாலும் எத்தனை பொட்டலங்களை காட்டுவது என்ற காரணத்தினால் அவைகளை அறையிலே வைத்திருக்கிறேன். உணவு அமைச்சருக்கு அதை அனுப்பிவைக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். பருப்பு, உளுத்தம் பருப்பு, புளி ஆகிய எல்லா பொருள்களும் மக்கிப் போய், மடித்துப்போய், மண்கலந்து அதுவும், பிளாஸ்டிக் பையில் போடப்பட்டு. தேதி எழுதப்பட்டு, விலை தீர்மானிக்கப் பட்டு, தரப்பட்டிருக்கிறது. அத்தனை பொருள்களும் மிகவும் தரக் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தினால், இந்த நியாய விலைக் கடைகள் 10,500 திறந்தும், ஒரு ஆயிரம் கடைகள் கூட பயன் படுகின்ற நிலைமை இன்று இல்லை. எனக்கு இதிலே எந்தவித அரசியலும் கிடையாது. அரிசி இயல் வேண்டுமானால் உண்டே தவிர அரசியல் கிடையாது. பண்டங்கள் மக்கிப் போயிருக்கிற காரணத்தினால் நியாயவிலைக் கடைகளை நோக்கி யாரும் செல்ல விரும்பவில்லை. அதற்கு மேலும் அவர்கள் தந்திருக்கிற புகார்களும் என்னிடத்தில் இருக்கின்றன. வேண்டுமானால் அமைச்சருக்குத்தருகிறேன். விலை மற்றக் கடைகளைவிட அதிகம் இருக்கிறது. பண்டமும் தரக்குறைவாக இருக்கிறது. அந்தப் பண்டத்தை மாற்றிக் கொடுக்கவும் வழி இல்லாத காரணம், அவைகள் பேக்டு கூட்ஸ் (Packed goods), எல்லாம் பிளாஸ்டிக் பையிலே போட்டு தைத்து தரப்படுகிறது. தரப்படுகிற பொருள்கள் மக்கிப்போன பொருட்களாக. மாவாக மாறிவிட்ட பருப்பு வகைகளாக இருக்கின்றன என்றால், நியாய விலைக் கடைகள் திறந்து என்ன செய்வது? பெயர்தான் நியாய விலைக் கடை பண்டம் அநியாயப் பண்டம். செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே இருந்து 10 கடைகளிலிருந்து பொருள்களை கொண்டு வந்திருக் கிறார்கள். எனவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமையை மாற்றுவதன் மூலமாகத்தான் ஓரளவிற்கு நியாய விலைக் கடை [illegible] பயன்பட முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 நவம்பர் 8] [திரு. க. அன்பழகன்]

அடுத்து, சட்டக் கல்லூரியிலே மாணவர்களைச் சேர்ப்பது என்பதில் இந்த அரசாங்கம் பெரிய தாமதம் ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்த அரசு தீவிரமாக, விறுவிறுப்பாக செயல்படவில்லை என்று சொல்லியபோது, நாங்கள் இயங்குகிற காரணத்தினால் தானே நீங்கள் குறைபேசவாவது முடிகிறது என்று கூடக் கேட்டார்கள். இயங்குவதிலே இருக்கிற குறைகளைச் சொல்வதுதான் எதிர்க் கட்சியினுடைய கடமை. சட்டக் கல்லூரியை 3, 4 இடங்களிலே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்ட பின்னர், இந்த ஆண்டு சட்டக் கல்லூரியிலே மாணவர்களை சேர்ப்பது பற்றி அரசு புதிதாக ஒருமுறை வகுத்து உத்தரவு பிறப்பித்தது. கிராஜுவேட்டாக உள்ளவர்கள், சேருவதற்கு அடிப்படை உரிமை பெற்றவர்கள் என்னும் முறையில் சட்டக் கல்லூரியிலே சேர்ப்பதற்குப் பல்கலைக் கழகத்திலே அடிப்படையான விதி முறைகள் இருக்கிற போது, போஸ்ட் கிராஜுவேட் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு 60, 65 என்று மதிப்பெண்கள் தரவேண்டும் என்றும், வெறும் பட்டப் படிப்பு பி. ஏ.; பி. எஸ்ஸி. படித்தவர்களுக்கு 40, 45 என்று மதிப்பெண்கள் தரவேண்டும் என்றும் அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டு, அந்த மார்க் அடிப்படையிலே அட்மிஷன் என்று சொன்னதன் காரணமாக, நீதி மன்றத்திலே வழக்குப் போடப்பட்டு, அந்த வழக்கை விசாரித்த நீதிபதி, பல்கலைக்கழகம் விதித்திருக்கிற அடிப்டை தகுதிகட்கு மாறாக அடிப்படை விதிமுறைகளை மாற்றி அரசு போட்டிருகிற உத்தரவுகள் ''டிஸ்கிரிமினேட்டிங்'' ஆக அமைந்துவிடுகிற காரணத்தினால், அப்படி போஸ்ட் கிராஜுவேட்ஸ் அல்லது எம். ஏ. படித்தவர்களுக்குத் தரப்படுகிற மார்க் அதிகமாகவும், பி. ஏ. படித்தவர்களுக்குத் தரப்படுகின்ற மார்க்குகள்–இண்டர்வியூ மார்க் அல்லது செலக்ஷன் கமிட்டியினுடைய மார்க்–குறைவாக இருப்பதும் முறையல்ல என்று கருத்துத் தெரிவித்து, தேர்வுக்குழு மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கிற முறையையே செயல் படுத்தலாம் என்று 2 நாட்களுக்கு முன்னாலே தீர்ப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது.

நான் அமைச்சர் அவர்களை கண்டிப்பதாக யாரும் நினைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. இது சட்ட அமைச்சருக்குத் தொடர்புடையதும் அல்ல. கல்வி அமைச்சருக்குத் தொடர்புடையது. ஆனால் எந்தத் துறையாக இருந்தாலும், செயலாளர்கள், ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் அதிகாரிகளைக் கோபிப்பதற்கு வேறு காரணங்கள். நான் கோபிப்பதற்கு வேறு காரணங்கள். அடிப்படையான ஆணைகள் வெளியிடப்படுகிறபோது, பல்கலைக் கழக விதிமுறைகளுக்கு மாறுபடும் போது, ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள், படித்த அதிகாரிகள், இந்த ஆணை விதி முறைகளுக்கு மீறி இருக்கிறது, உத்தரவு போடுவது முறையல்ல என்று சொல்ல முடியவில்லை என்று சொன்னால், காரணம் அரசாங்கத்திலே அவர்களிடத்திலே ஏற்படுத்தியிருக்கிற நம்பிக்கை குறைவா அல்லது அவர்கள் உங்கள் மேல் வைத்திருக்கிற நம்பிக்கை குறைவா? அல்லது அவர்கள் உங்களிடத்திலே

[திரு. க. அன்பழகன்] [1979 நவம்பர் 8

எதையும் சொல்ல முடியாத கட்டாயத்திலே இருக்கிறார்களா? முதலமைச்சர் அவர்கள் வெளியிலே கூட பேசியிருக்கிறார், இங்கேயும் கூடக் கூறினார். 'அதிகாரிகள் நம்பக் கூடியவர்களாக இல்லை, சில பேர்களாவது நம்பத்தக்கவர்களாக இல்லை என்று'.

(பிற்பகல் 12—30)

இன்னும் கூட அதில் எதிர்க்கட்சித் தலைவரை மறந்துவிட்டு பேசுவதில்லை என்னும் முறையில் அவர் சொல்லியிருக்கிறார். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது அவர்கள் தயாரித்துவிட்டுப் போன நிலைமை இது, இதைத்தான் நாங்கள் சமாளிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னதாகப் பத்திரிகைகளிலே பார்த்தேன். அவர்கள் அதை மறுத்து விட்டால் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால் நான் வருத்தப்பட மாட்டேன். அதற்கு மேலாக, அதிகாரிகள் முறைப்படி இயங்க வேண்டுமென்றால் அப்படி இயக்க வேண்டிய பெரிய பொறுப்பு அதற்கான ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தும் கடமை அமைச்சர்களுக்கு இருக்கிறது. அதிகாரிகளிடம் வாதாடுகிறபோது நான் எனக்குத் தெரிந்த அளவில் சட்டம் படிக்காதவனாக இருந்தாலும், எனக்குத் தெரிந்த அளவிற்கு வாதாடிப் பார்த்து சிலயிடங்களில் நியாயம் என்று எனக்குப் பட்டதை வலியுறுத்தியிருக்கிறேன். அதிகாரிகள் வலியுறுத்தும் கருத்துக்களின் நியாயத்தையும் ஏற்றிருக்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அபபடிப்பட்ட முறை வளர்ந்து நம்பிக்கையோடு செயல்படவேண்டும்.

சட்டக் கல்லூரியில் ஜூன் மாதம் விண்ணப்பங்கள் கோரப் பட்டு ஜூலை மாதம் அட்மிஷன்ஸ் முடிக்கப்பட்டு ஆகஸ்ட் மாதத்திலாவது கல்லூரி துவங்கப்பட வேண்டும். அந்தக் கல்லூரி துவங்கியதற்குப் பின்னால் அது ஒய்வு எடுத்துக் கொள்வது என்பது வேறு. ஆனால் கல்லூரி துவக்குவதிலேயே காலங் கடத்தி ஒய்வு எடுத்துக்கொண்டு, இப்போது நவம்பர் மாத மாகியும் அட்மிஷன்ஸ் நடக்கவில்லை என்றால் வருத்தப்படாமல் என்ன செய்வது? மாணவர்கள் போராட்டம் அவர்களின் இயற்கை. அவர்கள் போராடுவது என்பது எல்லாப்பிடங்களிலும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கிற ஒன்று. இப்போதுகூட இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு பச்சையப்பன் கல்லூரி, இன்னும் சில கல்லூரி மாணவர்கள் கோரிக்கைகளை வைத்து ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் சட்டக் கல்லூரியில் அட்மிஷன் கூட அக்டோபர் வரை நடக்கவில்லையென்றால், லா டிபார்ட்மெண்ட், எகுகேஷன் டிபார்ட்மெண்ட், இல்லாக்கா செக்ரட்டரிகள் கல்லூரி பிரின்ஸிபால்ஸ் அவர்களால் வெளியிடப் படும் அரசாங்கத்தின் உத்தரவுகள், ஆகியவற்றால் என்ன பயன்? அந்த உத்தரவும் சட்டப்படி செல்லாத உத்தரவு என்று சொல்லப்படுகிற நிலைமையில் நான் குறைபடுவதற்கு இடமிருக் கிறதா இல்லையா என்று எண்ணிப்பாருங்கள். ஜூலையில் துவங்க

1979 நவம்பர் 8]]திரு. க. அன்பழகன்]

வேண்டியது நவம்பரில்கூட துவங்கவில்லை என்றால் துவங்கிய் தற்குப் பிறகு ஆறு மாதத்தில் நடைபெறுகிற ஆண்டுத் தேர்வு, ஆன்வல் எக்ஸாமினேஷன் எழுதமுடியாத 300 அல்லது 500 மாணவர்களை அது எங்கே கொண்டுபோய்விடும்? அது மொத்தத் தில் கல்வித்துறையை எந்த அளவிற்குப் பாதிக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும், யாருக்காவது ஐயமிருக்குமானால் சட்டக் கல்லூரி மாணவர் சேர்க்கைபற்றி நீதிமன்றத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற கருத்துக்களைப் படித்துக் காட்ட விரும்பு கிறேன்.

"Showing preference merely for possession of higher academic qualification, which was not required for admission under the Regulations of the University could not be equal treatment to all candidates and would amount to discriminataion. Graduates and post-Graduates would have to be treated equally and equal marks should be allotted for their educational qualification."

என்ற கருத்து நீதிமன்றத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது கல்வித் துறையில் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டு. ஒரு வேளை அமைச்சருக்குத் தெரியாமல் இப்படியெல்லாம் நடைபெறுமானால்—நான் மூன்று ஆண்டு களாகச் சட்டக் கல்லூரி பற்றி இங்கே பேசியிருக்கிறேன், டைரக்டரை நியமிக்க வேண்டும் என்று பேசியிருக்கிறேன். ஒரு பத்திரிகை, பல்கலைக்கழகத்தில் இருக்கிற சட்டத்துறை பேராசிரியர் ஒருவரையே இதற்கும் டைரக்டராக நியமிக்கப் படுவதுபோல் தவறான ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருந்தது. ஆகவே அது இன்னும் கூர்ந்து கவனிக்கப்படவேண்டியது என்பதை மட்டும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சட்டக் கல்லூரியில் உள்ள ஆசிரியர்களை எல்லாம் 10 (எ) (1) ஆசிரியர்களாக ஏழாண்டுகள், எட்டாண்டுகள், பத்தாண்டுகளாக வைத்துக் கொண்டிருக்கி றீர்கள். அவர்களை எல்லாம் அரசாங்கம் ரெகுலரைசேஷன் செய்து விடும் என்ற கருத்துப்பட கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் முன்னர் தெரிவித்தார்கள். அது இன்னும் கவனிக்கப்பட வில்லை. இதுவும் கூர்ந்து கவனிக்கப்படவேண்டும்.

அடுத்து நான் தெரிவிக்க விரும்புவது என்னவென்றால், இங்கே பேசும்போது, எழுப்பப்பட்ட பிரச்னையையொட்டித்தான் நான் பேசலாம் என்ற அடிப்படையில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன், எலக்ட்ரிஸிட்டி போர்ட் நிர்வாக சம்பந்தமாக அண்மையில் உலகத்திலுள்ள பல நாடுகளில் இருந்து டென்டர்கள் கோரப் பட்டு அவர்கள் தந்திருக்கிற டென்டர்கள் ரூ. 30 கோடி, ரூ. 31 கோடியிலிருந்து தொடங்கி ரூ. 47 கோடி வரை பல்வேறு நாடு களிலிருந்து வந்துள்ளன. அதில் நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்ட டென்டரில் உள்ள நியாயம் என்ன?

[1979 நவம்பர் 8

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டக் கல்லூரி தேர்வு முறையில் இன்டர்வ்யூ செய்து மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதை விட்டு, நாம் மார்க்ஸையும் அவர்களுடைய 'எக்ஸ்ட்ரா கரிகுலர் ஆக்டிவிட்டீஸ்' யையும் வைத்து மாணவர்களைத் தேர்வு செய்வது என்றால் வேறு பல பிரச்னைகளுக்கு இடமளிக்காது என்ற வகையிலும் கூடுதலாக இரண்டு கல்லூரிகள் நாம் ஆரம்பித்திருக்கிற காரணத்தாலும் ஆங்காங்கிருக்கிற மாணவர்களுக்கு கோவை கல்லூரி என்றால் அந்த வட்டாரத்திலுள்ள மாணவர்களுக்கும், திருச்சி கல்லூரி என்றால் அந்த வட்டாரத்திலுள்ள மாணவர்களுக்கும், மதுரைக் கல்லூரி என்றால் அந்த வட்டாரத்திலுள்ள மாணவர்களுக்கும், சென்னை என்றால் இந்தப் பகுதியில் உள்ள மாணவர்களுக்கும் பரவலாகக் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பினை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதால் நாம் ஒரு மாறுதலைச் செய்ய விரும்பினோம். நாம் செய்த ஒரு மாறுதல் பி. ஏ. படித்தவர்களுக்கு இவ்வளவு மார்க்ஸ், அதற்கு மேல் அவர்கள் எம். ஏ. படித்திருந்தால் அதற்கு இவ்வளவு மார்க்ஸ் என்று நாம் சொன்னோம் இன்றைக்கு நீதிமன்றத்தில் அவர்கள் தவறு என்று சொல்லியிருப்பது பி. எல். க்கு பி. ஏ. படித்தால் போதும் என்று இருக்கிறது பல்கலைக் கழக விதிகள். பி. ஏ. படித்தால் போதும் அல்லது பி. எஸ்ஸி. படித்தால் போதும் என்று சொல்லும்போது எம். ஏ. க்கு ஏன் நீங்கள் மார்க் போடுகிறீர்கள், இதைத்தான் நீதிமன்றம் சொல்லியிருக்கிறது. ஆகவே நாம் முறையை மாற்றியது ஒரு நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் இதை சென்ட்ரலைஸ் செய்து நாம் எல்லா மாணவர்களுக்கும் ஒரேயிடத்தில் தேர்வு முறை செய்கிறபோது இடங்கள் பரவலாக கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக, இதை ஆர்ட்ஸ் காலேஜில் நடப்பதுபோல் அந்தந்தப் பகுதிகளில் நடக்குமானால் அந்தந்தப் பகுதி மாணவர்களுக்கு முறையாகக் கிடைக்கும், நாம் இங்கிருந்து கொண்டு சரியாகக் கண்காணிக்க முடியும் என்ற முறையில்தான் இந்த மாறுதலைச் செய்திருக்கிறோம்.

ஆகவே நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் நாம் செய்தோம். இப்போதுகூட நாம் போட்டிருக்கின்ற முறையில் இன்டர்வியூ வேண்டும் என்று சொன்னதாக மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் சொல்லவில்லை. எக்ஸ்ட்ரா கரிகுலர் ஆக்டிவிட்டீஸ்-க்கு மார்க்குகள் போடுவதில் கொஞ்சம் வேறுமாதிரியாகப் போடவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னிடத்தில் முழுத் தீர்ப்பும் வரவில்லை. வந்தால் அதைப் பார்த்து அதற்கான மாற்றங்களைச் செய்ய இருக்கிறோம்.

இன்னொன்று இப்போது டைரக்டராக போட்டிருக்கின்றவர் கூட டிஸ்டிங்க்ஷ் ஜட்ஜ் அளவில் உள்ளவரைத்தான் போட்டிருக்கிறோம். சட்டப் பேராசிரியரை வைத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. அவர்களும் இதில் கவனம் எடுத்துக்கொண்டு செய்திருக்கிறார்கள்.

1979 நவம்பர் 8] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

நாட்கள் கடந்து போவதற்குக் காரணம் ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக்கூட சொல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. கல்லூரி ஆசிரியர்கள், வேலை நிறுத்தத்தின் காரணமாக பரீட்சைகள் தேர்வுகள் தள்ளிப்போய், முடிவுகள் வெளியாவது தள்ளிப்போய் விட்டது. இப்படி ஒன்றன்பின் ஒன்றாக செயின் ரீஆக்ஷனாக தள்ளப்பட்டு வருகிறது. இப்படி வேலை நிறுத்தமும் ஒரு காரணமாக இருக்கிறது. எங்களுக்கு இருக்கின்ற ஒரு ஆசை அடுத்த ஆண்டிலிருந்தாவது மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல் அதை ஒரு நிர்வாக நடவடிக்கையாக சாதாரணமாக அமைச்சர்களுடைய தலையீடு இல்லாமல் இங்கேயுள்ளவர்களின் தலையீடு இல்லாமல் அங்கேயிருக்கின்ற கல்லூரித் தலைவர்களே உடனடியாக விண்ணப்பங்களைப்பெற்று உடனடியாக மாணவர்களைச் சேர்த்து விரைவாக கல்லூரிகளைத் திறந்து நடத்த வேண்டும் என்பதுதான்.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, இதற்கு விரிவாக பதில் சொல்ல முடியாது. ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். போஸ்ட் கிராஜுவேட் படித்தவர்களுக்கு அதிகமாக மார்க் கொடுக்க வேண்டும் என்னும் முறை வருகிறபோது 500 விண்ணப்பங்கள் இருந்து, அதில் 200 பேர்கள் எடுப்பதாக இருந்தால் 200 பேர் போஸ்ட் கிராஜுயட் படித்தவர்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கு அதிகமாக வாய்ப்பு ஏற்படும். கிராஜுயட்களுக்கு வாய்ப்பே இல்லாமல் போய்விடும். இது ஒரு விதத்தில் அநீதி இழைப்பதற்குக் காரணமாகக் கூடும். ஆகவேதான் இந்த முறை தவறு என்று எடுத்துக் காட்டினேன்.

ஆனால் பொதுவாக அரசாங்கம் வேகமாக இயங்கவில்லை என்று சொல்கிறபோது, கல்வித் துறையிலேயே மற்றொரு அடையாளமும் காட்ட நேரிடுகிறது. பாலிடெக்னிக் ஆசிரியர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு பொறியியல் கல்லூரியில் பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களோடு சம தகுதியிருக்குமானால் சம ஊதியம் தருவதாக இதே சட்ட மன்றத்தில் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் எப்படியோ தரப்படாததின் காரணமாக பாலிடெக்னிக் ஆசிரியர்கள் இப்போது 20, 30 நாட்களாக வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இதைக் காட்டுவது இது உதாரணத்திற்காக, சொல்லப்பட்டது சொல்லியபடி செய்யப்பட்டிருக்குமானால் இந்த வேலை நிறுத்தங்கள், போராட்டங்கள் தவிர்க்கப்பட்டு இருக்கும். அரசாங்கப் பணிகளில் பேராசிரியர்களுக்கு தரப்படுகிற ஊதியத்தில் சமத்துவம் தரப்பட்டு துணைப் பேராசிரியர் அல்லது ட்யூட்டர், டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர் ஆகிய நிலையில் உள்ள தகுதியுள்ளவர்களுக்கு சம ஊதியம் தரப்படாததின் காரணமாகப் போராட்டம் நடைபெறுகிறது. அவர்கள் தந்திருக்கிற வேண்டுகோளை வேண்டுமானாலும் அளிக்கிறேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [1979 நவம்பர் 8

அதைப்போல கலைக்களஞ்சியம் உருவாகின்ற முயற்சியில் சில குறைபாடுகள் ஏற்பட்டன. அதைப்பற்றி நான் சென்ற மார்ச் மாதத்திலேயே பேசினேன். அதை அரசாங்கமே பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு நடத்தலாம். முதலமைச்சர் அவர்களே அதற்கு 3 இலட்சம், அல்லது 5 இலட்சம் நிதி ஒதுக்குவதாக ஈரோட்டில் தெரிவித்ததாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி தெரிவித்திருந்த நிதி உதவி அடிப்படையில் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு ஏதேனும் குறைகள் இருக்குமானால் அவற்றைக் களைந்து தொடர்ந்து அங்கு பணி நடைபெற வழிகாண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிச்சயமாக கவனிக்கப்படும் என்று எதிர் பார்க்கிறேன். அமைச்சர் திரு. அரங்கநாயகம் அவர்கள் வேகமாக செயல்பட்டு ஆறுமாதம் ஆகிறது. அதன் காரணமாக சிறுவை மோகனசுந்தரம் அவர்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கலைக்களஞ்சியத்தை தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் என்ற ஒரு அமைப்பு நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் பணத்தை தந்து கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் இந்தப் பொறுப்பை நம்மிடத்தில் ஒப்புவிப்பார்களேயானால் நிச்சயமாக அரசு அதை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்று நடத்தத் தயாராக இருக்கிறது.

*திரு. க அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, ஒரு நிர்வாகம் ஒரு பொதுக் காரியததை மேற்கோண்டு அதை ஒழுங்காகச் செய்யாமல் அலுவலர்களை வீட்டுக்கு அனுப்புகின்ற நிலைமை ஏற்படுமானால், அரசாங்கமே அதற்கு நிதி கொடுக்கின்ற காரணத்தால்–நிதி கொடுக்காத அரசாங்கமாக இருந்தால்–அதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று சொல்லிவிடுவேன். நிதியையும் அளித்துக்கொண்டு இருக்கின்ற நிலைமையில், இதற்கான பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வது நன்மையாகும். அதிலும்உலகத் தமிழ்மாநாடு நடத்தப்போகிறோம் அடுத்த ஆண்டு என்றெல்லாம் சொல்லுகிறபோது, அதில் இருக்கின்ற பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதாக இருந்தால் ஏறத்தாழ 10, 12 பேர்கள் வேலையில்லாமல் ஆகியிருக்கிற நிலைமை, வேதனைகள் எல்லாம் தீரும். மேலும் நிதி வரவு விஷயத்தில் சில ஐயறவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதை நான் ஒரு குற்றச்சாட்டாகப் பேசாமல், அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதில் நீங்கள் தீவிரமாக இருக்கவேண்டும் என்பதை நினைவூட்டவே விரும்புகிறேன்.

அதே போல், முதல் நிலையில் உள்ள மருத்துவக் கல்லூரி பேராசிரியர்கள், சென்னையில் இருப்பது தவறு என்று எப்படியோ ஒரு கருத்து ஏற்பட்டு அதன் காரணமாக ஒரு உத்தரவு போடப்பட்டு, ஏறத்தாழ 40 பேர்கள், 30 ஆக இருக்கலாம் மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் வெவ்வேறு பகுதிகளுக்கு மாற்றப்பட்டனர். அந்த உத்தரவை சில டாக்டர்கள் என்னிடத்தில் கொண்டு வந்து காட்டினார்கள், கட்டாயம் இந்த

1979 நவம்பர் 8] [திரு. க. அன்பழகன்]

இடத்தை விட்டு, உடனடியாக அங்கு போய் வேலையில் சேர வேண்டும். இடையிலே நீங்கள் விடுமுறை பெறுவதாக இருந்தால் அதற்கு அனுமதி கிடையாது. அந்த அளவுக்கு கட்டாயமாக உத்தரவாகப் போடப்பட்டு, அதைப்பற்றிப் பலராலும் பேசப் பட்டு, பின்னர் ஒரு வாரத்திற்கெல்லாம் அது கைவிடப்பட்டது.

[பிற்பகல் 12—40]

நான் அவர்களை மாற்ற வேண்டுமென்று வாதிடுகிறவன் அல்ல. மாற்றவேண்டிய நிலைக்கு உரியவர்களை மாற்றுவதில் குறுக்கிடுபவனும் அல்ல. ஒரு அரசாங்கத்திலே இப்படிப்பட்ட ஒரு திடீர் உத்தரவுபோல உத்தரவு பிறப்பிப்பதும், அதற்குப் பின்னர் அந்த உத்தரவு கைவிடப்படுவதும், அந்த டாக்டர்கள் முதலில் வேதனைப்படுவதும், அதற்குப் பின்னர் அரசாங்கத்திற்கு சமாதானம் சொல்லி, தங்கள் நியாயத்தை ஏற்றுக் கொண்டு விட்டார்கள் என்று பேசுவதும் ஆகிய இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் அவ்வளவு நல்லதல்ல. மருத்துவமனையே இல்லாத ஒரு ஊருக்கு ஒரு டாக்டர் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். இதுபற்றி விவரத்தையும் நான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் : மருத்துவர்கள் மாற்றப்பட்டார்கள். வருடத்தின் இடையிலே இருப்பதால், அவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்றும், ஆண்டின் தொடக்கத்திலே இருந்தால் பரவாயில்லை என்றும் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்கத் தான், அந்த உத்தரவு இடைக் காலத்தில் நிறுத்தப்பட்டு இருக்கிறதே தவிர, ரத்து செய்யப் படவில்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்களாவது கவனித்து இந்த உத்தரவு போட்டிருப்பதன் அடிப்படையே தவறு என்பதை அவர்கள் ஆராய்ந்து பார்த்து முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாற்றுவதும், மாற்றாததும் உங்கள் அரசாங்கத் தினுடைய அதிகாரம். ஆனால், என்ன

'Basis of approach towards transfer of Senior doctors from No. 1. General Hospital, 2. Stanley Hospital 3. Madurai Hospital to other hospitals, and other taluk hospitals.'

என்ற இந்த முறையை எப்படி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை மருத்துவக் கல்வித் துறையின் அடிப்படையிலே பரிசிலித்துப் பார்த்து, இந்த உத்தரவு தேவையானதா, கூடாதா என்பதை எண்ணிப் பார்த்து இதிலே மறு பரிசிலனை செய்து முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் சொல்ல வேண்டுமானால், முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு மிகப் பெரிய டாக்டர்கள் சிலபேராவது நண்பர்களாக இருப்பார்கள், அவர்களிடத்திலே பேசி, அந்த நிலைமைகள் எப்படி எப்படி

[திரு. க. அன்பழகன்] [1979 நவம்பர் 8

உருவாகும் மாணவர்கள் நலனை, பொது மக்கள் நலனைப் பாதிக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், கோயம்புத்தூர் பகுதியிலே உள்ள ஒரு டாக்டரை மாற்றினார்கள், இன்னொருவரை அந்த இடத்தில் போடவேண்டும் என்ற ஆர்வம் ஏற்பட்டபோது, அவர் எந்த ஊருக்கு மாற்றப் பட்டார் என்றால், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள கீரனூர் என்ற ஏதோ ஒரு ஊருக்கு மாற்றப்பட்டு, அந்த ஊருக்கு போனால் மருத்துவ மனையே இல்லை என்று அவர் எழுதி.— மருத்துவ மனை இல்லாத ஊருக்கு மாற்றப்பட்டார் அதற்குப் பின்னர் அந்த ஊர் எங்கே இருக்கிறது என்று கேட்டு, வேறொரு மாவட்டத்தினுடைய பெயருக்கு பதிலாக அந்த மாவட்டத்தின் பெயர் போடப்பட்டிருந்தது என்று சொல்லப்பட்டது இப்படி பல பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. இதிலே அதிகமாக நான் தீவிரம் காட்ட விரும்பவில்லை. எந்த நிர்வாகத்திலும் சில குறைகள் ஏற்படுகின்றது; ஆனால் பொறுப்போடு செயலாற்றும் தன்மை குறைவாக இருக்கின்றது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: பெயர் தவறாகப் போய், அந்த ஊருக்கு டாக்டர் போய் இறங்கி, அந்த ஊரில் அந்த ஆஸ்பத்திரி காணாமல் திகைத்துப்போய், அதற்குப் பிறகு இன்னொரு ஊருக்கு மாற்றப் பட்டதாகச் சொன்னீர்கள். அந்த ஊரில் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறதா?

(சிரிப்பு)

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஊரில் ஆஸ்பத்திரி அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கிறதே தவிர, ஆஸ்பத்திரி ஏற்படவில்லை. ஏனென்றால், அந்த இலாகாவில் ஆஸ்பத்திரியிலே இருக்கவேண்டிய சில பேர்கள் எழுதுகிற காரணத்தினால், இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்று பார்த்தால் அவ்வளவு திருப்தியாக இருக்காது. ஆகவே, நான் சொல்ல வில்லை.

அடுத்து நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொள்கைகளை விளக்குகின்றபோது, இந்த அரசாங்கம், அரசாங்கம் நடத்துவதற்கு மேற்கொள்ளுகின்ற எந்தக் காரியத்திலும் கட்சிக் கண்ணோட்டம் கூடாது என்று தெரிவித்தார்கள். அதுதான் நம்மாலே முடிந்த வரையில் முயற்சிக்கவேண்டிய காரியம். கட்சியினுடைய பின்னணியிலே இருந்து, பிணைப்பிலிருந்து நம்மை விடுவித்துக் கொள்ள முடியாது. அதே நேரத்தில் கட்சிகள் ஆட்சியை ஆக்கிரமித்து கொள்ள இடம் தரவும் கூடாது. நம்மாலே முடிந்த அளவுக்கு இதிலே பொது நோக்கத்தோடு செயல்பட வேண்டும்.

1979 நவம்பர் 8] [திரு. க. அன்பழகன்]

சென்ற முறை நான் பேசுகின்றபோது பல்வேறு விதமான கூட்டுறவு அமைப்புகளுக்கு, பல்வேறு விதமாக பொதுமக்களுக்கு கடன் கொடுக்கக்கூடிய அமைப்புகளுக்கு அறநிலையங்களுக்கு, வேறு மற்றவைகளுக்கெல்லாம் யாரையுமே இதுவரையிலும் நீங்கள் பொறுப்பாக நியமிக்கவில்லை, பொதுமக்களுடைய பிரதிநிதிகள் அதிலே இடம் பெறவேண்டும். ஆளும் கட்சிக் காரர்கள் இடம் பெற்றாலும்கூட, அப்படி இடம் தரவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அடியோடு புறக்கணிக்கப்பட்ட இந்த துறைகளைப் பற்றி நான் இங்கே எடுத்துச் சொன்னேன். அதற்குப் பின்னர் பத்திரிகைகளைப் படித்துப் பார்க்கும்போது, பல்வேறு அமைப்புகளுக்கு பலர் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாக படித்துப் பார்த்தேன். அப்படி படித்துப் பார்த்த பிறகு' இன்னொரு செய்தியையும் படித்துப் பார்த்தேன், காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய, அர்ஸ்காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவராக இருக்கின்ற திருமதி அனந்த நாயகி அம்மையார் கூட்டுறவுத் துறை, மார்க்கெட்டிங் சொசைடி, அறநிலையங்கள், காதி போர்டு போன்றவைகளுக்கு அண்ணா தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். அப்படி நியமிப்பதில், பல்வேறு கட்சிகள் பெற வேண்டிய பிரதிநித்துவம் அடியோடு புறக்கணிக்கப் பட்டிருக்கிற காரியமாகும், இது ஜனநாயகத்திற்கு முரணானது என்று சொல்லிவிட்டு, தி.மு.க. ஆட்சி நடத்தியபோது, இதையே குறையாக இன்றைக்கு ஆளுங் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் சொன்னார்கள் அதைத்தான் இவர்களும் செய்கிறார்கள் என்று திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள்.

இன்னும் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தைப் பற்றி ஒரு பத்திரிகையில் வந்த செய்தி இது. ஐந்து உறுப்பினர்கள் கொண்ட அட்வைசரி போர்டுக்கு டிஸ்ட்ரிக் கோவாப்பரேடிவ் யூனியன் ஸ்பெஷல் ஆபீசருக்கு ஆலோசனைகூற நியமிக்கப்பட்ட அட்வைசரி போர்டுக்குத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்ட ஒருவர் பெயர் இனியன். "பார்மர் ஸ்டூடன்ட் லீடர் ஆப் ஏ.ஐ.ஏ.டி.எம்.கே. லா காலேஜ்" என்று இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் குறிப்புத் தந்திருக்கிறார்கள். கூடவே கூடாது என்பதல்ல. எல்லாமே அப்படி இருக்கக் கூடாது. நீங்கள் சொன்ன கொள்கையின்படி, முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன கொள்கையின்படி இது ஏற்றதுதானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

'மக்களைச்சந்திக்கச் அஞ்சுகிறார்கள்' என்று நான் சொன்ன வார்த்தைகளை வைத்துக்கொண்டு பொதுமக்களைச் சந்திக்க அஞ்சுவதாகச் சொன்னதாக நினைத்துக் கொண்டு பதில் சொல்கிறார்கள். சிலர் ஊர்வலமாக வருகிறார்கள். சிலர் கோரிக்கை விண்ணப்பங்களைத் தர விரும்புகிறார்கள். இப்படி வருகிறவர்களிடமிருந்து அந்த விண்ணப்பத்தை ஏற்றுக் கொண்டு கலந்து பேசி அவர்களை அனுப்பினால் அவர்களுக்கு ஒரு நிறைவு ஏற்படும். நான்கு நாட்களுக்கு முன்னால் கூட கட்டிடத் தொழிலாளர் சங்கத்தைச்

[திரு. க. அன்பழகன்] [1979 நவம்பர் 8

சேர்ந்தவர்கள் 405 பேர் ஊர்வலமாக வந்தார்கள் அவர்களுடைய குறை எல்லாம், சிமெண்ட் விலை ஏறியிருக்கிறது, செங்கல் விலை ஏறியிருக்கிறது, அதனால் தங்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, அந்த விலைகளைக் கட்டுபடுத்துவதன் மூலமாக அன்றாடம் கூலி வாங்கும் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை அமைச்சர்கள் யாராவது சந்தித்திருக்கலாம். அமைச்சர்களுக்கு அடுத்தபடியாக அமைச்சுச் செயலாளர்கள்இருக்கிறார்கள்; அவர்களில் யாராவது அவர்களிடம் சென்று அவர்கள் கொடுக்கின்ற விண்ணப்பத்தை ஏற்றுக் கொண்டு வந்தால், குறை நீங்காவிட்டாலும் கூட, சொல்ல வேண்டியவர்களிடத்தில் சொல்லிவிட்டோம் என்ற திருப்தியாவது அவர்களுக்கு ஏற்படும். இதைத்தான் மக்களை சந்திக்க அஞ்சுகிறார்கள் என்று நான் சொன்னேன். அப்படிச் சந்திக்காத காரணத்தால் தேவையில்லாத நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. நாலைந்து பேர் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் வைக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை இன்னும் வெளியில் விடவில்லை. என்று சொல்லுகிறார்கள். அன்றாடக் கூலி வேலை தேடவாவது விட்டு விடுங்கள். மொத்தக் கூலி வேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு தொழிலாளி கைதாகி சிறையில் வைக்கப் பட்டார். அதைக் கேள்வியுற்று நம்பி வாழ்கிற அவருடைய மனைவி இறந்து போய்விட்டார். அதற்காக மட்டும் அரசைக் குற்றம் சொல்லவில்லை. நிலைமை எங்கே போகிறது என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன்; எவ்வளவோ பிரச்சனைகள் வருகிற போது உடனே பார்க்க வேண்டியவர்களை, சந்திக்க வேண்டியவர்களைச் சந்திக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் இதற்கு முன்னால் ஊர்வலமாக வந்து அவர்கள் கொடுத்த பெட்டிஷனை வாங்கி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு முறை அவர்கள் ஊர்வலமாக வந்தபோது பாரிஸ் கார்னரில் நானே காரை நிறுத்தி அவக்களைச் சந்தித்து அவர்கள் மனுவைப் பெற்று அதுவும் பரிசீலனை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இந்த சம்பவத்தை பொறுத்தவரை அமைச்சரைப் பார்க்க வேண்டுமென்று யாரும் சொல்லவில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்; அப்படிச் சொல்லியிருந்திருந்தால் நிசசயமாக நான் பார்த்திருப்பேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக மக்களுடைய பல்வேறு பிரச்சினைகளில் அமைச்சர்களைப் பார்க்க வருகிறார்கள். அதை நான் வரிசையாக எடுத்துப் படிக்கத் தேவையில்லை. அப்படிப்பட்ட அணுகுமுறை வரவேண்டும். ஆர்வத்தோடு பிரச்சினைகளைச் சந்திக்க முன்வரவேண்டும். பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியாவிட்டாலும் ஓரளவு கட்டுப்படுத்தி நிறுத்தலாம். பிரச்சினைகள் வளர்ந்த பிறகு ஏற்படும் [illegible] நல்லதல்ல, நாட்டுக்கும் நல்லதல்ல, தேளை

1979 நவம்பர் 8] [திரு. க. அன்பழகன்]

யானதும் அல்ல. 'தான்எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் தீர்த்து விட்ட அமைச்சர் என்று யாரும் தயவு செய்து கருதவேண்டாம். ஒரு அமைச்சர் தம்மைச் சந்திக்க வந்த 30 பேரைச் சந்தித்தார். எல்லோரையும் ஒன்றாக நிறுத்தி வைத்தார், எல்லோரையும் சேர்த்து ஒன்றாகக் குறை என்ன என்று கேட்டார். எல்லோரும் எழுந்தார்கள், சொன்னார்கள். குறை வேண்டும் கடிதங்களைக் கொடுத்து விட்டுச் செல்லுமாறு கூறி அனுப்பி விட்டார். ஆதாரம் இருக்கிறது. பிரச்சனைகளில்-புண்ணுக்கு மருந்து போடா விட்டாலும், மருந்துக் கடையில் சென்று இந்த மருந்தை வாங்கிக் கொள் என்று சொல்ல டாக்டர்களுக்குத் தெரிய வேண்டும். இந்த நிலைமையில் அமைச்சர்கள் பிரச்சனைகளைப் புரிந்துக் கொள்ளாமலே வரர்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசியவற்றில் நான் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன், காவல் துறை மற்ற மாநிலங்களைவிட ஒரளவு சிறப்பாகக் கடமையாற்றுகிறது என்று சொன்னார்கள். அதிலே எனக்கு மாறுபாடு இல்லை. ஒரு சில ஆண்டுகட்கு முன்பு மற்ற மாநிலங்களைவிட எவ்வளவு உயர்வாக இருந்தது நம் முடைய காவல் துறை, அப்படிப் பணியாற்றிய காவல் துறை, இன்றையநிலை எந்த அளவுக்குத் தரம் கீழே இறங்கியிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இது தொடர்ந்து கீழே போகக்கூடாது என்பதிலே முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அக்கறை இருக்கத்தான் செய்யும். காவல் துறையினர் நடத்தும் போராட் டத்தை விரைவாகக் கைவிடச் செய்வது, போராட்டம் தேவை யில்லை என்று உணரச் செய்யும் வகையில் சமாதானமாக நல்ல முடிவுக்கு வரச் செய்வது அத்தியாவசியமான ஒன்று. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரை போராட்டம் நீடிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள் நாங்கள் அல்ல என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 12-50]

போராட்டம் நடக்கின்றபோது பிரச்சினையை எடுத்துச் சொல்கிற கடமை எங்களுக்கு ஏற்படுகிறது. போராட்டத்தைத் தீர்ப்பதற்கு ஆலோசனை சொல்கிற ஒரு எண்ணத்தோடு நாங்கள் சொல்ல விரும்புவது, எவ்வளவு விரைவிலே அவர்களை அழைத்துப் பேசி முடிவெடுக்கலாமோ அவ்வளவுக்கு நல்லது. சில நேரங்களில் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வலியுறுத்துவதற் காக முரண்பட்ட மனப்பான்மையை வளர்த்துக் கொள்கிற ஒரு நிலைமை வருகிறது அப்படி முரண்பட்ட மனப்பான்மையாலே, ஜாமீனிலே வெளியே போனால் நம்முடைய கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஜாமீனிலே போகக் கூடாது என்ற எண்ணம் காவல் துறையினரிடத்திலே ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஜூடிஷியல் அப்ரோச், ஜூடிஷியல் என்று கூட நான் சொல்ல வில்லை, ஜூடிஷியல் என்ற முறையிலே அவர்களிடத்திலே அக்கறை

[திரு. க. அன்பழகன்] [1979 நவம்பர் 8

நமக்கு இருக்கிறது என்பதைக்காட்டுவதற்காக விரைவில் போராட்ட உணர்விலிருந்து அவர்களை விடுவிக்க சிறையிலிருந்து விடுதலை செய்வதற்கு நீங்கள் முன்வரவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கருதுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

என். ஜி. ஓ.க்கள் போன்றவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் அதனால் அரசினுடைய கடமைகள் கெட்டுவிடும் என்பதற்காக அப்படிக் கெடாமல் இருப்பதற்காக வேலையில் சேர படித்த இளைஞர்கள் தயாராக இருங்கள் என்று தான் நான் சொன்னேன் என்று முதல்வர் சொன்னார். நான் தயாராக இருக்கிற இளைஞர்களுடைய பட்டியலை முதலமைச்சருக்குத் தருகிறேன். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே தமிழ்நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்த 2 ஆயிரத்திலிருந்து 3 ஆயிரம் வரையிலான படித்தவர்கள் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டவர்கள் இன்னும் வேலையில் சேர்க்கப்பட வில்லை. 'கேன்டிடேட்ஸ் செலக்டட் பை பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ஹேவ் நாட் எட் பீன் கிவன் அப்பாயின்மென்ட்ஸ்' அவர்கள் இன்னும் ஏக்கத்தோடு எதிர்ப்பார்த்துக் கொண்டுள்ளனர். திரு மாரிமுத்து அவர்கள் பேசும்போதுகூட மிக முக்கியமாக அதை இங்கே வலியுறுத்திப் பேசினார்கள் முதல்வர் கூறிய கருத்தின்படி செயல்பட்டால்கூட முதலிலே அந்த மூவாயிரம் பேர்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்ட பிறகுதான் மற்ற இளைஞர்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இளைஞர்களைக் கைவிட்டுவிடாதீர்கள் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டிய கடமை இடையிலே ஏற்படுகிறது.

தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகளில் அரசாங்கத்தினுடைய நல்ல எண்ணத்தை காட்டவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்ட அவசரச் சட்டத்தை, வேலை நிறுத்தத் தடைச் சட்டத்தைக் கைவிட்டுவிடுகிறோம் என்று நேற்றும் இன்றும் முதலமைச்சர் தெரிவித்தார். நீங்கள் கைவிட்டு விடுவதை நான் வரவேற்கிறேன். இன்னும் ஒரு முறை அதிலே கை வைக்கிற வேலை, மறுபடியும் அதைக் கொண்டுவருகிற மனப் பான்மை ஏற்படக் கூடாது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அத்தகைய முறை தொழிலாளர்களுடைய உரிமையைப் பறிப்பதாகக் கருதப்படுகிற காரணத்தால் அது தேவையில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல் தொழிற் சாலைகளை மூடிவிடலாம். கதவடைப்புச் செய்யலாம் என்பதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட ஒரு சட்டத்தையும் கைவிடுவதாகத் தெரிவித்ததை நான் வரவேற்கிறேன். இதன் மூலம் தெரிவிக்கப்படுகிற அதே நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே சேஷசாயி தொழிற்சாலையிலே பணியாற்றுகின்ற 750 தொழிலாளர்கள் சிறையில் உள்ளனர். எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் அதிலே கோட்டா இருக்கிறது. எந்தக்

1979 நவம்பர் 8] [திரு. க. அன்பழகன்]

கட்சியும் விடப்பட்டிருக்காது. அந்த 750 தொழிலாளர்களை விடுதலை செய்ய வழிசெய்வதோடு அந்தப்போராட்டத்தை பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்ப்பதற்கான ஒரு வல்லமையும் தமிழ்நாடு அரசுக்கு இல்லாமல் போகாது. அந்த வல்லமை இருக்கிற நிலையில் அதைப் பயன்படுத்துகிறபோதுதான் முதலமைச்சரின் எண்ணத்தை, நோக்கத்தை அது உறுதிப்படுத்துவதாகும். நான் கூறுவது தொழிற்சாலை அதிபருக்குத் துணையாக யாரோ சில தொழிற்சங்கவாதிகள் முதலில் ஒத்துழைக்க முன் வந்த தன் விளைவாக ஏற்பட்டு போன ஒரு தடங்கலான நிலைமை. அப்படிப்பட்ட தடங்கலான நிலைமை ஏற்கெனவே சிம்கோ மீட்டர்லிலே ஏற்பட்டு அந்தப் பிரச்சினை நீண்ட காலம் வளர்ந்தாலும் அதிலே கூடுபட்டு எப்படி அதைத் தீர்ப்பதற்காக நீங்கள் முன் வந்தீர்களோ அதைப்போல் இதைத் தீர்ப்பதற்கும் முன வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதல்வர் அவர்கள் எந்த முறையைப் பின்பற்றியாவது, இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்தாக வேண்டும். சேஷசாயி ஆலையிலே காகிதம் உற்பத்தியாவது ஒரு பக்கம் தடைப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களில் 100-க்கு 90 பேர்களுக்கு மேலே உள்ளே செல்லவில்லை, அவர்களில் பல பேர்கள் சிறைச்சாலையிலே அரசாங்கக் கைதிகளாக வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். அவர்களுடைய குடும்பங்கள் பரிதவிக்கின்றன, இன்னொரு பக்கம் சிவகாசியிலே உள்ள பிரிண்டிங் தொழிற்சாலைக்கு தேவையான காகிதம் கிடைக்காத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று எஸ். ஓ. எஸ். செய்தி இன்றைக்குப் பத்திரிக்கையில் வருகிறது. ஒரு பக்கம் காகிதம் இல்லை, ஒரு பக்கம் ஆலையில் வேலை நடக்கவில்லை, உற்பத்தி இல்லை. ஒரு பக்கம் தொழிலாளர் போராட்டம், ஒரு பக்கம் அரசாங்கம் அந்தப் போராட்டத்தை சமாளிக்கிற நோக்கத்திலே செயல்பட வேண்டிய நிலைமை, முதல்வர் தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் சிலரிடத்திலே, இன்னொரு தொழிற்சாலையைப்பற்றி பேசுகிற போது: இனி போலீஸ் அங்கே போகாது என்று முதல்வர் சொன்னதாக, திரு. சுசேலர், திரு. குப்புசாமி, திரு. ரமணி ஆகியவர்கள் பார்த்தபோது முதல்வர் சொன்னதாக நான் பத்திரிக்கையிலே பார்த்தேன். முழுச் செய்தியை நான் சரியாக அறியமாட்டேன். ஆகவே இந்த சேஷசாயி காகித தொழிற்சாலை போராட்டம் தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாத அளவிற்கு விரைவில் ஒரு முடிவை ஏற்படுத்துகிற அளவுக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள்.....

(மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் எழுந்தார்)

நான் முதலமைச்சரைத்தான் நம்பிக் கேட்கிறேன். முதலமைச்சரை நம்புகிறேன். இந்த அரசாங்கத்தை நம்பவில்லை. இரண்டிற்கும் இடையிலே வேற்றுமை இருக்கிறது. முதலச்சர் பேசுகின்றபோது நன்றாகத்தான் பேசுகிறார் அதற்காக நம்புகிறேன். செயல்படுகிறபோது வேறுவிதமாக ஆகிவிடுகிறது. ஆகவேதான் கண்டிக்கிறேன். நான் சொல்வது, இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்ப்பதன் அவசியத்திற்காகவே பேசுகிறேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [1979 நவம்பர் 8

இதைப்பேசாதவர்களே இருக்கமுடியாது. திரு. உமாநாத், ரமணி, கலைஞர் ஆகிய அத்தனைபேரும் இங்கே பேசியாகிவிட்டது. இந்தப் பிரச்சனையினுடைய முக்கியத்துவம் அனைவருக்கும் தெரியும். விரைந்து செயல்பட இப்போதாவது நீங்கள் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நான் மேலும் நேரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஒருவேளை முதலமைச்சர் நாளைக்கும் எங்களுக்குத் தண்டனை கொடுத்து விடுவார் என்ற அச்சத்தில் நான் நேரத்தை எடுத்துக் கொள்வது மூலம் இந்த அவையின் பொன்னான நேரத்தை மற்றவர்கள் நீட்டுவதற்கு நானே காரணமாக வேண்டாமென்று கருதி, என்னுடைய கண்டனத்தைச் சுருக்கமான கண்டனமாக வைத்துக்கொள்கிறேன் என்றுகூறி எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவரர்களே ஒரு கிளாரிபிகேஷன். நமது பேராசிரியர் அவர்கள் பேசிய பிறகு இதைச் சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமை. சேஷசாயி பேப்பர் மில்லைப்பற்றி நான் முன்பே ஒரு கருத்தைச் சொல்லாமல் விட்டுவிட்டேன், அது தவறாகப் போய் விட்டது.

அந்த ஒப்பந்தம், எச். எம். எஸ். ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களாலும் இன்னும் சில தொழிற் சங்கங்களாலும் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒப்பந்தம். ஒப்பந்தத்திலே உள்ளே இருக்கின்ற விவரத்திலே பெரிய அபிப்பிராய பேதம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அந்த ஒப்பந்தத்தைப் படித்தேன், அது நல்ல ஒப்பந்தம் என்றுதான் கருதுகிறேன், தொழிலாளர்களுக்குப் பாதகமானது என்று கருதவில்லை, அது நல்ல ஒப்பந்தமாக இருந்தாலும் அதிகப்படியான தொழிலாளர்களை சேர்த்து, தொழிற்சங்கங்களைச் சேர்த்து முடிக்கவில்லை என்பது ஒன்று. ஒப்பந்தம் ஐந்தாண்டுக்குப் போட்டது சரி அல்ல என்ற வாதம் இருக்கிறது. இது எப்படியிருந்தாலும் முதலமைச்சர் வர்கள் தலையிட்டுச் சுமுகமாகத் தீர்ப்பதில் எங்களுக்கு ஒன்றும் அபிப்பிராய பேதம் கிடையாது. ஆனால் முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாகச் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம் என்று பேராசிரியர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. இது தொழிலாளர்களுடைய நலனைக் கருதிச் செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தம் என்ற கருத்தைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இங்கே பேசப்பட்ட வைகளிலே சிலவற்றிற்கு அந்தந்த அமைச்சர்களே பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றாலும், ஏதோ சட்டம் ஒழுங்கில், தமிழகத்தில் இருந்து மூன்பெல்லாம் இருந்த நல்ல புகழ் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பதைச் சொன்னார்கள். நான் அதிகமாகப் பேசவேண்டாமென்ற காரணத்தால் பல விஷயங்களைக் குறைத்துக் கொண்டேன். இருந்தாலும் சென்னை நகரத்தைப்பற்றிய இந்தப் புள்ளி விவரத்தை மட்டும் இப் பொழுது சொல்கிறேன். மற்றவற்றைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை

1979 நவம்பர் 8] [திரு. எம். ஜி. இராமசந்திரன்]

1974—ஆம் ஆண்டில் இலாபத்திற்காக கொலை என்கின்ற வகையில் புகார் செய்யப்பட்டவை 3, கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 2, 1975—இல் புகார் செய்யப்பட்டவை 2· கண்டுபிடிக்கப் பட்டவை 2. 1978—இல் புகார் செய்யப்பட்டவை 1. கண்டு பிடிக்கப்பட்டவை 1. 1979-இல்—15—ஆம் தேதி வரையில், புகார் செய்யப்பட்டவை 2. கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 1.

வழிப்பறி, 1974—இல் 52, கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 16 1975—இல் 40. கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 28. 1978—இல் 28. கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 23. 1979—இல் 27, கண்டுபிடிக்கப் பட்டவை 15. ஆகவே, இப்படிப்பட்டவைகள் குறைந்துகொண்டு தான் வந்திருக்கின்றன.

வீட்டுக்களவுகள் என்கின்ற வகையில், 1974—ல் 3,456, கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 1,777. 1975—இல் புகார் செய்யப் பட்டவை 4,022, கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 2,300. அதைப் போல, 1978—இல் 3,324. கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 1976. 1979—இல் 15-10-79 வரையில், புகார் செய்யப்பட்டவை 2,115, கண்டு பிடிக்கப்பட்டவை 1,006.

மற்றத் திருட்டுகள் என்கின்ற வகையில், புகார் செய்யப் பட்டவை 2,066 கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 1,441. 1975—ல் புகார் செய்யப்பட்டவை 2,453, கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 1,356. 1978—ல் புகார் செய்யப்பட்டவை2,101, கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 1,199. புகார் செய்யப்பட்டவை 15-10-79—வரையில் 1,409. கண்டு பிடிக்கப்பட்டவை 650.

கால்நடைத் திருட்டு, 53, கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 40. 72 64. 1978—ல் 47, 38. புகார் செய்யப்பட்டவை 79—இல் 31, கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 28.

ஆகவே, குற்றங்கள் குறைந்து வந்திருக்கின்றன என்ற புள்ளி விவரத்தை சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் சொல்லியிருக் கிறேன். நேரம் இல்லை என்பதால் மற்றவர்களைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை, வேண்டுமென்றால் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன்.

இருந்தாலும் ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இங்கே சிலவற்றை சொல்லி, பிற்பட்ட சமூகத்தைப்பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், நான் மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன்.

[முற்பகல் 1-00]

தமிழ்நாட்டில் 1979—ஆம் ஆண்டிற்கான மொத்த மக்கட் தொகை 470.16 இலட்சம். அதில், பின்தங்கிய வகுப்பினரின் மக்கட்தொகை 253.83 இலட்சமாகும். அதாவது, மொத்த மக்கட் தொகையில் 54 விழுக்காடு. 253.83 இலட்சம் பின்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 8

தங்கிய வகுப்பு மக்கட்தொகையில் ரூ. 7,500 வரையில் உள்ள பல்வேறு வருமான வரம்புக்கு உட்பட்ட மக்கட்தொகை 243.83 இலட்சம் ஆகும். ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் ஏறக்குறைய 5 பேர்கள் இருப்பார்கள் என்ற யூகத்தின் அடிப்படையில் பின் தங்கிய வகுப்பினர் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கையை 100 ஆக வைத்து, அதிலே 50.59 இலட்சம் என்ற கணக்கிலே, அதிலே, 49.49 இலட்சம் குடும்பங்களின் ஆண்டு வருமானம் ரூ. 9,000—க்கு உட்பட்டதாகும். இப்பிரிவினர் அரசு சலுகைகளைப்பெற்று முன்னேற தற்போது வெளியிட்டுள்ள ஆணை வழி வகுக்கும் என்ற முறையில் நாங்கள் அந்தப் பணியைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிற குறிப்புப்படி, 50.59 விழுக்காடு உள்ளவர்கள், ரூ. 9,000—க்கும் கீழ் வருமானம் உள்ளவர்கள், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நாங்கள் கடமையாற்ற வேண்டுமென்று செய்கின்றோமே தவிர, வேண்டுமென்றே, பிடிவாதமாகவோ அல்லது பிற்பட்ட சமூகத்தாருக்கு தொல்லை கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்காகவோ அல்ல என்பதை நாங்கள் பல்வேறு நிலைமைகளிலே வற்புறுத்திக் கூற முடியும்.

முதலிலேயே, நான் வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களில் யார் படிப்பதற்கு வந்தாலும், ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கலாம் என்று இல்லாமல், ரூ. 2,500 என்று வரம்பு வைத்திருக்கிறோம். ரூ. 9,000-க்குக் கீழே என்று மற்றவர்களுக்கு வைத்திருக்கிறோம் என்று எண்ணிப் பார்த்தால் அதில் யார், யார் ஏழைகள் என்பதைப் பற்றி நாம் சிந்தித்து முடிவெடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இங்கே பேராசிரியர் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது சமதர்மம் என்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எல்லா வகையிலும் சமூகத்தில் சில பிரச்னைகள் இருந்தாலும், அதுபோல வேறுபட்ட பிரச்னைகள் இருந்தாலும், சமுதாயத்தில் ஏற்றத்தாழ்வற்ற சமுதாயம் வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே பேசுகின்ற ஒவ்வொருவரும் சமதர்ம தத்துவத்தோடுதான் போய், நெருங்கி ஒட்ட வேண்டிய அவசியத்திலே தான் கடைசியிலே இருப்போமே தவிர, அதைவிட்டு விலகிச் செல்ல முடியாது என்பதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். எல்லோருக்கும் அது சொல்லப்பட்டும் இருக்கிறது. அந்த வகையிலே பொருளாதாரத்தில் ஏற்றத் தாழ்வு மாற்றம் எப்படியாவது ஒழுங்குபடுத்தபட வேண்டுமென்றுதான், ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கக்கூடாது என்பதைச் செவ்வனே செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பிய இந்த அரசு, அதற்கு முதற் படியாகத்தான் இந்தப் பணியை மேற்கொண்டிருக்கிறது என் பதையும். ஆனால் நன்மைகளையே செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பும்போது, வேண்டுமென்றே உழைக்கின்ற வர்க்கத்திற்குப் பாதகம் ஏற்படுகிறது என்று தெரிந்தால், கொஞ்சம் அதை விட்டுக்கொடுக்கிறோமே தவிர, இப்படி விட்டுக்கொண்டேபோய் கடைசியில் ஒன்றுமே இல்லாமல் போய்விடும் என்ற சந்தேகம்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 8

யாருக்கும் வேண்டாம் என்பதை மட்டும் நான் இங்கே சொல்லி இந்த ஆட்சி தன் கடமையைச் சரியாக நிறைவேற்றுகிறது என்பதிலே கொஞ்சம் சந்தேகம் இருந்தாலும், என்னைப் பொறுத்தவரை நம்புகிறோம், பேசுவது சரியாக இருக்கிறது என்கிறார்கள். பேச்சு நடைமுறைக்கு வரும் என்பதை அவர்கள் நிச்சயமாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம். அதற்காக காத்திருக்க வேண்டியதில்லை. அதற்கான செயல் தொடங்கப் பட்டிருக்கிறது. விரைவிலே நடைபெறும் என்று சொல்லி, வீண் விவாதத்தை அதிகமாக்க விரும்பாமல் முடித்துக்கொள் கிறேன். (திரு. க. சுப்பு : சேஷசாயி பற்றி.... .....)

சேஷசாயியைப் பற்றிச் சொல்லப்போனால், கைது செய்யப்படு கின்றவர்களை நீங்கள் வீட்டுக்குப் போங்கள் என்று சொன்னால் நாங்கள் வீட்டுக்குப் போகமுடியாது, சிறைச்சாலைக்குக் கொண்டு போங்கள் என்று சொல்கிற காரணத்தால்தான், சிறைச்சாலைக்குக் அனுப்பப்படுகிறார்களே தவிர, சிறைச்சாலைக்குக் கொண்டு போக வேண்டுமென்கிற எண்ணத்திலே கைது செய்யப்பட வில்லை. அங்கேயிருந்து விலகிச் செல்லுங்கள் என்று சொன்னால், எங்களை சிறைச்சாலைக்குக் கொண்டு போங்கள் என்று சொல்லி, விடாப்பிடியாக அவர்கள் வற்புறுத்தும்போது, அந்த நிலைமை ஏற்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதிலும் அவர்களுக்கு நான் சொல்லி இருக்கிறேன், வற்புறுத்த வேண்டாம், விட்டு விடுங்கள் என்று சொன்னாலும், போக மாட்டேன் என்கிறார்கள் என்பதால்தான் இந்த நிலைமை உருவாகிறது என்பதை இங்கே சொல்லி, எங்களுக்கு யாரையும் சிறையிலே அநாவசியமாக தள்ளி வைப்பதில் விருப்பமும் இல்லை அதில் மகிழ்ச்சியும் இல்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் திரு. க. அன்பழகன் அவர்களின் தீர்மானம் அவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது. பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

> "தமிழகத்தில் அமைதி சீர்குலையவும், மக்களின் பல் வேறு பிரிவினரிடையே குமுறல் ஏற்படவும், அவர்கள் கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபடுவது தவிர்க்க முடியாததாக ஆகிடவுமான இந்த அமைச்சரவையின் கொள்கைக்கு இப்பேரவை எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிறது.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று தோல்வியுற்ற தாக அறிவிக்கப்பெற்றது.

திரு. க. அன்பழகன் : நான் 'டிவிஷன்' கோருகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவரவர்களே இந்த பிரச்சனை யில் டிவிஷனுக்கு வற்புறுத்தப்படுவதால் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய நிலையைத் தெளிவாக நான் கூற

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1979 நவம்பர் 8

விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே பல பிரச்சனைகள் குறித்து அரசாங்கத்துடன் கருத்து மாறுபாடு கொண்டு, தொழிலாளர் இயக்கத்தில், விவசாயிகள் கிளர்ச்சி நடந்ததுபற்றி ஆகிய பல பிரச்சனைகள் பற்றியும், அவசர சட்டம் பற்றியும் பேசினோம். தொழில் தகராறு சட்டம், தொழிலாளர் சர்வீஸ்கள் சட்டம் ஆகியவற்றை வாபஸ் வாங்க அரசு முன்வந்திருக்கிறது. அதே போல் காவலர் பிரச்சனைகளில் சுமுகமான தீர்வு காண்பதற்கு அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி இருக்கிறோம். அதை கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதைப் போல் சேஷசாயி பிரச்சனையில் அந்தத் தொழிலாளர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டு சுமுகமான ஒரு உடன்பாடு காணப்பட நட வடிக்கை எடுக்கப்படும் என்ற அடிப்படையில் இந்த கண்டனத் தீர்மானம் தேவையில்லை என்ற காரணத்தால் இதை எதிர்த்து வாக்களிப்பது என்று மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி முடிவு செய்திருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, திரு. சங்கரய்யா அவர்களுக்குத் தந்த சந்தர்ப்பம் எனக்கும் தருவீர்கள் என்று நம்பி நிற்கிறேன். திரு. சங்கரய்யாவால் எனக்கு இந்த வாய்ப்புக் கிடைத்ததற்கு அவருக்கும் நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன். பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தை பாதிக்கின்ற வகையில் போடப்பட்டுள்ள உத்தரவு வாபஸ் வாங்கப்பட முடியாது என்பதுதான் முதலமைச்சருடைய பேச்சில் இருந்து தெரிய வருகின்ற காரணத்தினாலும், பொதுவாக தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சனைகள், நாட்டில் நடை பெறுகின்ற பல்வேறு மக்கள் பிரிவினர்களுடைய கிளர்ச்சிகள் இவை களை அரசு அணுகுகின்ற முறைகள் சரியாக இல்லை என்பதை நாங்கள் இன்னும் உணர்கின்ற காரணத்தாலும், முதலமைச்சருடைய எந்தப் பதிலும் சரியான விளக்கங்களாக, திருப்திகரமாக அமையாத காரணத்தாலும் பேராசிரியர் கொண்டு வந்துள்ள கண்டனத் தீர்மானத்தை அழுத்தந்திருத்தமாக தயவு தாட்சண்யம் இல்லாமல் நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை கொடுக்கும்போது நாங்களும் கொடுத்திருந்தோம். அது சம்பந்தமாக நாங்கள் பல பிரச்சனை களை பேசியிருக்கிறோம், இந்த அவையிலே, அதற்கு முதலமைச்சர் பதில் சொல்கிறபோது சிலவற்றிற்கு பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிலவற்றிற்கு நாங்கள் எதிர்பார்த்த பதில் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, ஓட்டெடுப்பிலே நாங்கள் நடுநிலைமை வகிக்கிறோம் என்பதை எங்கள் கட்சியின் சார்பாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவரவர்களே, இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தில் பல்வேறு விஷயங்களை இங்கே தீர்மானம் கொண்டு வந்தவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக நான் பேசும்போது, முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும், தமிழ்நாட்டில் . .

1979 நவம்பர் 8]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் எந்த அடிப்படையில் பேசுகிறீர்கள்.

திரு. எம். எ. லத்தீப்: திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் எந்த அடிப்டடையில் பேசினாரோ அந்த அடிப்படையில் பேசுகிறேன். ஆகவே நான் சில கருத்துக்களைக் கேட்பதற்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. அழகர்சாமி கண்டனத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்த போது அதை முழுமையாக ஆதரித்துப் பேசினார்கள். இப்போது வேறுபட்ட நிலைமை இருப்பதை எடுத்துச் சொல்வதற்காக எழுந்து பேசினார். அப்படிப் பட்ட வேறுபட்ட நிலைமை தங்களுக்கு இருக்குமானால் பரவாயில்லை. இப்போது நீங்கள் கருத்தை சொல்வதற்கு வாய்ப்பில்லை.

திரு. எம். எ. லத்தீப்: நான் சிறுபான்மையோர் சமுதாயத் திற்காக சிலவற்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தாங்கள் அப்படிச் சொல்லி என்னை மிரட்ட வேண்டாம். சிறுபான்மையோர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், திரு. யூசுப், திரு. ரசாக் போன்றவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். தாங்கள் மட்டும் அல்ல. உட்காருங்கள்.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: ''தமிழகத்தில் அமைதி சீர் குலையவும், மக்களின் பல்வேறு பிரிவினரிடையே குழுறல் ஏற்பட வும், அவர்கள் கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபடுவது தவிர்க்க முடியாததாக ஆகிடவுமான இந்த அமைச்சரவையின் கொள்கைக்கு இப்பேரவை எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிறது.''

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்ற தாக அறிவிக்கப்பெற்றது.

(பிற்பகல் 1-10)

எண்ணிக்கணிக்கும் வாக்கெடுப்பு கோரப்பட்டு உறுப்பினர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு வாக்களித்தனர் :—

ஆதரிப்போர்:

1. திரு. எம். ஏ. லத்தீப்
2. திரு. சி. பழனிமுத்து
3. திரு. அ. ப. பழனியப்பன்
4. திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்
5. திரு. ரா. பெரியசாமி
6. திரு. சு. முத்துசாமி கரையாளர்

[1979 நவம்பர் 8

ஆதரிப்போர்—தொடர்ச்சி

7. திரு. ராஜ்குமார் விஜயரெகுநாத தொண்டமான்
8. திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி
9. திரு. மு. கருணாநிதி
10. திரு. க. அன்பழகன்
11. திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து
12. திரு. என். கிட்டப்பா
13. திரு. என். இராமச்சந்திர ரெட்டி
14. திரு. சி. ஆறுமுகம்
15. திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன்
16. திரு. க. கருணகிரி முத்தையா
17. திரு. மு. செல்வராஜ்
18. திரு. க. சுப்பு
19. திரு. இரொ. இராசமாணிக்கம்
20. திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்
21. திரு. மு. சுந்தரம்
22. திரு. து. இராசரத்தினம்
23. திரு. செ. இராமலிங்கம்
24. திரு. ரா. நாராயணன்
25. திரு. கோ. இளங்கோவன்
26. திரு. கே. உச்சி
27. திரு. எஸ். கணேசன்
28. திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி
29. திரு. தாழை மு. கருணாநிதி
30. திரு. துரை கலியமூர்த்தி
31. திரு. இரா. எ. சந்திரன் ஜெயபால்
32. திரு. ப. சுந்தரம்
33. திரு. கா. சுப்ரவேலு
34. திரு. ச. சுப்பையா
35. திரு. அ. செல்லப்பா
36. திரு. அ. செல்வராசன்
37. திரு. த. ஆறுமுகம்
38. புலவர் கா. கோவிந்தன்
39. திரு. கெ. சொக்கலிங்கம்
40. திரு. வ. துளுக்காணம்

1979 நவம்பர் 8]

ஆதரிப்போர்—தொடர்ச்சி.

41. திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்
42. திரு. துரை முருகன்
43. திரு. டி. எம். தைலப்பன்
44. திரு. ஆ. நடராசன்
45. திரு. தீ. சு. நல்லதம்பி
46. திரு. மொ. பரமசிவம்
47. திரு, சு. பாலன்
48. திரு. து. புருஷோத்தமன்
49. திரு. ப. பொன்னுரங்கம்
50. திரு. மா. மணிமாறன்
51. திரு, எஸ். மணிமுடி
52. திரு. கூ. ச. முருகேசன்
53. திரு. அ. ரகுமான்கான்
54. திரு. வீ. ரகுராமன்
55. திரு. ஏ. இராமலிங்கம்
56. திரு. த. வேணுகோபால்

எதிர்ப்போர்.

1. திரு. ப. உ. சண்முகம்
2. திரு. எஸ். ஆர். இராதா
3. திரு. மு. அப்துல் ரசாக்
4. திரு. கி. அப்துல் லத்தீப்
5. திரு. இரா. அமிர்தராஜ்
6. திரு, ரா. அய்யாசாமி
7. திரு. அ. க. அரங்கநாதன்
8. திரு. வீ. அர்ச்சுனன்
9 திரு. தி. அன்பழகன்
10. திரு. எச். ஜி. ஆறுமுகம்
11. திரு. கே. என். கே. இராமசாமி
12. திரு. டி. கே. கபாலி
13. திரு. எஸ். வி. இராமசாமி
14. திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன்
15. திரு. கே. ஜே. உய்யக்கொண்டான்
16. திரு. கி. எத்ராஜ்
17. திரு. வீ. கருப்பசாமி பாண்டியன்

[1979 நவம்பர் 8

எதிர்ப்போர்—தொடர்ச்சி.

18. திரு. இ. கணேசன்
19. திரு. ம. கண்ணன்
20. மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்
21. மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்
22. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்
23. மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்
24. மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி
25. மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி சகதீசன்
26. திரு. துரை கோவிந்தராசன்
27. திரு. சு. ம. துரைராஜ்
28. திரு. எம். வின்சென்ட்
29. திரு. ஆனூர் ஜகதீசன்
30. திரு. பி. முசிறிபுத்தன்
31. திரு. கா. வே. கந்தசாமி
32. திரு. இரா. காளியப்பன்
33. திரு. வெ. கருணாமூர்த்தி
34. திரு. பி. எம். கிருஷ்ணன்
35. திரு. செ. கிருஷ்ணன்
36. திரு. நா. கிருஷ்ணன்
37. திரு. பி. கிருஷ்ணன்
38. திருமதி மார்கரெட் எலிசபெத் பிலிக்ஸ்
39. திரு. கி. பெ. காத்தமுத்து
40. திரு. ப. குருசாமி
41. திரு போ. கோபாலன்
42. திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்
43. திரு. கா. நா. சண்முகம்
44. திரு. இரா. சண்முகம்
45. திரு. ஆர். சந்திரசேகரன்
46. டாக்டர் கே. சமரசம்
47. திரு. கோ. சாது செல்வராஜ்
48. திரு. தா. சாமிக்கண்ணு
49. திரு. பொ. சிகாமணி
50. திரு. மு. சிவபெருமாள்
51. திரு. வ. சின்னசாமி

1979 நவம்பர் 8]

எதிர்ப்போர்—தொடர்ச்சி.

52. திரு. வி. கொ. சின்னசாமி
53. திரு. க. இரா. சின்னராசு
54. திரு. மு. சுந்தரராஜன்
55. திரு. க. அரங்கசாமி
56. திரு. பாக்கூர் சு. சுப்பிரமணியம்
57. திரு. கே. ஜே. சுப்பிரமணியம்
58. திரு. மா. சுப்பிரமணியன் சின்னசேலம்
59. திரு. ஆர். சி. சுப்பிரமணியம்
60. திரு. டி. சுப்பிரமணியன்
61. திரு. வ. மு. சுப்பிரமணியன்
62. திரு. கா. செங்கோடன்
63. திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்
64. திரு. சீ. செல்வராஜ்
65. திரு. ஓ. ப. சோமசுந்தரம்
66. மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்
67. மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து
68. மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்
69. மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்
70. மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு
71. மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன்
72. திரு. ஐசரி வேலன்
73. திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு
74. திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி
75. திரு. ரா. கா. சு. தண்டபாணி
76. திரு. ப. கோ. கிட்டு
77. திரு. இ. தமிழரசன்
78. திரு. இரா. அருணாசலம்
79. திரு. திரு. ந. தனசேகரன்
80. திரு. ப. தனபால்
81. திரு. கோ. தனுஷ்கோடி
82. திரு. இரா. தாமரைக்கனி
83. திரு. ப. துரைசாமி
84. திரு. க. நாச்சிமுத்து
85. திரு. கே. பி. நாச்சிமுத்து கவுண்டர்

எதிர்ப்போர்—தொடர்ச்சி.

86. திரு. செ. பட்டாபிராமன்
87. திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்
88. திரு. அ. மா. பரமசிவன்
89. திரு. சு. பழனிசாமி
90. திரு. பி. எச். பாண்டியன்
91. திரு. வெ. பாலகுரு
92. திரு. க. பாலாஜி
93. திரு. அ. பாலுசாமி
94. திரு. மொ. பெரியசாமி
95. திரு. என். பெருமாள்
96. திரு. ரா. கு. பெருமாள்
97. டாக்டர் ஏ. பொன்னுசாமி
98. திரு. ஆர். மணிமாறன்
99. திரு. சி. மாணிக்கம்
100. திரு. சு. முத்துசாமி
101. திரு, இரா. முத்தையா
102. திரு. பொ. முனுசாமி
103. திரு. இரா. ச. மூனிரத்தினம்
104. திரு. யா. சை. மு. யூசுப்
105. திரு. கோ. ரகோத்தமன்
106. திரு. எம். எம். எ. ரசாக்
107. திரு. து. இராமசாமி
108. திரு. பி. ராமதாஸ்
109. திரு. கி. ராமநாதன்
110. திரு. செ. மெ. ராஜு
111. வி. கே. ராஜு
112. திரு. பா. க. சி. முத்துசாமி
113. திரு. கே. கந்தசாமி
114. திரு. ரா. மார்க்கபந்து
115. திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்
116. திரு. கா. அப்புனு கவுண்டர்
117. திரு. இரா. ஆதிசுவாமி
118. திரு. டி. பி. எம். பெரியசாமி
119. திரு. ப. சந்திரன்

[1979 நவம்பர் 8

எதிர்ப்போர்கள்—தொடர்ச்சி

120. திரு. ரா. ஜெபமணி
121. திரு. கோ. ராமசாமி
122. திரு. கே. வடிவேலு
123. திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்
124. திரு. ரா. வெங்கிடுசாமி என்கிற வெங்கிடு
125. திரு. நா. பழனிவேல்
126. திரு. ர. கிருஷ்ணன்
127. திரு. என். குப்புசாமி
128. திரு. செள. வே. வரதராஜன்
129. திரு. சீ. மு. வாசன்
130. திரு. என். வரதராஜன்.
131. திரு. எம். அண்ணாமலை
132. திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்
133. திரு. ர. ச. தங்கவேல்
134. திரு. பி. வெங்கா கவுண்டர்
135. திரு. மு. ரா. செளந்திரராஜன்
136. திரு. கே. செளந்திரராஜன்
137. திரு. என். லட்சுமிநாராயணன்
138. திரு. வே. இரா. ஜெயராமன்
139. திரு. பொ. தங்கலே கவுண்டர்
140. திரு. என். சங்கரய்யா
141. திரு. ரா. உமாநாத்
142. திரு. கு. ரமணி
143. திரு. சி. கோவிந்தராசன்
144. மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு

நடுநிலை வகிப்போர்

1. திரு. சோ. அழகர்சாமி
2. திரு. மு. அம்பிகாபதி
3. திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்
4. திரு. செ. சிவசாமி
5. திரு. பொ. உத்திராபதி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தீர்மானத்தை ஆதரிப்போர் 56 உறுப்பினர்கள். எதிர்ப்போர் 144 உறுப்பினர்கள். நடுநிலை வகிப்போர் 5 உறுப்பினர்கள். ஆகவே, தீர்மானம் தோல்வியுற்றது.